

ئۇيغۇر ھازىرقى زامان ئالىقلىق شاھىرىسىنىڭ شەھىرىسىدىن ئەمۇسىلەر

ئابدۇخالق ئۇيغۇر

ساجىل

شىخاڭخەلقنىشەپاتى

ئابدۇخالىق ئۇيغۇر
لۇتپۇللا مۇتەللېپ
نمىشىھىت ئەرمىيا ئېلى سايرامى
ئابدۇرپەھىم ئۆتكۈر
تۈگىمەمى ناخشا
مۇھەممەد رەھىم
مۇھەممەتجان راشىدىن
بوغدا ئابدوللا قەدىمىي يارغولدا كەچ كۈز
روزى سايىت
ئانا تىلىم — زەر تىلىم
زېمن قەسىدىسى
ئوسمانجان ساۋۇت

ISBN 978-7-228-11689-8

9 787228 116898 >

定价：12.00 元

ئۇيغۇر ھازىرقى زامان ئاتاقلۇق شائىرلىرىنىڭ شەھىرىلىرىدىن ئادەتلىرى

ئابدۇخالق ئۇيغۇر

ئاجىل

图书在版编目(CIP)数据

绽开吧：维吾尔文/阿布都哈里克著. —乌鲁木齐：
新疆人民出版社，2008.5 (2009.2 重印)
ISBN 978—7—228—11689—8

I. 绽… II. 阿… III. 诗歌—作品集—中国—当代—
维吾尔语 (中国少数民族语言) IV. I 227

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2008) 第 081057 号

作 者	阿布都哈里克·维吾尔
编 者	马合木提·再依地，马合木提·艾克拜尔， 司马义·铁木尔，牙里坤·肉孜
责任编辑	巴力江·孜帕尔
责任校对	古丽夏尔·尼格买提
特约校对	阿依古丽·亚森
封面设计	艾克拜尔·沙力
出版发行	新疆人民出版社
地 址	乌鲁木齐市解放南路 348 号
电 话	0991—2827472
邮政编码	830001
印 刷	新疆新华印刷二厂
经 销	新疆维吾尔自治区新华书店
开 本	880×1230 毫米 1/32
印 张	3.875
插 页	4
版 次	2008 年 7 月第 1 版
印 次	2009 年 2 月第 2 次印刷
印 数	5001—8000 册
定 价	12.00 元

نەشريياتىنن

شائىر ئابدۇخالق ئۇيغۇر 1901 - يىل 2 - ئاينىڭ 9 - كۈنى تۇر-پان شەھرىدە ئابدۇر اخمان مەحسۇم حاجى ئىسىملىك ئابرۇيلىق سوود-گەر ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن . ئۇ بالىلىق چاغلىرىدا دىننىي مەكتەپتە ئوقۇپ كلاسسىك ئەدەبىيات نەھۇنلىرى بىلەن ئۇچراشقا . 1916 - يى-لى دادسى مجىت حاجى بىلەن بىللە رۇسىيە چىقىپ شەھىي شەھرىدە يېڭىچە مەكتەپتە ئوقۇغان . بىرنەچە يىلدىن كېيىن قايتىپ كېلىپ تۇرپان يېڭىشەھەردىكى شۆتاڭغا كىرىپ خەنزاو تىل - يېزىقىنى ئۆگەنگەن . 1923 - يىلى ئابدۇخالق ئۇيغۇر تۇرپان ئاستانلىك مەشھۇر مەرىپەق-پەرۋەر زات، داڭلىق كارخانىچى، تەرەققىيەرۋەر ئىنقالابچى مەحسۇت مۇھىتى بىلەن سابقى سوۋىت ئىتتىپاقىغا بىرپ ئۆچ يىل تۇرۇپ كۆپلەپ بىلىم ئالغان ۋە نەزەر دائىرسىنى كېڭىيەتكەن . 1926 - يىلى يۇرتىغا قايتىپ كېلىپلا يېڭى مائارپىنى ۋە ئىلىم - پەن ئارقىلىق مىللەتنى گۈل-لەندۈرۈش ئىدىيىسىنى تەرغىپ قىلغان . 1927 - يىلىغا كەلگەندە مەخ-سۇت مۇھىتى ۋە پىچانلىق ئىسکەندەر خوجا قاتارلىق كىشىلەر بىلەن بىرلىكتە بىر مەرىپەت ئۇيۇشمۇسى تەسسىس قىلىپ، جەمئىيەتتىن ئىئانە توپلاپ پەننىي مەكتەپلەرنى ئاچقان .

ئابدۇخالق ئۇيغۇر بۇ يىلالاردا بالىدۇر ئويغانغان ئادەمگە خاس جا- سارەت، مەرىپەتپەرۋەرگە خاس پاراسەت ۋە ئوت يۇرەك شائىر لارغا خاس مەسئۇلىيەت بىلەن نادانلىق ۋە زۇلۇم بىلەن تولغان ئىجتىمائىي قا- باھەتكە فارشى كۇرەشنى باشلىغان . مۇشۇ يىلالاردا ئۇ تۆتكۈر قەللىمى بى- لمەن ئۆز دەۋرىنىڭ ئىجتىمائىي زىددىيەتلەرنى ۋە جەمئىيەت رېئاللىقىنى ئەكس ئەتتۈردىغان شېئىرلارنى يېزىپ مۇستەبت ھاكىمەتتىنىڭ ماھىيىتتى- نى ئېچىپ تاشلىغان، نادان خەلقنىڭ مەنۇي ئىللەتلەرنى قاتىق قامچى-

ملغان. ئۇنىڭ شېئرلىرىدىكى چوڭقۇرەمزمۇن، كۈچلۈك ئىسياڭكارلىق روھ، يېراقنى كۆرەر نەزەر ۋە چاقىرىق كۈچىگە باي پىكىرلەر كەنگەنلىق خەلق ئاممىسىنى غەپلەت ئۇيىقۇسىدىن ئۇيېتىشقا باشلىغان. ئۇنىڭ چەغاناتاي ئۇيېغۇر ئەدەبىي تىلى بىلەن ئەمەس، بىلەكى ئاممىباب ساپ ئۇيېغۇر تىلى بىلەن يېزىلغان «ئويغان»، «باردۇر»، «ئىستىمەس»، «ئايىلمىد». غەل، «ياز تۇنى»، «غەزەپ ۋە زار» قاتارلىق نادىر غەزەللەرى ئەنە شۇ يىلااردا يېزىلغان بولۇپ، شۇ دەۋور دە خەلقى نادانلىق، زۇلۇم ۋە قاششاقلققا قارشى كۆرەشكە ئۇندەشتە مۇھىم رول ئوينىغان. شۇڭا، بۇ شېئىرلارغا نسبىەتەن تارىخىي نۇقتىدا توروف توغرى مۇئامىله قىلىشىمىزغا ۋە مۇۋاپىق باها بېرىشىمىز كە توغرى كېلىدۇ.

1931 - يىلى قۇمۇلدا فۇزغالغان خوجىنيياز حاجى باشچىلىقىدىكى خەلق ئىنقلابىنىڭ ئىلھامىدا 1932 - يىل 12 - ئايىدا تۈرپاندا قوز غالىڭ پارتلۇغان. خەلقنىڭ زۇلۇمدىن قۇتۇلۇپ ئەركىن، ھۆر ھايانتقا ئېرىشىنى مۇقەددەس غايىه قىلىپ ياشاپ كېلىۋاتقان ئابدۇخالق ئۇيېغۇر قوز غالىڭچى خەلقنىڭ باشلامىچىلىرى سۈپىتىدە قولغا قورال ئېلىپ جەڭگە ئاتلانغان. بەختكە قارشى تۈرپان قوز غالىڭچىلىرى شېڭ شىسىي قوشۇنلىرى بىلەن ئاق ئورۇس قوشۇنلىرىنىڭ بىرلەشمە ھۇجۇمدا زور تالاپىتكە ئۇچىرغان. شائىر ئابدۇخالق ئۇيېغۇر دەرھال قولغا ئېلىنىغان.

بۇ ئوت يۈرەك شائىر 1933 - يىل 3 - ئايىنىڭ 13 - كۇنى جاللات شېڭ شىسىي تەرىپىدىن بىر تۈركۈم سەپاداشلىرى بىلەن بىلە 32 يېشىدا قىلىچ بىلەن چىپپ ئۆلتۈرۈلگەن.

ئابدۇخالق ئۇيېغۇرنىڭ جەڭگەوار ھاياتى ئېسىل شېئىرىي مەراسلىرى بىزنىڭ ئەدەبىيانت تارىخىمىزدىكى ئۆچەمەس مەنۇئى بايلىق. ئەۋلادلار 1980 - يىلاارغا كەلگەندە ئۇنىڭ شېئىرلىرى بىلەن «بۇلاق» مەجمۇئەسى ئارقىلىق كەڭ كۆلەمەدە ئۇچراشتى. ئۇنىڭ تولۇق شېئىر توپلىمى كېيىنكى يىلااردا قايتا - قايتا نەشر قىلىنىپ تارقىتىلدى. بۇ توپلامغا شائىر ئابدۇخالق ئۇيېغۇرنىڭ شېئىرىي مەراسلىرى كىر- گۈزۈلدى.

مۇندەر بىجە

ۋەقەنپەرۋەر شائىز ئابدۇخالق ئۇيغۇرنىڭ يېڭى زامان ئۇيغۇر ئەددىبى.	
1.....	ياتىدىكى ئورنى
16	ئۇيغۇر قىزى
18	بەختىگۈل
20	ئۇمىد تەبەسىسۇمى
21	يۈرەك - باغرىم ئېزىلىدى
22	سبىغىنىش
23	ئۇيغان
25	ئىنتىزارلىق
28	باردۇر
30	پەرزەنت
32	خەمير، كۆرۈشەرەنز
33	تۇرپان كېچىسى
35	باھار چېچىكىدىن بىر تەسىر
37.....	قايدىسىن
38	قل باھار
40	بىر پەلەكتىڭ خەمسى
43.....	پىغان
45	هار
47	غەزەپ ۋە زار
49	ئۈزۈلمەس ئۇمىد
51	ئاپىل

53	يەجۈح - مەجۈج
56	غەيرىشىدىن ئايلىنىاي
58	ياز تۈنى
59	ئىشق - مۇھەببەت
61	سالام خەت
63	قاڭلاشمىدى
64	دۇستۇمغا خىتاب
65	يېقىن بولدى
66	نە قىلاي
67	ھېجران
69	ھەرسىيە
72	بىۋاپا
74	ئۇمىد كەبەم
76	رۇزى موللىغا
78	ئىستىمەس
80	كۆرۈنگەن تاغ يىراق ئەمەس
81	كۆڭۈل خاھىشى
82	كۆرۈم
83	ئارمان
85	دەردى دەۋران
87	پەيزى بار
88	ئايلىنىاي
90	چىراڭ
91	يامان بولدى
92	بەر مەدەت
93	ئىللە كىم كۈته
95	باغ ئارا سەيىلە قلىپ
96	بەر جاۋاب

97	مەرسىيە
99	رۇبائىي ۋە پارچىلار
105	ھۇرھېلەر
106	ئارمىنەم مېنىڭ
107	لەنھەت ساڭى زالىمالار
108	ھۇزلىدى
110	قىزىدى
112	ئىچ پۇشۇش
114	بۇ كېچە
117	ئۆلۈم ئالدىدىكى خىتاب

كتاب توركى لادىسى ئۇيغۇر ئەدبىياتىدىكى ئورنى

ۋەتەنپەرۋەر شائىر ئابدۇخالق ئۇيغۇرنىڭ يېڭى زامان ئۇيغۇر ئەدبىياتىدىكى ئورنى

تالانتلىق شائىر ئابدۇخالق ئۇيغۇر ئابدۇراخمان ئوغلى 1901- يىل 2 - ئايىنىڭ 9 - كۈنى تۈرپان شەھرىدە سودىگەر ئائىلسىسىدە تۇ. غۇلغان (ئابدۇخالق ئۆز ئىسمى بولۇپ، «ئۇيغۇر» ئۇنىڭ تەخىللۇسى). ئۇنىڭ ئائىلسىسى ئۆز دەۋرىگە نىسبەتەن مەرىپەتلىك ئائىلە ئىدى. ئاتىسى (هازىر كۆپىنچە كىشىلىرىمىز «دادا» دەپ ئاتايدۇ) ۋە باشقا ئائىلە ئەزىزلىرى ساۋاقلۇق كىشىلىرى بولغانلىقتىن، ئابدۇخالق بەش يېشدىلا ساۋاتنى چىقىرىۋالغان. ئۇن ئىككى ياشلارغا كەلگەندە دىنىي مەكتەپتە ئوقۇپ، ئەرەب - پارس تىللەرنى ئۆكىنىشكە كىرىشكەن . شۇ مۇناسى - ۋەت بىلەن ئۇ كلاسسىك شائىرلارنىڭ ئەسرلەرنى ئوقۇشقا باشلىغان .

1916 - يىلى دادىسى (ئەددەبىي تىلدا «بۇۋا») مىجىت حاجى سودىگەرچىلىك بىلەن رۇسىيىگە بارغاندا ئۇ بىلە بېرىپ، رۇسىيەنىڭ شەھەي شەھرىدە رۇس تىل - يېزىقىنى ئۆگەنگەن . ۋەتەنگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن يەنە تۈرپان يېڭىشەھەردىكى شۆتائىغا كىرىپ خەنزاڭ تىل - يېزىقىنى ئۆگەنگەن ۋە بۇ مەكتەپنى ئەلا دەرىجىدە پۇتكۈزگەن . (ئابدۇخالق تۈرپاندىكى شۆتائىدا ئوقۇۋانقان مەزگىلدە، شۇ زاماننىڭ مەكتەپ قائىدىسىگە مۇۋاپىق ھالىدا ئۆزىگە «خاۋىپىسى» <哈文才> دەپ ئىسم قويغان .) ئابدۇخالق ئۇيغۇر شۆتائىدا ئوقۇۋانقان مەزگىلە لەردە ئېلىمزرۇنىڭ خەنزاڭ خەنزاڭ كلاسسىك ئەدبىياتى بىلەن توئۇشۇپلا قالماي، هازىرقى زامان ئەدبىياتى بىلەنمۇ توئۇشقاڭان . ئۇ دوست - بۇرادرلە، رىگە خەنزاڭ كلاسسىك ئەدبىياتىدىكى «سۇ بويىدا»، «قىزىل راۋاقنىكى چۈش» رومانلىرىنىڭ مەزمۇنىنى سۆزلەپ بەرگەن ۋە سۇن جۇڭشەننىڭ

ئەسەرلەرنى ئوقۇپ، دېمۆکراتىيىگە نىسبەتەن تونۇشنى ئۆستۈرگەن . ئەندە شۇ مەزگىللەردىكى ئابدۇخالقىقا بېئو دال كونىلىققا، دىننى خۇرماپا- لىققا ۋە نادانلىققا قارشى تۇرۇپ، ئىلىم - پەننى ئومۇملاشتۇرۇش ئار- قىلىق جەھىئىيەتنى ئۆزگەرتىش غايىسى تۇغۇلغان . ئۇنىڭ شۇ ۋاقتىلاردا يازغان «ئىستىمەس»، «باردۇر»، «ئويغان»، «هار» قاتارلىق شېئر- لرى شائىرنىڭ مەرىپەتكە ئىتتىلىدىغان ئىلغار كۆز قاراشلىرىنىڭ مەھسۇلى ئىدى . 1923 - يىلى ئابدۇخالق ئۇيغۇر مەخسۇت ھۇشتى قاتارلىقلار بىلەن بىرگە ئىككىنچى قىتىم سوۋېت ئىتتىپاقىغا بېرىپ، يەندە ئۈچ يىل تۇرۇپ، بىلىم تەھسىل قىلدى، يەنى 1919 - يىلى لېنىن رەبىھەرلىكىدە موسكۆادا قۇرۇلغان «شەرق كومۇنۇستىك ئەمگەك ئۇنىۋېرسىتېتى»نىڭ 1921 - يىلى تەسس قىلىنغان جۇڭگو سنپىدا ئوقۇدى . بۇ جەرياندا ئۇ پۇشكىن، لېرىمۇنتوف، توپستوي، گوركىي ئەسىرلەرنى ئوقۇپ، رۇس ئەدەبىياتى بىلەن تونۇشتى . ئۇ ئۆتكەتىر ئىقىلاپنىڭ غەلبىسىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈپ نەزەر دائىرسىنى كېڭىتتى . 1926 - يىلى سوۋېت ئىتتىپاقىدىن ۋەتەنگە قايتىپ كېلىپلا يېڭىچە ئىلىم - پەننى تەرەغىب قىل- دى، خەلقنى ئۇيغۇتش ئۈچۈن گېزت - ژۇرنال نەشر قىلىشقا تەرەددۇت قىلىپ، تۇرپاندا باسما زاۋۇتى قۇرۇشنى تەشەببۈس قىلدى . خەلق ئى- چىدىكى بەزى ئەسلامىلەرگە قارىغاندا، ئۇ ئەينى زاماندىكى ئىلغار كىشى- لمەرنىڭ ھېسىداشلىق قىلىشى بىلەن باسما زاۋۇت قۇرۇش تەبىيارلىقىنىمۇ- ھەل قىلغان، لېكىن ئەكسىيەتچى مىلتارىست ياك زېڭىشىن ھۆكۈمىتى ئۇ- نىڭ باسما زاۋۇت قۇرۇشغا يول قويمىغان . شۇنىڭدىن كېيىن ئابدۇخا- لق ئۇيغۇر تۇرپان ئاستانىدىكى مەخسۇت ھۇشتى، پىچاندىكى ئىسکەذ- دەر خوجا (ئىسکەندەر خوجا 1920 - يىلالدىكى ياشلارنىڭ ئاۋانىگارت ۋەكلى . ئۇ 1930 - يىلالدا ئوزبېكستانىدىكى ئوتتۇرا ئاسىيا ئۇندى- ۋېرسىتىدا ئوقۇغان . ۋەتەنگە قايتىپ كېلىپ ھائارىپ ساھەسىدە ئىش- لىكەن . 1947 - يىلى پىچان ناھىيىسىگە ھاكىم بولۇپ تېينىلەنگەن . 1951 - يىلى دۇنيادىن ئۆتكەن .) قاتارلىق كىشىلەر بىلەن بىللە، 1927 - يىلى «ئاقارتشى بىرلەشمىسى» نامدا بىر مەرىپەت جەھىئىتىنى

ئۇيۇشتۇرۇپ، ئۇچ مىڭ سەر كۈمۈش ئىئانه تۈپلەپ، نۇرپاڭ يېڭىشىسى
ھەردىكى نىياز سەپىۋەك (نىياز سەپىۋەك 1866-1949- يىلاار) مەشىھەر
جامائەت ئەربابى . ياشلىق مەزگىلىدە تىككۈچىلىك بىلەن مەشغۇل بولـ
غان. ئوتتۇرا ئاسىيا شەھەرلىرىدە بىليم تەھسىل قىلغان . مەككىگە بېرىپ
ھەج تاۋاپ قىلغان . بۇتۇن ئۇمرىنى ، مال - مۇلكىنى مائارىپ ئىشلەـ
غا بېغىشلىغان . پاراسەتلىك، ناتق، لەتىپچى كىشى . ئەل سۆيىگەن دېـ
موکرات زات . 1936 - 1939 - يىلااردا تۇرپاڭ ناھىيىسەگە ھاڪىم
بولغان . نى شىئەنجاڭ دېگەن نامدا ئۇنىڭ نۇرغۇن ياخشى ئىش ئىزلىرى
تارقالغان . 1980 - يىلااردىن بۇيان ئاپتۇنوم رايونىمىزدا نەشر قىلىـ
غان بىر قىسىم ئەدەبىي توپلامالارغا ئۇنىڭ 40 پارچىغا يېقىن لەتىپەـ
چاقچاقلىرى كىرگۈزۈلگەن .) دېگەن كىشىنىڭ قورۇسدا بىر يېڭى مەـ
تەپ، كېيىنكى يىلى يېڭىشەھەردىكى ئاق سارايدا «ھۆرىيەت ھەكتىپى»،
كۇنىشەھەر نەنمەن (جەنۇبىي قۇۋۇق) دا يەندە بىر مەكتەپ ئاچقان . بۇـ
پەننىي مەكتەپلەر دە ئوقۇغانلارنىڭ بىرقىسى كېيىنچە سوۋىت ئىتتىپاقيغا
ئوقۇشقا چىقىر بلغاندى . ئۇقوپ كەلگەندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ بەزلىرى
جەمئىيەتتە مۇھىم روولارنى ئۇينىدى . بۇ دەھۋار دە ئابدۇخالق ئۇيغۇرـ
نىڭ ئىجادىيىتتە زور ئىلگىرىلەش بولدى . ئۇ ئۆز دەھۋارنىڭ ئىجىتماـ
ئىي زىددىيەتلىرى ۋە جەمئىيەت رېئاللىقىنى ئەكس ئەتتۈردىغان شەـ
ئىرلارنى يېزىپ، ئەكسىيەتچى كۈچلەرنىڭ چىرىك ماھىيىتىنى ئېچىپ تاشـ
لىدى . ئازادلىق، ئەركىنلىككە ئېرىشىش ئۇچۇن جان تىكىپ كۈرەش قــ
لىش لازىمىلىقىنى ۋە بۇ يولدا قۇرپاڭ بولۇشنى ئۆزى ئۇچۇن بەخت دەپ
ھېسابلايدىغانلىقىنى لىرىك پىكىرلەر بىلەن ئىپادىلىدى . قۇمۇل دېھقانلار
قوزغىلىڭى ھارپىسىدا ئابدۇخالق ئۇيغۇر «ئاچىل» ناملىق شېئىرنى
يازدى . كېيىنكى چاغلاردا بۇ شبئىر خەلق ناخشىسىغا ئايلىنىپ بۇتۇنـ
شىناڭىغا تارقالدى .

ئۇنىڭ شېئىرىدىكى چوڭقۇر سىياسىي مەزھۇن، ئۆتكۈر ئىسياڭكار-
لۇق سادالرى ئەينى دەۋرىدىكى مۇستەبىت ھاكىمەتلىك ئەندىشىلەرنى
كۆپەيتىكەنسىدى، بۇ شېئىرلاردا قانداققۇر «غەيرى بى ۋە بىڭى پىكسىر-

لەر» نىڭ بارلىقىدىن قاتتىق ئەنسىرىگەن ئەكسىيەتچى گۇرۇھ ئابدۇخالقە. نى شېئىر بىزىشتن، خەلقنى بولسا ئۇنىڭ شېئىرلىرىنى ئوقۇشتن چەكلە. گەندى.

ئۆز غايىسى يولدا تىز پۈكەس روهقا ئىگە ئابدۇخالق ئۇيغۇر 1932 - يىل 11 - ئايىدا «ئويغان»، «ئاچىل» دېگەن شېئىرلىرىنى ئاق رەختكە چوڭ خەتلەك قىلىپ بىزىپ، كوجىلارغا چاپلاپ ئەكسىيەتچى. كەمىيەتنىڭ ھەيۋىسىگە تاقابىل تۇرغانىدى.

1932 - يىل 12 - ئايىڭ بىشىدا تۇرپاندا دېھقانلارنىڭ ئەكسى. يەتچى ھاكىمىيەتكە ۋە فېئوداللىق زۇلۇمغا قارشى قوراللىق قوزغىلىڭى پارتىاپ، تۇرپان يېڭىشەھەرنى قوزغىلاڭچىلار ئىشغال قىلدى. 1932 - يىل 12 - ئايىڭ 17 - كۇنى مىلىتارىست جىن شۇرۇن تۇرپان دېھقانلار قوزغىلىڭىنى باستۇرۇش ئۈچۈن تۇرپانغا جازا قوشۇنى ئەۋەتكەذ. دە، قوزغىلاڭچىلار يېڭىشەھەرنىڭ غەربىدىكى قۇملۇقتا «ئوت قالاپ كوتۇۋېلىش» تاكتىكىسىنى قوللىنىپ، بىر يوللا بىرنهچە يۈز دۈشمەننى تارماق قىلىپ، نۇرغۇن قورال - ياراغ، ئوق - دورا غەنئىمەت ئېلىپ دە سەلەپكى غەلبىگە ئېرىشتى. بۇ چاغدا شائىر ئابدۇخالق ئۇيغۇر ئاشۇ ھادىسلەرنى ئەكس ئەتتۇرۇش مەقسىتىدە «مۇزلىدى» دېگەن شېئىرنى يازدى.

قۇمۇل دېھقانلار قوزغىلىڭىنى باستۇرۇشقا بارغان شېڭ شىسىي 1933 - يىلىنىڭ بېشىدا ئۇرۇمچىگە قاراپ قاچتى. ئۇ تۇرپانغا كەلگەذ. دە، ئابدۇخالق ئۇيغۇر ۋە ئۇنىڭ بىرنهچە سەپداشلىرىنى دېھقانلار قوزغىلىڭىنىڭ مەنىۋى تەرغيباتچىلىرى دەپ قاراپ، تۇتقىن قىلىپ تۇرمە. گە تاشلىدى. ئابدۇخالق ئۇيغۇر تۇرمىدە دۈشمەننىڭ قاتتىق - يۇم. شاق ۋاسىتلەرنىڭ پىسەنت قىلىمدى، بەلكى ئۇلارنىڭ سۇيىقەستلىرىنى پاش قىلىپ «ئىچ پۇشۇش» دېگەن شېئىرنى يازدى ۋە دۈشمەنگە قارشى ئۆچەنلىكىنى ئىپادلىدى. سۇيىقەستى ئىشقا ئاشىغان جاللات شېڭ شىسىي 1933 - يىل 3 - ئايىڭ 13 - كۇنى ئۇنى سەپداشلىرى بىلەن قوشۇپ تۇرپان شەھرىدە سازايى قىلىپ جازا مەيدانىغا ئېلىپ چىقى.

1920 - ييلارنىڭ ئالدى - كەينىدە ئۆكتەبىر ئېقىلاپنىڭ تەسىرى
شىنجاڭدىكى ئاز سانلىق مىللەت زىيالىلەرنىڭ ئېڭىنى ئويغىشتى باھلۇكى.
لىك رول ئوينىدى . شىنجاڭنىڭ ھەرقايىسى جايلىرىدا ئىسلاھاتچىلىق ۋە
دېمۆكراچىلىك پىكىر ئېقىمغا مەنسۇپ بولغان بىر قىسىم ئىلغار زىيالىلار
خەلق ئازىزۇسىنى چىقىش نۇقتىسى قىلىپ، ھەرپەتچىلىك ئىدىيىسىنى كەڭ
تەرگىب قىلىدى . تەڭرۇتېغىنىڭ جەنۇبى ۋە شەمالدا ھەرپەتچىلىك پائىـ.
لىيەتلەرى ئالدى بىلەن ئەدەبىي ئىجادىيەت شەكلى ئاراقلىق مەيدانغا
كەلدى، يېڭى ماڭارىپ - ئاقاراش پائالىيەتلەرى كەڭ ئەفوج ئالدى .
مۇنداق زور مەددەنیيەت ئۆزگۈرىشى 20 - ئەسەرنىڭ 20 - ، 30 - يىـ.
لىپىدا ئويغىنىشقا باشلىغان كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ ئەركىنلىك - دـ.
مۆكراڭ ئەتكىنلىك ئەكس ساداسى ئىدى . خەلقنىڭ بۇ ئازىزۇسغا ئەينى
زاماندىكى ھەرپەتچەرۋەر كىشىلەر ۋە كىللىك قىلىدى . ئابىدۇخالق ئۇيدى .
غۇر بۇ جەھەتنە ئاڭتىپ ھەرنىكەت قىلغۇچىلارنىڭ بىرى ئىدى .
ئابىدۇخالق ئۇيغۇر مەملىكەت ئىچى ۋە قوشنا ئەللەردىكى ئىـ.
قىلاپى ھەرنىڭ تەرسىر دە، جەمئىيەت تەرەققىياتى توغرۇلۇق
بىرقەدەر توغرا خۇلاسىگە ئىنگە بولغانىدى . ئۇنىڭ دۇنيا قارىشى ۋە
تەشەببۇسىرى دىنى چەكلىمە ۋە فېۇدال تەرتىپلىرىنىڭ قاتىقق ئىسکەذـ.
جىسىدە تۈرگان بىر قىسىم كىشىلەر تەرىپىدىن، بولۇمۇ شۇ جەمئىيەتتىكى
مۇتەئەسسىپلەر تەرىپىدىن ئاسانلىقچە قوبۇل كۆرۈلمەيتتى . شائىر بۇ
ھەفتە مۇنداق يازغان :

تيل - هاقارهت، تنه - دىخمار، ۋايىداد!.. بۇ جاننى قىينىدى، ئەمدى نه قىلماق كېرەك، ئەجەبمۇ بولۇرمۇ خارىمەن!

لېكىن بۇنىڭلىق بىلەن شائىر ئۆز غايىسى يولىدا مېڭىشىن ۋار كەچمدى، بەلكى ئۆز ئىشىنىڭ ھەق ئىكەنلىكىگە چوڭقۇر ئىشەنگەن حالدا، دولقۇنلارنى يېرىپ ئالىغا باستى . شائىر بۇ ھەقنى مۇنداق مىسرالارنى قالدۇرغان:

ئېقى ئاق، قارىسى قارا، ھەرىزىمۇ ئاق بولماش قارا،
ئاجر سۇون مىستىن تازا ئالتۇن كۆيۈپ، ئوتتا چىداپ .

مەلۇمكى، شەخسنىڭ تارىختىكى رولىنى ئىنكار قىلغىلى بولمايدۇ.
شۇنداقلا ئۆز دەۋرىدە كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ ھەققىي ئارزو - ئۇمىد -
لېرىنى توغرا ئەكس ئەتتۈرگەن ۋە پۇتۇن ھاييات پائالىتىتى داۋامدا
خەلقتن ئۆزۈق ئېلىپ، خەلقە ئۆزۈق بەرگەن شەخسلەرلا ھەققىي قەھ -
رىمان بولۇپ، خەلق قەلبىدە ھەڭكۈ ياشاپ قالدىۇ . 20 - ئەسەرنىڭ
20 - 30 - يىللەرنى شىنجاڭ خەلقى ئۆز بېشىدىن كەچۈرگەن ئاسا -
رەتلەك دەۋر - جاھالەت ئەۋجىگە چىققان يىلالار دەپ قارساق، ئابدۇ -
خالق ئۇيغۇرنى ئاشۇ يىلالاردا خەلق ئاممىسىنىڭ ئارزو - ئۇمىدلەرىگە
ۋە كىللەك قىلىپ مەرىپەت مەشىئىلىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ، باشقىلارنى يو -
رۇتقان رەھنەملارنىڭ بىرى دەپ ئاتاشقا بولىدۇ . ئەدەبىي ئىجادىيەتنە
بىرەر نامايدىنىنىڭ تارىختىكى تۆھپىسى ئۇنىڭ ئەسەرلىرىنىڭ كەڭ ئىج -
تىمائىي تەسىرى، ئۆز دەۋرىيگە نىسبەتنەن ئۇيىنسىغان رولى ھەمدە يېڭى
غايه - ئىدىپ ئولۇگىسىنى پەيدا قىلالىشى بىلەن ئۆلچىنىدۇ . ئابدۇ خالق
ئۇيغۇرنىڭ ئەسەرلىرى ئۆز دەۋرىدىلا خەلق ئىچىگە كەڭ تارقىلىپ،
تەڭرىتېغىنىڭ جەنۇنى ۋە شىمالىدىكى مەرىپەت ئاسىمنىدا كۆرۈلگەن بىر
يۈلئۇز بولغانىدى . ئۇ ھاييات ۋاقتىدىلا «ئۇيغان»، «ئاچىل» دېگەن
شېئىرلىرىنىڭ پۇتكۈل شىنجاڭغا، ھەتتا ئۇتتۇرا ئاسىياغا تارقىلىپ، خەلق
ناخشىسىغا ئايلىنىپ كېتىشى پىكىرىمىزنىڭ دەللى بولالايدۇ . بۇ شېئىلار
ھېلھەم جەلپىكارلىقنى ساقلاپ كەلمەكتە .

ئابدۇ خالق ئۇيغۇرنىڭ يېڭى زامان ئۇيغۇر پۇئىزىيىسىنىڭ تارد -
خىي تەرەققىياتى ئۇچۇن قوشقان تۆھپىسى نېمىدىن ئىبارەت؟ بۇ مەسلى
ئابدۇ خالق ئۇيغۇرغان باها بېرىشتە ھۇھىم سالماققا ئىگە . بىز بۇنداق
باھانى ئۇنىڭ ھاييات پاكىتلەرىدىن ئالىمىز، ئۆزىنىڭ پۇتۇن زېھنىي قابى -
لىتى ئۇرەك قېنىنى نېمىگە بېغىشلىغانلىقغا، قانداق غايه - مەقسەت

يولدا تىرىشقانىلىقغا ھەممە ئۆز دەۋرىگە نسبىتەن قانداق تەسىر كۆر-

سەتكەنلىكىگە قاراپ، ئۇنىڭ تارىختىكى رولىنى باھالايمىز. مەلۇمكى، ئابدۇخالق ئۇيغۇر ئۆزىنىڭ قىسقا ئىجادىي ھاياتىدا پۈئىتىك ئىجادىيەت.

نىڭ پەللسىگە چىقىشقا ئىتىلدى . ئۇنىڭ قەلبى ئاجايىپ يالقۇنلۇق بىر ئوت بىلەن ياندى . ئۇ ئۆزى ياشاپ تۇرغان جەمئىيەت ھەققىدە، ئۆز ھېسىپياتلىرى ھەققىدە بەدىئى مىسر الارنى يېزىشنى كۈندىلىك ھايات پائالىيتسىگە ئايلاندۇردى . ئۇ كۆرگەن يېڭى دۇنيا ۋە يېڭى ھاياتنىڭ تەسىرى ئۇنىڭدا ئاجايىپ ئۇمىدۇارلىق تۇيغۇسنى ئويغاتقانىدى . بۇ ھال شائىر نىڭ غايىتى، بەدىئى جەھەتنىن ئۆز دەۋرىگە نسبىتەن يېڭى بول-

غان يۈكىسىك شېئىرلىرىنىڭ تۇغۇلۇشغا سەۋەب بولدى . ئەگەر شائىر ئۆز دەۋرىدىن ھالقىپ ئۇرتۇپ، كېلەچەكىنى روشن كۆرەلمىگەن بولسا، ئەڭ مۇھىمى، كەلگۈسىگە ئۇمىد باغلاپ، ئۆز خەلقنىڭ قەلبىدىكى ئار-

زۇ - ئارمانلىرىنى، ئىنتىلىشلىرىنى شائىراھ تۇيغۇ بىلەن ئېنىق ھېس قىل-

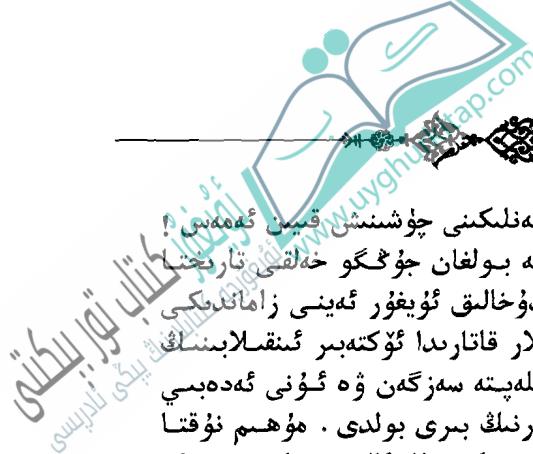
مىغان بولسا، ئۆلمەس شېئىرلارنى يازالمىغان بولاتنى .

شائىر ھەققەتنى باشاقا يەردىن ئەمەس، بەلكى 20 - ئەسىرنىڭ 20 - 30 - يىللەرىدىكى ئالەمشۇرۇل ئىنقالابىي ھەرىكەتلەردىن تاپتى .

بۇ ھەقتە ئۇ مۇنداق دەپ يازغاندى :

ھەققەتنىڭ روھى قېچىپ كەتتى مېنىڭ دىيارىمدىن ،
 ئۇنىڭكى خۇش بۇراقى ھېچ كەتمىدى بۇ دىمامۇمىدىن .
 ئىزدىدىم كۆپ، تاپىمىدىم شەجەن - روچەن سەھراسىدىن ،
 ئىزدىبان تاپتىم - دە، ئالدىم لېنىنىڭ گۈلباگىدىن .

بۇ بىر كۈپلىپت شېئىردا شائىر نىڭ ئىلگار پىكىر قىلىش ئۇسۇلى - دۇنيا قارىشى يەكۈنلەنگەن . ئۇ لېنى باشچىلىقىدىكى رۇسىيە ئۆكتەبىر ئىنقالابىدىن — سوتىيالىستىك سوۋېت ئۆزۈمدىن «ھەققەتنى تاپ-قان»لىقنى يۈرەكلىك ھالدا جاكارلىغانىدى . بۇنداق پىكىر، بۇنداق سۇبىيكتىپ ئاززۇنىڭ 1930 - يىللاردىكى شىنجاڭ جەمئىيتسىگە نسبىتەن

ئېيتقاندا، قالتسىس مەنۋىي ھادىسى ئىكەنلىكىنى چۈشىنىش قىسىن ئەممەن ! لېنىن يولىدىن ھەقىقەتكە ئىگە بولغان جۇڭگو خەلقى تارىختا ئۆچەس نەتىجىلەرنى ياراتتى . ئابدۇخالق ئۇيغۇر ئەينى زامانىدىكى ناھايىتى ئاز بىر قىسىم ئىلغار زىيالبىلار قاتارىدا ئۆكتەبىر ئىنقىلاپنىڭ جۇڭگوغَا كۆرسەتكەن تەسىرىنى دەسلەپتە سەزگەن ۋە ئۇنى ئەدەبىي ئىجادىيەتتە ئەكس ئەتتۈرگەن سېيمىالارنىڭ بىرى بولدى . مۇھىم نۇقتا شۇكى ، 1919 - يىلىدىكى 4 - ماي ھەرىكتىنىڭ ئالدى - كەينىدە يۈز بەرگەن دېمۆكراتىك ھەرىكتەلەر شائىرنىڭ دىقىتىدىن چەتتە قالىمىدى . ئۇ پۇتۇن بىر ئىجتىمائىي تۈزۈمگە بىواستە ئاقىلىدىغان پۇتۇن مەملىكتە خەلقنىڭ، جۇملىدىن ئۇيغۇر خەلقنىڭ تەقدىرى بىلەن چەمبەرچاس باغلاقانغان سىياسىي ھادىسىلەرگە ھەرگىز مۇ سەل قارىمايتتى، شۇڭا ئۇ مەملىكتە ئىچى - سىرتىدىكى ئەدەبىيات ۋە ئاخبارات يېڭىلىقلەرىدىن پايدىلاندى . 1907 - 1917 - يىلالاردا بېىجىڭ ۋە شاشخەي شەھەرلە . رىدىكى ئىنقىلاپبىي ئەدەبىياتنىڭ نەشر ئەپكارى بولغان «پېڭىي ياشلار» ۋە «شەرق ئەنزارى» قاتارلىق ژۇرناالاردا جۇڭگو ۋە چەت ئەللەر . نىڭ، بولۇپمۇ رۇسىيەنىڭ ئىنقىلاپبىي ئەسەرلىرى ئېلان قىلىنغا . نىدى .

1920 - يىلالاردا شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا سوقۇپت پروپا . تارىبات يازغۇچىسى ماڭسىم گوركىي، ئوتتۇرا ئاسىيادىكى پروپاپارىيات ئەدەبىي ئېقىمىنىڭ پىشقەددەم نامايدىنلىرىدىن بىرى بولغان سەدرىدىن ئەينى، شۇنىڭدەك، ئۆزبىك يازغۇچىسى ئابدۇللا قادىرى، تاتار شائىرى ئابدۇللا توقاي قاتارلىقلارنىڭ بىر قىسىم ئەسەرلىرى ئۇيغۇر ۋە ئۆزبىك تىللەرىدا تارقالغاندى . بۇ ئەسەرلىرىنىڭ ئابدۇخالق ئۇيغۇرنىڭ شەخ . سىي كۇتۇپخانىسىدا بولۇشى شائىرنىڭ يېقىنى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىيა . تىدا دېمۆكراتىك پىكىر ئېقىمىنى ئەۋچ ئالدىرۇش مۇددىئاسىنىڭ شەكى . لمۇنگەنلىكىدىن دېرەك بېرەتتى .

يېقىنى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى بۇ خىل ئىلغار ئىجادىيەت مېتودى ۋە تەنپەرۋەر شائىر ئابدۇخالق ئۇيغۇرنىڭ قىسقا ئىجادىيەتتى .

تندابرقهدهر زور سالماققا ئىكە بولدى . باشقا كۆپ تەھەپلەرنى تەھەللى
قىلمىغاندىمۇ ، 20 - ئەسىرنىڭ 20 - 30 - يىللەرىدىكى شىنجاڭنىڭ
ئىجتىمائىي شارائىتىدا، ئۆز ئەسىرلىرىدە «بىنن، سۇن جۇڭشەن، يېڭىر-
مە ئىككى ئۆلکە، ئېلىكىتەر، لوشۇن، پەنگە يۈرۈش، خەلق ھوقۇقى، مە-
لمەتلەر باراۋەرلىكى» قاتارلىق ئۆز دەۋرىيگە نسبەتەن يېڭى ئىبارەلەرنى
ئىشلىتىپ، جاراڭلىق تۇۋلاش يۈكىسەك جاسارتەت، دادلىلىق ئىدى !

20 - ئەسرىنىڭ 40 - يىللرنىڭ باشلىرىدا شىنجاڭدىن سوۋېت ئىتتىپاقيغا ئېلىپ كېتىلگەن ئابدۇ خالق ئۇيغۇرنىڭ بىر قىسىم شېئىللىرى كېيىنكى يىلالاردا ئۆزبېكلىرگە تونۇشتۇرۇلغان . 1970 - يىلالاردا ئۆز- بېكچە نەشر قىلىنغان «ئۇلۇغ ئۆكتەبىر ۋە ئۇيغۇر ئەدەبىياتى» دېگەن كتابتا ئابدۇ خالق ئۇيغۇرنىڭ «بەر مەدەت»، «كۆرۈنگەن تاغ يىراق ئەمەس»، «كۆڭۈل خاھىشى»، «ئۇزۇلمەس ئۇمەد» ماۋزۇلۇق بىر نەچچە شېئىرى بېرلىكىن . يەندە 1980 - يىلالاردا «شەرق يۈلتسۈزى» ژۇرنالىدا بىر تۈركۈم شېئىلىرى ئېلان قىلىنغان ۋە رۇسچىغا تەرجىمە قىلىنغان ، شائىرنىڭ ھاياتى ۋە ئىجادىي پائالىلىقى قامۇسلاрадا تۈنۈشتۈ- رۇلغان . ئابدۇ خالق ئۇيغۇر بەدىئىي ئىجادىيىتىنىڭ تەسىرىنى باھالاشتى- مۇ بۇ ئەسىر لەرگە ئالاھىدە دىققەت قىلىشقا ئەرزايدۇ .

ئابدۇ خالق ئۇيغۇرنىڭ بىرقاتار شېئرىي ئەسەرلىرىدىن قاردۇ.
غاندا، شۇنداق دەپ ئېيتىشقا بولىدۇكى، ئۇ رېئالىستىك ئىجادىيەت مې.
تودىنى تەتبىق قىلىپ، ئاكتىپ رومانلىزم ئۇسۇلى بىلەن ئەينى يىللاردە.
كى شىنجاڭنىڭ ئىجتىمائىي ئەھۋىنى ئەكس ئەتتۈرگەن . ئۇنىڭ ئەسەر-
لىرى ئىجتىمائىي تۇرمۇشنى ئۆتكۈرلۈك بىلەن كۆزىتىش، ئۆزلەشتۈ-
رۇش، تەھلىل قىلىش ۋە بەدىئى ئۇمۇملاشۇرۇشنىڭ نەتىجىسىدۇر:

ئابدۇ خالق ئۇيغۇرنىڭ ئەسەرلەرى ئەينى زاماندا ئىلغار ئىدىيە.
لەرنىڭ تارقلىشىدا يائىل رول ئوينغانلىقى بىلەن ئالاھىدە قىممەتلىك.
تۇر، شۇنداقلا بىزنىڭ شۇ زاماندىكى رېئاللىقنى توپوشىمىز ئۈچۈنمۇ
قىممەتلىكتۇر.

ئېلىمىز ئەدەبىياتى تارىخىدىن شۇنى كۆرەلەيمىزكى، ھەربىر مىل-

لەتىنلۇق ئەدەبىيات تارىخى شۇ مىللەتنىڭ ئەدەبىياتىدىكى تارىخىي ئەندىشە.
نىلەرگە ۋارىسلق قىلىش ئاساسىدا ئۆزلۈكىسىز بېپىپ كەلدى، جۇملە
دىن، بۇ يېقىنلىق زامان ئۇيغۇر ئەدەبىياتىمۇ كلاسسىك ئەدەبىياتقا تارتىدۇ.
خىي يوسۇندا ۋارىسلق قىلىشنىڭ نەتىجىسى ھېسابلىنىدۇ. ھالبۇكى،
ئالغا بېسىنى مەقسەت قىلغان ھەرقانداق مىللەت ئۆزىنىڭ مىللەي ئەددە.
بىيات مەراسىرىغا ۋارىسلق قىلىش بىلەن بىلە، باشقا مىللەرنىڭ ئە.
دەبىياتىدىن پايدىلىق ئامىلارنى قوبۇل قىلىدۇ. شۇ يول بىلەن مىللەي
ئەدەبىياتىڭ شەكلى ھەم مەز müñلىرىنى بېپىتىپ بارىدۇ. ئابدۇ خالقى
ئۇيغۇرمۇ ئۆز ئىجادىيىتى جەريانىدا شۇنداق قىلغان. ئېلىمىزنىڭ يېقىنلىق
زامان ئەدەبىياتىدىكى مەشھۇر يازغۇچىلاردىن لۇشۇن، گو ھۇرو، شىا.
يەن، ماۋدۇن قاتارلىقلار دەسلەپىكى مەزگىللەردە چەت ئەل ئەدەبىياتە.
نىڭ ئىلغار تەرەپلىرىنى قوبۇل قىلغانىدى. ئۇلار ئۆكتەبىر ئىستىقلالبىي
مىللەتنى ئازاد قىلىشنىڭ، ئۆز تەقدىرىنى ھەل قىلىشنىڭ ئۆمىدى دەپ
قارىغانىدى. شۇڭا، بۇ جەھەتسىن تونۇشتۇرۇش، تەرجمە قىلىش، تەتقىق
قىلىش ئىشلىرى ئېلىپ بېرلىغان. 20 - ئەسرنىڭ 20 - يىللەرىدىكى
ئۇيغۇر زىيالىلىرىمۇ رۇس ئەدەبىياتى ۋە سوتىسىالىستىك سوۋېت ئەددە.
بىياتى بىلەن يېقىنلىن تونۇشقان، ئۇنىڭدىن ئولىگە ئالغان. ئابدۇ خالقى
ئۇيغۇر ئەينى زاماندىكى دەۋور قەدىمىگە ماسلىشىپ، ئىشنى قەلەم ھەم
ئەلەمدەن ئىبارەت ئىتكى تەرەپتىن باشلىغان. ئابدۇ خالق ئۇيغۇر ئە.
جادىيەتنىڭ قىممىتى ئەڭ ئالدى بىلەن ھانا مۇشۇ جەھەتلەردە ئېپادىلە.
ندۇ.

شائىر ئابدۇ خالق ئۇيغۇرنىڭ بېتكۈل شېئىرلىرىنىڭ ئىدىيىسى
ۋە ئۇنىڭ يادروسى زۇلۇمغا، زوراۋاڭلىققا قەتىئى قارشى تۇرۇش، ئىندە.
قىلاپ قىلىش ۋە شۇ يول بىلەن خەلقنىڭ ئازادلىقىنى، دېموکراتىيە ۋە
ئەركىنلىكىنى قولغا كەلتۈرۈشنى مەقسەت قىلغانلىقىنى يۈقىرىدا ئېپىتىپ
ئۆتۈق. ئۇنىڭ ئىجتىمائىي ۋە سىياسىي ھەم ئەدەبىي پائالىيەتلەرىدە
مۇئەيىەن ئىزچىلىق ۋە دىئالېكتىكلىق ئۇسۇل - باسقۇچىلار بار، شا.
ئىرنىڭ مەقسەت - غايىسىنى قانداق ئۇسۇل بىلەن ئۆتۈرۈغا قويغانلىق.

نى ھەمدە ئۇنىڭ بەدىئىي ئىپادىلەش جەھەتىكى ئالاھىدىلىكىنى كۆرۈپ باقايىلى .

ئابدۇخالق ئۇيغۇرنىڭ دەسلەپكى ئەدەبىي ئىجادىيىتى خەلق قوشاقلىرى شەكلدىن ئىلهاىملنىش بىلەن باشلانغان . ئاندىن بارا - بارا ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدىكى ئارۇز ۋەزنسە كۆچكەن . بۇ ھال ئۇنىڭ ئىجادىيەت ئەھۋالدا بىر قەدەر ئۇچۇق كۆرۈندۇ . مەزكۇر توپلامغا كرگۈزۈلگەن شېئىلرنىڭ كۆپچىلىكى بۇنى ئىسپاتلاب تۇ . رۇپتۇ .

نو قول هالدا مۇنداقچە تەرىپىلەش يېتەرلىك بولمايدۇ . ئابدۇخالق ئۇيغۇر 20 - ئەسرىنىڭ 20 - يىللەرىدا ساپ ئۇيغۇر تىلىدا ئارۇز ۋەز - نىنىڭ نەپس مىسرالىرىنى ياراتتى ۋە خەلق ئاغزىمىدىكى ماقال - تەمسىل لەرنى ئۆزلەشتۈرۈپ ، ئۇنى ئۆز ئىجادىي ئورتىگانالىقىغا تەقبىلىدى . ئەدەبىي تىلىنىڭ تەركىبىي قىسىملىرىدىكى تۈرلۈك مەجازىي ۋاستىلەرنى جاي - جايىدا قوللىنىپ ، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىنىڭ شەكىللىنىشىدىكى ئىپتىدائىي ئامىللارنى بارلۇقا كەلتۈردى . شۇ دەۋىر شارائى . تىدا ئەرەب - پارس ۋە باشقا چىت ئەللەرنىڭ «بەدىئىي تىل»غا مۇراجىئەت قىلمايلا ، ساپ ئانا تىلى - ئۇيغۇر تىلىدا تۈرلۈك ژانرىدىكى شېئىلارنى يازالىشى ، خەلقە يېقىن ئىبارىلەرنى بەدىئىي پوئىزىيىدە كەڭ قوللاغانلىقى 20 - ئەسرىنىڭ 20 - ، 30 - يىللەرىنىڭ 20 - شېئىلەرىنىڭ يېڭى ئۇيغۇر شېئىر يەيت تىلى ئۇچۇن بىر ئۆرئەك بولغاندى .

ئابدۇخالق ئۇيغۇر ئۆز ئەسەرلىرىدە ئىلغار ئىدىيە ۋە يېڭىلىقنى ئالاھىدە گەۋىدىلەندۈردى . قالاقلقى ۋە ئەكسىيەتچىلىكىنى ئەيىبىلىدى . ئۆز جەمئىيەتنىڭ سەلبىي ئامىللەرىنى «شۇم پەلەك» كە ياكى «يالما - ۋۇز»غا ئۇخشاشاتى . مانا بۇ بىر خىل تىپىك ئوخشتىش ئىدى . «شۇم پەلەك» - ئەڭ زۇلمەتلىك دەۋىرنىڭ سۈپىتىدۇر . ئۇ بارلىق سەلبىي شەخسلەرنى ، زۇلۇم ، ئاسارەت ۋە كىللەرنى ئېيىق ، «قاۋان» ، «قا - غا» دەپ سۈپەتلىدى ، ئۇمۇمەن ئىجابىي ھادىسە ۋە نەرسىلەرنى باخ . شىلىققا ، يورۇقلۇققا ، ئىنلىبابقا سىمۇول قىلسا ، سەلبىي ھادىسە ، نەرسە .

لهرنی یامانلرلقا، زۇلۇمغا، ئەكسىيەتچىلىككە سىمۇول قىلدى. بۇ جەھەت تە خەلق ئىچىدىكى، خەلق ئېپز ئەدەبىياتىدىكى ئوخشىتىش ۋە تەقلىد قىلىش ئۇسۇلىدىن ماھەرلىق بىلەن پايدىللاندى. شائىر ئۆزىنىڭ ئىنقىلا- بىي غايىسىنى بەزىدە ئەينەن ئىپادىلىسە، بەزىدە «يار»، «باھار»، گۈل- چىچەك، چىراغ، قۇياش، ئاي، ئاپتاتقا ئوخشتىپ ئىپادە قىلدى. غايىسىنى «يار» دەپ ئىپادىلىكەندە، ئۆزىنى يار ئىشقىدا «كۆيگۈچى»، ئاشقى» قىلىپ كۆرسەتتى. غايىسىنى «باھار» دەپ ئوتتۇرىغا قويفە- نىدا، ئۆزىنى باھار ئىزدىگەن، قەھرتان قىشتن بىزار بولغان قىلىپ كۆرسەتتى. ئۆز غايىسىنى گۈل - چىچەك قىلىپ كۆرسەتكىنده، ئۆزىنى شۇ گۈل - چىچەك ئىشقىدا سايىرىغان قەپەستىكى بۇلۇلۇن قىلىپ كۆرسەتتى. غايىسىنى «چىراغ»قا ئوخشاتقىنىدا، ئۆزىنى پەرۋانىگە ئوخشاتتى. غايىسىنى «قۇياش» دەپ ئوتتۇرىغا قويغاندا، ئۆزىنىڭ قۇياش نۇ- رىدىن توپۇق بەھرمەن بولالمايۇتقانلىقىنى، «قارا بۇلۇت»نىڭ ئۇنى توسوپ توپۇغۇنلىقىنى، لېكىن قۇياشقا دالدا قىلىماقلق، ئۇنى توسمەن دەپ ھەركەت قىلىش بىر ئەخىمەقلق ئىكەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئومۇمن، يورۇقلىق بىلەن قاراڭقۇلۇقنى سېلىشتۇرۇپ، يورۇقلىقنى غا- لىب قىلىپ ئۇمىدىۋارلىقىنى كۆيلىدى. شائىرنىڭ بەدىئىي ئەسەرلىرىدە، سەھل - پەل تېڭىرفاش ھالىتى ئەكس ئەتسىمۇ، لېكىن ئۇ ئازادلىقنى قولغا كەلتۈرۈشتە تەلەي سىناش خىيالدا بولغان ئەمەس . ئۇ تەقدىرگە ئىش- بىلەن قايتۇرما زەربە بەردى. بۇ جەھەتتە شائىرنىڭ «ئىستىمەس» دە- كەن شېئىرنى مىسالغا ئېلىش كۇپايە :

ئىزدىدى ھۇما قۇشنى كۈندە كۆكىلەرگە قاراپ، ئىستىگەنلەر بېشىغا ھۇما قونۇشنى ئىستىمەس .

بُو سُوبات بار يهارده کو گلوم ئۇ ھۇمانى ئىزدەمەس .

دېمەك، بەخت - سائادەت ئۆزلۈكىدىن قولغا كەلمەيدۇ. ئۇ ئەپ-سانىلەردىكى بەخت قۇشى باشقا كېلىپ قونسلا بەخت - سائادەتلىك بو-لىدىغان ئىش يوق دەپ، بۇنىڭغا ئالدىغانلارنى ئويغىتىۋاتىدۇ . بەخت كۈرەش ئارقىلىق قولغا كېلىدۇ. ئەكسىيەتچىلەر خەلقىمىزگە بەختنى تەق-دىم قىلىمايدۇ، شۇڭا، خەلق ئۆزىنى ئۆزى ئازاد قىلىشى لازىم، دەيدۇ. شائىئر خەلق ئاممىسىنىڭ ئىنقىلاق قىلىدىغانلىقىنى، ئىنقالابىي ھە-رىكەتنىڭ تارىخىي مۇقەرەرلىك ئىكەنلىكىنى، ئۇنى ھېچقانداق قارا-كۈرچىنىڭ توسوپ قالالمايدىغانلىقىنى چۈشەنگەن . بۇ جەھەتتە شائىئرنىڭ «ئۆزۈلەس ئۇمىد»، «كۆرۈنگەن ناغ ييراق ئەمەس»، «مۇزلىدى» قاتارلىق شېئىرلىرىنى مىسال قىلىشقا بولىدۇ.

چقار بوران تەرىپىال ئەگەر ھېچ ئوپلىمای تۇرساڭ،
ئەگەر قاتىق چىقىپ كەتسە يىپىپ تۈڭلۈك ئالالغايمۇ؟

تەرىپىال بوراننىڭ ۋە يامغۇرنىڭ ھېچ تېگى يوقتۇر،
ۋە لېكىن ئابدۇخالقىنىڭ ئۇمىدی ھېچ ئۆزۈلەس ئۇمىد «تنى»
بۇ يەردە «بوران» ئىنقىلاق مەنسىدە ئېلىنغان بولۇپ، ئەكسە-يەتچىلەرنىڭ ئوپلىغانلىرىدەك بولمايدۇ، كىشىلەرنىڭ ئىرادىسىگە تېخىمۇ باغلق بولمايدۇ . ئىنقىلاپنىڭ دۇشىمەنلىرى «تۈڭلۈك يىپىپ» (مۇداپىئە كۆرۈپ) ئۆلگۈرەلمەيدۇ . ئىنقىلاق كۆپ بولدى، لېكىن غەلبە قازىنالا-مىدۇق، شۇنداق بولسىمۇ ئىنقىلاپنى توختاپ قالىدۇ دەپ ئۇمىد ئۆزگە-لى قەتئى بولمايدۇ، مەن ئۇمىدىسىز لەنمەيمەن، دەيدۇ . شېئىردىكى «مەن» پەقەت شائىرنىلا بىلدۈرۈپ قالماستىن، نۇرغۇنلىغان «مەن» لەرنى كۆرسىتىدۇ. ھالبۇكى، لەرىكىدا «مەن» شۇ دەۋر كىشىلە-رىنى، ئۇمۇمىي خەلقنى كۆرسىتىدۇ .

ئۇمۇمەن، ئابدۇخالق ئۇيغۇر شېئىرلىرى تېماتىك مەزمۇنىنىڭ باي، چۈڭقۇرلۇقى، شېئىرى ژانر، شەكىللەرنىڭ خىلمۇ خىلىقى، ئۇس-لۇبىنىڭ مەرداھە، جۇشقۇنلۇقى، تىل - بەدىئىي تەسوپلىرىنىڭ ئوبراز-

لۇق، يارقىن، چۈشىنىلىك ئىكەنلىكى بىلەن خاراكتېرىسىدۇ. بىز بۇ تۈپلامنى ئوقۇساق، ئالاھىدە يارقىن نۇقتىنى، يەنى شائىرنىڭ ئەينى دەۋىردى ۋىجدان بۇرچىنى ئۈستىگە ئېلىپ، خەلقى غەپلەتتىن ۋىيەتتىش، ئىلىم - مەرسىپەتكە يۈرۈش قىلىشقا چاقرىق قىلغانلىقنى، شائىر شېئىر لىرىنىڭ رىتىمى خەلقىنىڭ يۈرەك رىتىمغا تەڭكەش سوققانلىقنى، شائىر-نىڭ ئەينى دەۋىردى دەۋىرنىڭ ئەڭ ئالدىدا پارلاق چوققىغا يۈرۈش قىل-غان جەڭچى ئىكەنلىكىنى كۆرمىز. شۇنىڭ بىلەن بىللە، ئابدۇ خالق ئۇيغۇرنىڭ مەزمۇن، تىل، بەدىئىلىمك، شەكىل جەھەتلەردىن چاغاتاي ئۇيغۇر ئەدەبىياتى بىلەن زور دەرىجىدە پەرقلەندىغان يېڭىچە شېئىرى ئەسەرلەرى ئارقىلىق ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىياتنىڭ ئاساسىنى سېلىشتا مۇھىم رول ئوينىغان تۆھىپكار ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىمiz.

شائىرنىڭ يېڭىلىق يارىتىش، ئىلغار كۈچلەرگە ھېسىداشلىق قى-لىش، خەلق، ۋەتەن ئۇچۇن پىداكارلىق كۆرسىتىش روھى مەڭگۈ قە-در لەشكە ئەرزىيدۇ .

نەشرگە تەييارلەغۇچىلاردىن

ئۇيغۇر قىزى^①

ئەي قەمەر، قارىشىڭدا مەن ھەيرەتتە قالدىم ئۇشبو تۇن،
ماھى رۇخسارىڭ سېنىڭ ئون تۆت ئىكەن تولغان بۇ كۈن .
ئۇل قۇياش تارلىق قىلىپ، چاچقانى راست ئوخشايدۇ ياغ،
شۇل سەۋەبىتىنمۇ يۈزۈڭدە بار ئەجەب يىتمەس بۇ داغ .
ئۇشبو داغدىن گۈل يۈزۈڭگە يەتمىدى ھېچبىر زەرەر،
بۇ ئەسەر بىر مەڭ بولۇپ، ھۆسنوڭنى ئارتتۇردى مەگەر .
بىر قاراشتا گۈل يۈزۈڭگە ئاشق بولدىم بىقارار،
ئوخشغان نەركەس كۆزۈڭ خۇددى ئېلىكتىر يالىتىرار .
لەۋلىرىڭنىڭ قېنى ئانار رەڭگىدىنمۇ ياخشىراق،
چىشلىرىڭ چىن ئۇنچىدىن، تىلىلىرىڭ مەھبۇبراق .
فاشلىرىڭدۇر يېڭى چىققان ئەينى شەۋەنلىك ئېمى،
سېنىڭ ئالدىڭدا باراۋەر دۇر گادا، شاھۇ بېمى .
سېھرەگەر گۈل، كۆزگە ساقچى، كىرىپىڭىڭ بىر نەيزىدۇر،
ھەر قاراشىڭدا كېلىپ نەيزەڭ يۈرەكى ئېزىدۇر .
ساچلىرىڭ رەقىبلىرىڭ كۆڭلى كەنى بىر سر قارا،
ئەۋرىشىمدىك يەلپۇنۇپ سالدى كۆڭلەك جىق يارا .
قوللىرىڭنىڭ ئاقلىقى، سۈزۈڭلۈكىدىن نۇر چىقور،
بۇ قوپال قولۇم بىلەن تۇتسام قولۇڭغا ھۇر چىقور .
تەنلىرىڭ ئالماسقا ئوخشاش ئاق سۈزۈڭ بىر شەئلىدىر^② ،
خېنە ياققان تىرىنىقلەك مىسىلى بەدەخشان لەئلىدىر .
بويلىرىڭ زىلۇالقى سەرۋىگە ئوخشار ئەي قەمەر،
كۆرمىدىم ھېچبىر چىرايلق ساڭا ئوخشاش بىر نەپەر .

تەۋرىنىپ كەتسەڭ ئەجىب يەلىپونەدۇر بۇ ساچىرىڭ .
ئىلتىپاتىڭدىن ئۈمىد ئەيلەپ ئاقۇر قان - ياشلىرىم .
قاتى، قالدى قارىغان يەردە سېنىڭ بۇ شائىرىڭ ،
تىلىسىنىڭ قىلغىل مۇسۇلمان، تىلىسىنىڭ مەن كاپىرىڭ .

1917 - يىل

① بۇ شېئىر «تازىم» زۇرنىلىنىڭ 1979 - يىل 12 - سانىدا «ھېبرەتتە قالدىم» دېگەن مأۋۇز بىلەن ئېلان قىلىنغان . شېئىرنىڭ مەزكۇر ۋارىياتى 1946 - يىلى كۆچۈرۈلۈپ خەلق قولىدا ساقلانغان يازما نۇسخا بوبىيچە ئېلىنىدى .

②ھۇر - قاپار تۇقۇ، ھۇرەك مەنسىسىدە .

③شەئىلى - زىننەتلىك مەنسىسىدە .

به ختنگول^①

بىر كۈنى مەن كۆچىدا كۆردىم ئاجايىپ بىر پەرى،
بىلمىدىم ئۇ قايسى تاغنىڭ، قايسى باغنىڭ بىر گۈلى^②.

بىر قاراشتا سالدى ئوتتى، ئالدى جانى بۇ خېنىم،
بىر بالا بولدى ماڭا بەزگەك چۈشۈپ تىرەپ تېنىم.

كۆرمىسىم قانداق تۆزەرەمن جىق يۈرىكىمده يارا،
چالا - پۇچۇق بىر كۆرۈش ھەسەتكە قىلىدى مۇپتلا.

قەددى - سىياقنى كۆرۈپ ئاشق بولدىم بىقارار،
ئىشق ئوتى — دوزاخ ئوتى، بۇ كۆڭۈل قانداق چىدار؟

قانچە ماڭىدىم ئارقىسىدىن تۈيمىدى بىر - بىر بېسىپ،
بەلكى ھەرگىز بولمىغا يى كۆڭىلەدە مەندەك بىر غېرىپ.

قانچە ئىيتىسم بۇ كۆڭۈلگە قىلىمغىل بىكار يۈرۈش،
ئىستىكىڭ كەتكەي بىكار بولماش نېسىپ داپقۇر^③ كۆرۈش.

ئاڭلىغايمۇ بۇ كۆڭۈل ھەر كۈندە قىلغاي ھىڭ بېرىش،
يەتمىدى ئەسلا كۆڭۈلگە بۇ بېرىشتىن ھېچ ھېرىش.

كۆر، بۇرا دەرلەر كۆڭۈلنىڭ بۇ خىيال خامىنىنى،
ئەمدى ئۇقتۇم بهختىگۈل دەيدۇ ھۇبارەك نامىنى.

1918 – يىل

- ① بەختىگۈل -- بۇ شېئىر «بۇلاق» مەجمۇئەسىدە «بەخت» دەپ ئىلان قىلىنغان:
- ② بۇ مىرىانىڭ خەلق ئىچىدىكى ۋارىيانى مۇنداق: «بىلمىدىم ئۆل فايىسى باي ھەم فايىسى شاھنىڭ دىلبىرى». .
- ③ داپقۇر -- تۇرپان شېۋىسى، «يەنە بىر قېتىم» دېگەن مەندە.
- ④ غەيرىي كۆزدىن دېگەن سۆز خەلق ئىچىدىكى ۋارىيانىدا «ئەل كۆزدىن» دېلىلگەن .

ئۈمىد تەبەسىسۇمى

های سەتەڭ بالخان،
سەنمۇ سەن جانان .
كىمدىر بىلەمسەن ،
ئوتۇڭدا يانغان .

ئوتلارنى سالدىڭ ،
جانلارنى ئالدىڭ .
زېرىكىھەن چاغدا ،
ئۇيقوغا تالدىڭ .

نازىلەك ياراشۇر ،
قىزلار قاراشۇر .
ئۆتسە يىگىتلەر ،
ئۆيىدە تالاشۇر .

بىر كۈنلەر بولۇر ،
كۈللەر ئاچلىور .
ئۇيغۇرنىڭ ئەيىمى ،
شۇندَا يايپلىور .

يۈرەك - باغرىم ئېزىلدى

سۇتتەك ئاپىئاق ئايىدىڭدا،
يار خىيالى ئالدىمدا .
سايمەم ماڭا ھەمراھدۇر،
يالغۇزلۇقتا يانمدا .

سايمەم ھەم ماڭا ئوخشاش،
سۆلتى بار سۆزى يوق .
قاراپ باقسام مىدىرلايدۇ،
ھەققەتتە ئۆزى يوق .

يار كەتكلى دەردىم جىق،
رەگىم زەپەردەك سېرىق .
ياردىن ئاجراپ ۋاي ھالىم،
ۋا ھەسرەتا ۋادەرىخ .

يار كېتىپ ئەجەب قىلىدى،
كېتەرنى كىم بىلدى .
يار كەتكەننىڭ بۇياقى،
يۈرەك - باغرىم ئېزىلدى .^①

^① يىنە بىر ۋارىياتىدا «بىشىم ئېقىپ بولدى» دەپ ئېلىنىغان.

سېغىنىش

ئەي پەرى سەن كەتكىلى بولدى قاراڭغۇ بۇ جاھان،
مېنى يالغۇز مۇندا تاشلاپ، ئاھ، ئەجەب قىلدىڭ يامان .

كەتمىدى كەتكەندىكى كۆز بېقىشىڭ^①، قاش قېقىشىڭ ،
ئىختىيار سىز مەن ئۇزاتقىم، نائىلاچ بولدۇڭ راۋان .

مەن ئۇزانقان يەردە تۈرددۇم، سەن كۆزۈمىدىن يىتکۈچە،
سەن يوقالغاچ ئايلىنىپ باش، يەر بولدى گويا ئاسمان .

يىغلۇغانغا يانمىدىڭ، ئەسلا يېشىمغا باقىمىدىڭ ،
خەت - خەۋەرمۇ بىرەمىدىڭ ئەي پەرى بولدۇڭ قايان؟

يول ييراق، يوق ۋاستە دەپ بىكار باھانە ئەيلىمە،
ئۇڭمىزدا بولمسا، كەلگىل چۈشۈمده قىل بايان .

«كۆرۈنگەن تاغ ييراق ئەمەس» ئابدۇخالق كۈلت ئۇمىد،
سېغىنغانىڭ كېلىدۇ، سۈزۈلۈر شۇنداق جاھان .

(1) يەنە بىر نۇسخىدا «كۆز بېقىشىڭ» دېگەن سۆز «باش ئېقتىپ» دېبىلگەن.

ئويغان

ئەي پېقىر ئۇيغۇر، ئۇيغان، ئۇيقوڭىز بېتەر،
سەندە مال يوق، ئەمدى كەتسە جان كېتەر.
بۇ ئۆلۈمدىن ئۆزۈشنى قۇتقۇزمساڭ،
ئاه، سېنىڭ ھالىڭ خەتەر، ھالىڭ خەتەر.

قوپ! دېدىم، بېشىڭ كۆنۈر! ئۇيقوڭىنى ئاچ!
رەقىبىڭ باشنى كەس، قانىنى چاچ!
كۆز ئېچىپ ئەترابقا ئوبىدان باقىمىساڭ،
ئۆلىسىن ئارماندا بىر كۈن نائلاچ .

ھېلىمۇ جانسزغا ئوخشايدۇ تېنىڭ،
شۇڭا يوقمۇ ئانچە ئۆلۈمدىن غېمىڭ؟
قىچقارسام قىمرى لەمایلا ياتسىن،
ئويغانىماي ئۆلە كېچىمۇ سەن شۇ پېتىڭ؟!

كۆزۈڭنى يوغان ئېچىپ ئەترابقا باق،
ئۆز ئىقبالىڭ ھەققىدە ئويلا ئۇزاق .
كەتسە قولدىن بۇ غەنیمەت بۇرستى،
كېلەچەك ئىشىڭ چاتاق، ئىشىڭ چاتاق .

ئېچىنار كۆڭلۈم ساڭا ئەي ئۇيغۇرۇم،
سەپىدىشىم، قېرىندىشىم، بىر توغۇنىم .

كۆيۈنۈپ ھالىڭغا، ئۇيغاتسام سېنى،
ئاڭلىمايسەن زادى، نېمە بولغانلىق ؟

كېلىدۇ بىر كۈن پۇشايمان قىلسەن،
تەكتىگە گەپنىڭ شۇ چاغدا يېتىسىن .
«خەپ!» دېسەڭ ئۇ چاغدا ئۇلگۇرمەي قالار،
شۇندا ئۇيغۇر سۆزىگە تەن بېرىسىن .

1920 – يىل

ئىنتىز ارلىق

بېشىڭنى ئېلىپ كەتتىڭ،
بىرەمۇ كەلمىدىڭ ئەي يار .
خېتىڭ يوق، خۇۋىرىڭمۇ يوق،
دېققەت، ھەيرىتىم ئارتار .

ھەر كۈنى قاراپ بويلاپ،
ھەلگەر تەم سېنى ئويلاپ .
يوللاردا سېنى سوراپ،
ئۆيگە قايىتىمەن ناچار .

تۈن، كۆز ئۇيقۇدۇن قاچتى،
ئۇتى ئۇتۇپ تۇتاشتى .
دەردى ھەددىدىن ئاشتى،
ئەھۋالىم يامان دىشوار .

كۆزلىرىم قاماپ قالدى،
مۇننەزىر بولۇپ تالدى .
يارىم شۇنداق ئوت سالدى،
چىقىتى پەلەكتە شەرار ^① ،

خىيال ئەيلىسىم بېتسپ،
بېنسپ كەلمىدى بېرىپ .

يۇرەك – باغرىمنى يېرىپ،
ئازاب قىلادۇر بىسىار .

ھەر كۈن يۈز تۈمەن مىڭ ئوي،
يار كۆرسەتۈرەمۇ دەپ بوي .
بۇلدى ماڭا ئۇلۇغ كوي،
دەپ يارىم قاچان قايتار.

كۆز يۇھماي، بولۇر تۈن تالىك،
ئۇييقۇ كەلمەيدۇ ياتسام .
شۇنداق دەردىڭى تارتىسام،
ئەجەب بولىدىڭى غەمخار.

ھەر تالىك ئەرتە تۇرارەمن،
ئىشىكىڭىدىن سورا رەمن .
بەك ئاۋارە يۈرەرمەن،
كۆرسەت يۈزۈڭنى ئاشكار.

ئىشىكىڭ ئېتىك مەھكەمم،
كىرەمەككە ئىلاجىم كەم .
ئاچماھسەن بابۇ كەرم،
جانغا بەرىمىگىل ئازار.

كۆرسەتمەمسەن يۈزۈڭنى،
پىنهان قىلىپ ئۆزۈڭنى؟
ئائىلاتىماسەن سۆزۈڭنى،
ئەيلەپ ئونقا گىرىپتار؟

1921 - يىل، تۇرپان

① شەرار — ۋۇچقۇن.

باردۇر^①

جاھالەت سەھەرەسىدىن بىزگە بىر كۈن كۆپ جاپا باردۇر،
ئىيىتىڭىز چۇ، بۇگۈنكى ھالىمىزنىڭ قايىسى بىرىدىھ ساپا باردۇر.
زامانىنىڭ ھالدىن ۋاقىپ بولۇپ تۇرماقنىڭ ئورنىغا،
بىرىنى شاشىغىو سايلاپ ئارقىدىن دەۋايمىز باردۇر.
ئىلىمەنىڭ ئىجتىهاتىغا كۆڭۈلنى قويىمىدۇق بىزلەر،
ئوقۇرمىز - ئوقۇتۇرمىز دەپ سېغىز چايىناشىمىز باردۇر.
تەڭاۋۇنۇ - تەناسۇر ئورنىغا بىزلەردە بىر ئادەت،
يېڭى باشنى كۆتۈرگەننى ئورۇپ يىقانىمىز باردۇر.
يەندە يۇرت پايدىسىغا جەمئىي بولماقلقى بەسى مۇشكۇل،
ئەگەر بىر يەردە توي بولسا، بېرىپ ياتقانىمىز باردۇر.
ئۇمۇمنىڭ پايدىسىغا يۈز يىلدا ھەم ئەسلا چۈشەنەيمىز،
زىيان قىلماق ئۈچۈن بولسا ئەجەب چاققانىمىز باردۇر.
برىسى بىر ياخشىلىق قىلسا، ئۇنىڭ يادىنى قىلماق يوق،
ئېپى كەلسە بېرىپ ئەۋەرەتلىرىن ئاچقانىمىز باردۇر.
ئەگەر مىللەت ئۈچۈن بىر پۇل چىقىش كەلسە تاپالماسىمىز،
چىقىمى يوق ناۋا پۇلغا تولا ئىخلاسىمىز باردۇر.
ئىخۋان ھەم بۇرادەر لىك نىشانى قالىمدى بىزدە،
مەگەر دوست بولساقۇمۇ ئەسلىي، بۆلەك مۇددىئايمىز باردۇر.
خاتائەن دوستىمىزدا بىر ئېيپ زاھىر بولۇپ قالسا،
يوشۇرماي بىرگە ئوننى تېپىپ قانقانىمىز باردۇر.
بابالار شۆھرىتىنى، غەيرىتىنى ھېچ سېغىنماسىمىز،
قېلىپ غەپلەت - جاھالەتنە يۇمۇپ كۆز، پو ئانقانىمىز باردۇر.

كېرەكىسر مۇستەھەپ^① ئىشلار ئۇچۇن جاننى پىدا قىلىماق،
 ۋە لېكىن ھەجگە باج ئالسا، توزۇپ چاققانىمىز باردۇر.
 ئويۇن - چاقچاق ئۆپەيلىدىن ئۆزئارا بىئەت بولساق،
 ياراشتۇرۇپ قويۇش نىدە، ئارىغا ئوت ياققانىمىز باردۇر.
 خۇشامەت بابىدا بىزدىن بۆلەك ئۇستىسى ھەم يوقتۇر،
 قۇۋلۇقۇ شۇملۇق بىلەن رەڭمۇرەك يالغانىمىز باردۇر.
 ئىت ئۇرغاننى تونۇر دەپ بار ئىدى بىر تەمىسىلى،
 لوبي، ئامبىال ۋە دارىن دەپ سېمىز باققانىمىز باردۇر.
 ئىلىم - پەنگە يۈرۈش قىلغان ئۇچار كۆكتە، ئۇزۇر سۇدا،
 منشىكە قوتۇر ئېشەك يوق، پىيادە قالغانىمىز باردۇر.
 گۈركەرەپ كەلسە ئاپتۇرەپلىل، نېمە بۇ ئىي خۇدايم دەپ،
 ئەقللىنى ئىشلىتەلمەي، ھაڭ - تالڭى قېتىپ قالغانىمىز باردۇر.
 ھۇنەر بىلەن سانائەتتە «بىتىشتۇق»، ئەمدى ئىش پۇتىنى،
 ئۇماچ ئىچىمەككە، خۇمداندا غېدىر قۇيغانىمىز باردۇر.
 مىسىلىي جەننەت تاغۇ - دەريانى بېزەشكە يوق كىشى،
 ياستۇقنى قىرلاپ قويۇپ بىغەم ياتقانىمىز باردۇر.
 مۇندىجىم ھەم ئىتىزىنپىر، ئالىملارنىڭ ئورنىغا،
 تونۇ سەللە، نەپسى بالا موللىمىز - سۇلتانىمىز باردۇر.
 قىزىل كۆزلىك، كۆرەلمەسلىك ۋە يا ئۆزى قىلالماسلىق،
 قىلاي دەپ بەل باخلىغانلارغا ئۆرلۈك - تۆمەن بوھتانىمىز باردۇر.
 ئەل - يۇرتىنلە دەرىدىگە قىلچىمۇ دەرمان بولىدىق بىزلەر،
 كېلۈر بىر كۇن ئاشۇ چاغدا ئورنىغا كەلمەس پۇشايمانىمىز باردۇر.
 ئابدۇخالق بەس، يېتىر ئاۋارە بولما، فاقشىما،
 شۇ چاغ كەلگەندە بىزلەردە ئازابقا تەبىيار ۋىجدانىمىز باردۇر.

1921 - بىل

① بۇ شېئىرنىڭ ماۋزۇسى 1947 - يىلىدىكى «شىنجاڭ گېزىتى» دە ئېلان قىلىنغان نۇسخى بويىچە ئېلىنىدى. خەلق ىچىدىكى نۇسخىلارغا سېلىشىۋەرلۇپ تولۇقلاندى.
 ② مۇستەھەپ -- قىلىسىمۇ يامان بولمايدۇ دېگەن مەندە.

پہر زہن ت

غۇنچە گۈلنىڭ سەنئەتىدۇر،
پەرزەت كۆڭۈلنىڭ .
پەرزەت بىلەن ئاچىلدۇ
كۆڭلى مەلۇلننىڭ ② .

په رز هفت ئۆزى جان قۇشىدۇر
بىگۇمان، بىشكەك .
يىپ ئۆزۈلەسە تۇرالامدۇ
ئاسماندا لە گلەك؟؟

باهاار بولسا، ساير شندو
خوشال بولبالار.
پدرز هفت بيله ياشنشيديو
غده مكين کو گوللهر.

پدرز هفت نوژی خود این منی
زور تلتسپاتی .
پدرز هفت بلهن گولهه دائیم
کشی هایاتی .

سالما په رزهنت ئىككى دۇنيا
كىشىگە رەھىمەدەم .

پەرزەنت كۈلسە يۈيۈلار
كۆڭۈلدىكى غەم .

① بۇ شېئىرنى شائىر ئۇچىنچى بالىسى ئۆلۈپ كەتكەندە يازغان. 1930 - يىللاردا ئابدۇر اخمان باقى كۆچۈرگەن قولىزىمىدىن ئېلىنىدى .
② مەلۇل -- مالال بولۇش .

خەير، كۆرۈشەرمىز

ۋادەرىخا، كەتتى ئۇ جانىم سېنىڭ جانى ئېلىپ،
ئۇ كېتىرددە مەندە جان قايىدا، ياغاچ بولىدۇم قېتىپ.

جادۇ كۆز گۈل كىرىپكى بىرلە يۈرەردە بىر قاراپ،
تاش كۆتۈلنى قوغۇشۇندهك ئېرىتىپ قىلدى خاراب.

مەنىلىك سىرلىق قاراپ: «بۇلغۇن ئامان ياردىم» دېدى،
«مەن ئۆزۈم كەتكەن بىلەن سېنىڭ بىلەن يادىم» دېدى.

نائىلاج مەنمۇ دېدىم: «بۇلسۇن مۇبارەك بۇ سەپەر،
تاڭى جايىڭغا يېتىپ بارغۇنچە يولالار بىخەتەر.»

ئاق بىلەك گەدەنگە چەمبەر، بىرلەشتى ھەر ئىككى تىنىق،
ئالما، ئانار بولدى بىر جۈپ، ئۆپتى تويفۇچە يېنىپ.

«خەير، كۆرۈشەرمىز» دېيان، ئايىرىلىشتۇق نائىلاج،
ئۇيغۇر يوقاتتى، ئېسىنى، دېدى: بەختىم زادى كاج.

1922 - بىل

تۇرپان كېچىسى

نېمىدېگەن ئىسىق، نېمىدېگەن دىمەق،
نېمىدېگەن تىنچىق تۇرپان كېچىسى .
بۇغۇلدى نەپەس، بۇرۇ قۇم قەپەس،
تەرلىتەر چىپ - چىپ، تۇرپان كېچىسى .

سايالاردىن سوقسا ئىسىق شاماللار،
يىغىلار بوشۇكتە تەرلەپ باللار .
ئەللەي ئىتىدۇ، بەزلەپ ئاندار،
نېمىدېگەن تىنچىق تۇرپان كېچىسى .

تۇرار جىمرلەپ كۆكتە يۈلتۈزلار،
باغانلاردا سولغۇن گۈللەر - قۇندۇزلار.
يەلىپ گۈچ قولدا، زارلانغان سۆزلەر،
نېمىدېگەن تىنچىق تۇرپان كېچىسى .

جۈچەملەر گويا تامىلىغان ياش ،
يىغلاۋاتقاندەك يۈرەتىن قېرى - ياش .
قاچان چقارىكىن، قوياش ئېتىپ قاش؟
دەھىشەت فاراخۇ، تۇرپان كېچىسى .

قاچان نۇر چېچىپ ئاتار ئالتۇن تالىك ،
ئاتمامىدىكىن دەپ، بولىغىن ھالى - تالىك .

سۇبھى يورۇدى، يورۇدى بۇ تاڭ،
بەر بىر ئۆتەر تۈرپان كېچسى .

يىل 1922 -

باھار چېچىكىدىن بىر تەسىر^①

نازىنن نازىلق چېچەك، كىمەلر ساڭا مەپتۇن ئەمەس،
گەر نېسىپ بولسا جامالىڭ، كىمدۇر ئۇ مەجىنۇن ئەمەس .

قىش بويى قويۇق بۇلۇت ئاستىدا مۇزلاپ بۇ كۆڭۈل،
كۈن كۆرەلمەي، تىن سۇرەلمەي غەمگە پاتتى بۇ كۆڭۈل .

بۇ زەئىپ كۆكىرەكتە ئۇل يارنىڭ خىيالى مۇتىھىسىلى؟
كۆيدۈرۈپ كۆپ ئورتىدى، كۆپ قالدى سۆزلەردىن بۇ تىل .

كېچە مەن كۆرگەچ چېچەكتى خۇددى كۆرۈشتۈم يار ئىلە،
يغىلىدىم بىئختىيار ئەرزىمنى ئېيتىمم زار ئىلە .

دېدىم: ئەي مەھبۇمى شاھى، مېنىڭ بۇ ئەرزىمنى ئال،
لۇتفى قىل مۇنداشقىلى، بىرنەچې كۈن يانمدا قال .

ئەرزۇ ھالىمنى ساڭا باشتىن - ئاياغ قىلسام بايان،
دەلىدىكى ئارمانۇ ئارزۇيۇم بولغۇسى ئاز - ماز ئايان .

ئەي، پەريلەر نە ئۈچۈن سىزلىردى بىق، قىلچە ۋاپا؟
كۆيدۈرۈپ مەجىنۇن قىلىپ، جانغا قىلۇرسىزلىر جاپا .

قايتۇرۇڭ لۇتفەن جاۋاب، ئاشقنىڭ كۆڭلىن تىندۇرۇڭ،
بۇجاپالق رەسمىنى، ئەھدىنى ئەمدى سۇندۇرۇڭ .

ئائىلغاج ئاقتى چېچە كىمنىڭ كۆزىدىن ياش تارام،
كۆپ پۇشايمانلار يېدىم، ئېيتقان سۆزۈمگە مەن قارام .

كۆزنى باستى قاپقا راڭغۇلۇق، جاهان زۇلمەت بولۇپ،
ئختىيارسز كۆزلىرىمىدىن ئاقتى قانلىق ياش توڭۇپ .

كۆيىدى ئۇل شاهى چېچەك هالى پەرسانىم قاراپ،
سورىدى: «ئەي بىچارە ئاشق، نە ئۈچۈن ھالىڭ خاراب ؟ ...»

يىغا قايىناب بۇ تىلىم سۆزلىرگە هالى يوق ئىدى،
ئۇدۇلۇمدا ئۇل چېچەك خۇددى قىزىل بىر چوغ ئىدى .

دېدى: «ئەي بىچارە، مىسىن، يىغلىما، ھالىڭ دېگىل،
بىلگىنىمچە ھۇڭدىشىاي، بولسۇن پىدا جانۇ ۋە دىل .»

يىغلىبان دېدىم: «پەلەك باشىمغا نە كوي سالىمىدى،
يىغلىماقتنى تاشقىرى بەندەڭدە ھېچ كوي قالىمىدى .»

دېدى: «ئەي نادان، بىلەمىسىن تاش باغىر دۇر بۇ پەلەك،
كۆرمىدىڭمۇ ئۇندۇرۇر ئۇ بىر پەلەكتىن مىڭ خەمەك .»

1923 - يىل

① بۇ شېئىر 1947 - يىلى «شىنجاڭ گېزىتى» نىڭ ئەدەبىيات بېتىدە مۇشۇ ماۋزۇ بىلەن
بىسلاخان .

قايدىسەن^①

ئەي، ماڭا ئوقتار سېلىپ، ئەقلىمنى ئالغان قايدىسەن ؟
بېشىغا غەم ياغدۇرۇپ، كويلارغا سالغان قايدىسەن ؟
بارمىدى يا بىر ئۆچۈڭ، يالغۇز ماڭا يەتى كۈچۈڭ،
يوقلىمايسەنفۇ كېلىپ، تۈنلەردە بالجان قايدىسەن ؟
بۇ جاهان تار كەلدىمۇ، ھەمراھ بولۇش ھار كەلدىمۇ،
دەردى دەۋران ئۇستىگە ئىشقىخى قوشقان قايدىسەن ؟
سەنسىز زۇلمەتتۈر جاهان، نۇر ئېمەر سەندىن قاچان،
سەن ئۈچۈن تىكىلدى جان، بولمامسەن قالقان، قايدىسەن ؟

1923 – بىل، تۈرپان

① بۇ شېئىر خەلق ناخشىسى «ۋاي دادىي» گە تېكىست قىلىنغان .

قبل باهار

ئىچ پۇشۇپ كۆڭلۈم يېرىم، يار كەلمىدى دەپ خارۇ زار،
يوق ۋۇجۇدۇم خۇشلۇقى، بولدى خىيالىم تارۇ مار.

دەسلېپى يالغۇز غېربى، ئەلۇھتنە يالغۇز كەچكىچە،

قايسى ياقىنى يار كېلۈر، دەپ جىق يولغا ئىنتىزار.

كاشكى تۈنلەردى جانىم قىلسىچۇ ئەرزۇ جامال،

ياكى توختاتسا پالان چاغ كۆرۈشكەيمىز، دەپ قارا.

ۋاقتىنى ساقلاپ كۆڭۈلگە هاي يېرىپ: «سەن ساقلا» دەپ،

بۇ ئۇمىد بىرلە كۆڭۈل بەلكى كەچۈرگەي روزىغار.

قايسى كۇن كىرىدى سارايىغا يەندە بىر چىمىدى،

باچىمىدى قايتىپ مېنىڭ هالىمغا ئۇ شەپقەت شوئار.^①

ياكى بولماس بارغىلى ئورداڭنىڭ ئالدىغا جىنىم،

پاسبىانلىقتا تۇرۇپتۇ قانچە - قانچە ئەجدىھار.

بويىلغان بىرلە يېراقىنى زەررچە يوق پائىدە،

ياكى بولمايسەن راۋاقتىن بەزى - بەزى ئاشكار.

بىۋاپا ياردىن ئۇمىد ئۆزگەل، دېسەممۇ گاھىدا،

شەۋقى بارغانچە ئاشۇر يوقتۇر كۆڭۈلگە ئىختىيار.

مەيلى يوق، زوقى كۆڭۈل ياردىن بۆلەك هېچ ئۆزگە،

يوق بۇ چاغدا بىر رەبىق ياكى غېمىمگە غەمگۈزار.

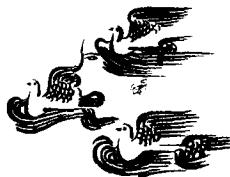
مەستۇ مەدھوشتۇر كۆڭۈل يارنىڭ پېراقىدا ھامان،

بولمسا قاندانقىسىگە بولغا يى كۆڭۈللىر هوشىار.

بىلمىدىم، مەن ھەم ئۇنىڭ يادىدا بارمۇ ياكى يوق،

ياكى كەلسەممۇ بىلەندۈرمەي قىلامدۇ ئۇ ۋىقار.^②

ياكى ئۆزۈمىنى بىلىمدىم ياكى خىالىنى نەتىي،
مەن تەرەددۇت بىرلە ھەيرەتتە يامان بولۇم خۇمار.
لۇتپى قىل، كۆرسەت جامالىڭنى، قاچۇرماي ئەي جېنىم،
تاشلىما، بىئېتىبار، ئەرزىمنى جان قىل ئېتىبار.
مۇددىئايم شۇ، قىيا بىر باقسا ئۇ ساھىبجاھال،
ھىممىتم نەرخى كۆتۈرۈلە ئېشىپ ئەندەك بازار.
دەۋرى جەبرىدىن ئىستى! ھالىڭغا ئۇيغۇر ۋايىكم،
قىش كېلىپ مۇزلا تىمسۇن، پاتراق غەنئىمەت قىل باهار!

① شوتار — بۇ يەردە نىشان، بەلگە بەرمىدى دېگەن مەنندە ئېلىنغان.
② ۋىقار — چىدىماق، ئېغىرلىق قىلماق.

* * * * *

بىر پەلەكىنىڭ خەمىكى^①

سۇتكە ئوخشاش كېچە، ئاق ئايدىڭدا يالغۇز بىر يىگىت،
بىر خىمال ئويغا چۆمۈپ، يۇمغان كۆزىنى باش ئېگىپ .

ئاڭا مەن سالسام قۇلاق، گاھىدا ئاھى ئاڭلىنۇر،
بىلىنۇر ئۇشبو قىياپەتنىن ئۇنىڭ جىق دەرى زور .

ئاستىلاپ بېرىپ يېقىن، مەن ئاڭا بەردىم سالام،
— نېمە بولدى ئەي ئاداش؟ — دەپ باشلىدىم ئاۋۇال كالام .

— ۋەڭلەبکۈم ئەسسالام، رەھىمەت ساڭا، سورىما، — دېدى،
— قوزغىما كونا كېسەلنى، كەت نېرى، تۇرما، — دېدى .

دېدىم: — ئەي جىنیم قېرىنداش، بولماسمۇ ياردەم بەرگىلى،
نېمە دەرد ئىدى ئۇ دەرىدىڭ، بولماسمۇ دەرمان بولغىلى ؟

بوزىرىپ ماڭا قاراپ، بېشىنى نەچچە تاتىلىدى،
قوشۇمسىنى تۈرۈپ ئايغا قاراپ سۆز باشلىدى:

— تالىك سەھەر، سۇبەھى ئىدى، نە بولدى قارا باستىمۇ،
غەلتە ھايۋاننى كۆرۈمۈ، قاۋانمۇ يَا ئالۇاستىمۇ؟

دۇچار بوبىتىمەن چۈشۈمدە قاتىق باش ئاغرۇقىغا،
ئىزدىنپ تاپماپتىمەن بۇ دەردىمە ھېچبىر شىپا .

خىزىر ئىلىاسىمۇ دېگەيمەن ئايپاڭ ساقاللىق بىر بۇۋىي :
- گۈل ھىدى داۋا، - دېدى، - كۆڭلۈڭ ئاشۇنى خالغا يى.

كۆلنى ئىزدەپ گۈل - كۆلسىتاغا قاراپ قىلىم يۈرۈش،
شۇ ئۈمىد دەردە داۋا بولغايمۇ دەپ گۈلنى كۆرۈش .

تىترىدى ئەزىزىم، سوقتى يۈرەكلەر شۇ زامان،
بېشىمغا ئۆرلەپتۇ سەپرا، ئاغرىقى ئاندىن يامان .

قارىسام غەلىنە ھايۋان، باغقا ئىكەن پاسبان،
چوڭلۇقى ئىت بىرلە تەڭ، خۇنسا ئىكەن جىنسى قاۋان .

مەن بۇنى كۆرگەچ دېدىم: «نەدىن كېلىپتۇ بۇ بالا!
بۇ مەرھەزدىن ساقلىسىن ھەر بەندە ھۆمسىنى خۇدا!...»

باغۇھن كۆرسە نىجىسىنى باغقا يول قويىماس ئىدى،
ئۆلىئورەر ئىدى بېسىپ قايىناق سۇغا، سويىماس ئىدى» .

ئەلەھىز ھەمەن ئەمەن ئۇنىڭ قاباھەت تۇرقيدىن،
چۆچۈپ ئويغانىدىم شۇئان مەن سەسكنىبان ئۇيقوقدىن.^②

ئەتىڭەندىن تا بۇ كەمگە زادى ئۇيىتۇم كەلەمىدى،
قورقۇنچىلۇق بۇ قارا چۈشمۇ ئېسىمدىن كەتمىدى .

تىنمىدىم ھېچكىمگەمۇ، بولغا يى نېمە چۈش تەبىرى؟
تۇغرا تەبىرىڭىنى بەرگىل، كەل يېقىن، ئاداش بېرى .

«ئەي ئاداش، چۈشۈڭدە كۆرگەن شۇم پەلەكتىڭ تەقدىرى،
ئۇڭۇڭدا كۆرگەنلىرىڭىنىڭ چۈشۈڭدىكى بىر تەمسىلى .

مەنمۇ ئۆزۈندىن بېرى شۇنداق خىيالنى كۆپ قىلىپ،
كۆزلەرىدىن قاچتى ئۇيقو، يۈرۈردۈرمەن تۇن كېزپ .»

ئىككى دەرمەن مۇڭدىشىشا بۇمۇ پۇرسەت كەلگىنى،
ئەسلامىز ھەم ۋەسلامىز دۇر بىر پەلەكتىڭ خەمىسى .

بولمسا ياخشى رەپق، بولغا يامان كۆڭلۈڭ چىچق،
ئۇيغۇر، تۇن ئىلکىدە تاپىتىڭ ئۆزۈڭە بىر سىدىق .^①

1925 - يىل

① بۇ شبئىرنىڭ ماۋزۇسى ئۆزگەرتىلگەن .

② بۇ مىسرانىڭ «چۆچۈپ ئۇيغۇنىپ كېتىپتىمەن، سەسكىنىپ مەن ئۇيقودىن» دېگەن ۋارد-يانتىمۇ بولغان .

③ سىدىق (ئەرمىچە) — ساداقەت مەنسىسە بولۇپ، بۇ يەردە ساداقەتلىك دوست دېگەن مە-تنى بىلدۈردى .

پىغان

سەھەرلەر ئاھۇ ئەپغانىم چىقار يەنتە پەلەكلىرگە،
يېتىشتى بۇ مېنىڭ زارىم، پەلەكلىر دەھەنەكلىرگە.^①
تەپەككۈر دېڭىزىغا غەرق بولۇپ ھەريانە مەن شۇڭقۇپ،
ئۆزۈمنى ئەيلىدىم تۆھىپ، دېڭىز ئېچرە سەھەكلىرگە.^②

چىقىپ كۆككە، كىرىپ يەرگە، ھەمشە ئىستىدىم وەسىلىڭ،
بۇ ئادەت ئۆززە كۆپ ئۆتتى قارارسىز ئۇشبو توت پەسىلىڭ.
تېخى يوق ئىلتىپات، ھېچ بىلمىدىم ئول مۇددىئا ئەسىلىڭ،
مېنى ئاۋارە قىلماقچى، تېگىدە ئويلىغان قەستىڭ؟

ئەگەر قەستىڭ ئاشۇلدۇر بولغايمەن دائىمىي ئاۋارە،
سېنىڭ رايىڭ شۇبۇ بولسا تېپلىغايمۇ بۆلەك چارە.
بۇ دەردىم بىداۋا بولدى، داۋالار قىلمىغاي كارە،
ئاتاپ قويىدۇم ئۆزۈمنى مەيلى بولساممۇ مىڭ پارە.

سېنىڭ ئىشىڭىدا كۆيمەكى ئۆزۈمگە ئىپتىخار بىلدىم،
سېنىڭ ھەققىڭ ئۈچۈن جانى مىڭ كەررە نەزىم قىلدىم.
يۈرەكى پارچىلاشقا ئېھتىياج يوق، مەن ئۆزۈم قىلدىم،
قىلۇرمۇ ئىلتىپات دەپ، دەرگاھىڭغا باش ئۇرۇپ كەلدىم.

تەرھەھۇم^③ ئەيلىمەك ئەسىلى مۇناسىپتۇر سائىڭ ئەي شاھ،
مېنى ئونقا ئۆزۈڭ تاشلاپ، بولامسەن مۇنچە بىپەرۋا.

سېنىڭ ۋە سېلىڭ ئەمە سەمۇ رەھم قىلماقلق ئەي خۇداۋەندە،
تەرەھەمۇم قىل، تەرەھەمۇم قىل، تەرەھەمۇم ئەيلە مەئبۇدا.^④

كېلۈر تاڭلا نە ئىشلار بولغا سىنى ئەيلىدىڭ مەجھۇل.^⑤
ۋىسالىڭدىن خەۋەر بەرمەي مېنى سەن قىلىغىل مەقتۇل.^⑥
ئەگەر يانسام يولۇمىدىن^⑦ بۇ ئىشىغا مەن ئۆزۈم مەسئۇل،
بۇ مىسکىن شائىرىڭ دۇئاسىنى ئەيلىگىل مەقبۇل.^⑧

① مەلە كەلەر — مالاتىكىلەر، پەرسەنلىكىلەر.

② سەمە كەلەر — بېلىقلار.

③ تەرەھەمۇم — رەھم قىلىش.

④ مەئبۇدا — خۇدانىڭ يەنە بىر ئىسىمى.

⑤ مەجھۇل — نا ئېنىق.

⑥ مەقتۇل — قەتل قىلىش، ئۆلتۈرۈش.

⑦ « يولۇمىدىن » دېگەن سۆز يەنە بىر ۋارىيانىتا « سۆزۈمىدىن » دېيىلگەن.

⑧ مەقبۇل — قوبۇل قىلىش.

هار

ئوت هارۋىسى بىلەن ياكى هاۋا كېمە بىلەن،
يول يۈرۈش يۈرەمەك، يولىن تاپقانىڭكى .

چۆل ئارا غىچىڭلىتىپ، يول ئۈستىگە تنمای سىيپ،
ئارقىدا قالماق هارۋىغا كالا قانقانىڭكى .

مهربىكىدە كىيگىلى بولماس، لېكىن ئۇ ئوبىدان نېمە،
خىزمىتى چوڭدۇر ئەجەب، تۈنلەردە بۇ يوتقانىڭكى .

هاكىمى مۇقلەق بولۇپ، پارا يەپ، يامبۇ قويۇپ،
ئەينى توڭكۈزدەك سەھرمەك، يامۇلدا ئولتۇرغانىنىڭكى .

زۇلۇمغا مەھكۈم بولۇپ، باش ئۇرۇپ، قول قوۋۇشتۇرۇپ،
نېمە دېسە راست دېمەك، قۇللۇقتا قالغانىنىڭكى .

ۋەزنى يېرىم پۇڭ ئەمەلگە منىپ، سەغمىي تېرىگە،
ئەلنى سالماق پېرىگە، يالاقتا جان باققانىنىڭكى .

ئىلىم - پەنگە يول ئېچىپ، جەۋلان قىلىپ نۇر چېچىپ،
يايرىماق كۆكىرەك كېرىپ، تەدبىر - ئەقىل تاپقانىنىڭكى .

پەنگە قارشى كاپشىماق، خۇددى ئىنتەك هاۋشىماق،
خارۇ زەبۇن ياشىماق، تەرسا - تەتۇر نادانىنىڭكى .

ندۋىبە - تەقسىر ئوقۇشۇپ، كانايىدىن ئالسا قورقۇشۇپ،
ئەستاگۈپۇرۇللا ئوقۇش، ئالۋاستى باسقانىڭكى .

ئۇيغۇرا كۆپ سۆزلىمە، جاھىلىنىڭ بەختىن كۆزلىمە،
ھەق تېپىلماس بۇ جاھاندا، ھەممە ئىش يالغانىنىڭكى .

1925 - يىل

غەزەپ ۋە زار

ئەي پەلەك، بۇ دەھشىتىگەن ئىنتىها بىز ارىمەن،
 ئىستىدىم كۆپ، تاپىمىدىم بۇ دەردىمە ھېچ دارىمەن .
 ئاتا - بۇۋامدىن مىراسى كونا كېسەلنىڭ دەردىدە ،
 گاھ ئۆلۈپ، گاھ تىرىلىپ، كۆپتنى بېرى ئاۋارىمەن .
 بىر پۇراپ كۈلسەم نە ئارمان، بېغمى باھارى كۈلنى ،
 ھەر سەھەر كۈل ئىشىقىدا بۇلۇلغَا ئوخشاش زارىمەن .
 دوستلىرىم ئۇرغۇ چىقاردا كەلتۈرەر مىسالىغا ،
 قارچىغا قۇشلار ئۇلار، مەن مىسالى سارىمەن .
 يۈزمۇ يۈز قىلماس تەئىدرۇز^① كۆپ كۆلۈچاندۇر ئۇلار ،
 كۆرمىسىم چايىنار نىجىس گوياكى دىل ئازارىمەن .
 لائەقىل دەپ ئويلىدى، چىندىن نەزەر سالماي تۇرۇپ ،
 يېخىلىپ كەتتى ئۇلار، كۆپتنى بېرى هوشىارىمەن .
 قولىدىن كەلمەيدۇ ئىش، دائىم غىدقىلايدۇ مىنى ،
 مەن ئۇلارنىڭ شۇ سۆزىنگە بەكەمۇ بەك خۇنبارىمەن^② .
 پەنگە ماڭساق كۆز ئېچىپ، كاپىر، جەدىت دەپ قارغۇشۇر ،
 بۇ ھاماھىت دەۋرىدە ئانەش^③ بولۇپ يانارىمەن .
 چۆل - جەزىرە، دەشتى سەھەر ئىچىرە قالدىم نائىلاج ،
 ئاھ قاچان بىر يول تېپىپ، قوشۇلاي قاتارىمەن .
 سۇغا تەشنادۇر بۇ چۆل، بىپايان مۇنبەت زېمىن ،
 مىسىلى دەرييا تاپىماي ئېقىش، قايىنام بولۇپ قايىنارىمەن .
 ئوېغىنىپ كەتتى جاھان، مەغرىبى - مەشرىق تامام ،
 مەن تېبخى سۇت ئۇيقۇدا، چۈش كۆرۈپ ياتارىمەن .
 باشقىلار كۆكتە ئۇچۇپ، سۇدا ئۇزۇپ كەتتى يەراق ،

—————♦♦♦—————

مەن مىسال يالاڭ ئاياغ، دەسىسىپ تىكەن ماڭارىمەن .
 ئىلم - پەندىن يوق خەۋەر، باستى غەپلەت، خەۋپ - خەتەر ،
 ھالىمىز قۇلدىن بەتتەر، قانداق چىداپ تۇرارىمەن .
 تىل - ھاقارەت، تەنە - دىخمار ۋايىاد!... بۇ جاننى قىينىدى ،
 ئەمدى نە قىلماق كېرىك، ئەجەبمۇ بولۇم خارىمەن .
 زۇلۇمنىڭ ئوکيانىدىن تاپىماي پاراغەت ئارىلى ،
 تاغ كەبى دولقۇندا ئۆرلەپ ^⑤ ھەققە ئاھ ئۇرارىمەن .
 دەۋرى جەبرىدىن ئىسىت! ھالىغا ئۇيغۇر ۋايىكىم ،
 جاننى ئالقانغا ئېلىپ چىق، تاپىمايسەن باشقا چارىسىن !

1927 - يىل

-
- ① تەئىررۇز — قارشىلىق كۆر سىتىش مەنسىدە .
 ② خۇنىيار — يۈركى قان بولۇش مەنسىدە .
 ③ ئانەش — يەنە بىر ۋارىيانتىدا «ئوت» دەپ ئېلىنغان .
 ④ تەنە - دىخمار — تۇريان شىۋىسى. تایا - تەنە، يامان كۆرۈش مەنسىدە .
 ⑤ ئۆرلەپ — بىزى ۋارىيانتلاردا «لىپەپ» دەپ ئېلىنغان .

ئۈزۈلمەس ئۈمىد^①

هاۋادا كۆپ بۇلۇتلار بار، داۋام شۇنداق تۇتۇلغاييمۇ؟
 قۇياشنىڭ نۇرى ياكى ئۇشۇ مائىدىن قۇتۇلغاييمۇ؟
 قۇياشنىڭ تەمكىنى باردۇر، ساچۇر نۇرىن داۋام ئېيلەر،
 سۇباتى يوق بۇلۇتلارغا ئۇنىڭ كەيىپى بۇزۇلغاييمۇ؟
 قۇياشقا دالدا قىلماقلقى ئۇ ئەقلىسىزلىق دەلىلىدۇر،
 سېنىڭ بۇ يۇققا بۆز خالتاڭ بىكىز لەرنى يوشۇرغاييمۇ؟
 كېرەك بولسا ئەگەر خالتا، بۇ سۆزگە تېز چۈشەنگىلەر،
 تېشىلسە خالتىسى تاقتۇر، بۆلەك خالتا تاپالغاڭاييمۇ؟
 نە چارە ئۇقىمىدى ئەخەمەق، سولاب بۆز خالتغا بىكىز،
 چىقىپ داهىي ئۇگۇتلەر بۇ جامائەتكە ئۇقتۇرالغاڭاييمۇ؟
 ئۇگۇتلەر توختىماستىن، ئۇ ئۇگۇتلەشكە ئۇمىدى زور،
 چۈشەنەمەي بېزىرىپ تۇرغان بىلەن ھەم توختىلغاڭاييمۇ؟
 كۆتۈر خالتاڭىنى ئەي ئەخەمەق، بۆلەك يەرگە كېرەك قىلغىل،
 كۆرەمسەن ئۇچى ئۇچلۇق بۇ بىكىزنى بۆز ياپالغاڭاييمۇ؟
 چىقار بوران تەرەپپاڭ^② ئەگەر ھېچ ئوپلىماي تۇرساڭ،
 ئەگەر قاتىقىپ كەتسە، يېپىپ تۇڭلۇك ئالالغاڭاييمۇ؟
 جاھالەت بۇلۇتى توستى قۇياشنى ھېچ كۆرۈپ بولماس،
 مۇقدەددەس ئۇ قۇياشنى بۇ دىيار قايتا كۆرەلىگەييمۇ؟
 ئوقۇتماي بالىلارنى ئۇينىتىپ، خوپ ياخشى چوڭ قىلدۇق،
 ئىسىت! بۇ بالىلار ئاھىر، يېرىم نانىنى تاپالغاڭاييمۇ؟
 ئوقۇڭلار، ئوقۇتۇڭلار، ھاۋا ھەم ئەۋزا ئىنى بۇزىدى،
 ئەگەر يوق بولسا ھازىرلىق، بۇ مىللەت ھەم يوقالغاڭاييمۇ؟

—————♦♦♦—————

چقىپ بوران تەرەپىال، چۈشىمىدى ئەسلا تېمم يامغۇر،
 قۇرۇپ كۆللەر، خاراب بولدى، هاياتلىقعا يېتەلگەيمۇ؟
 تەرەپىال بورانىڭ ھەم يامغۇرنىڭ ھېچ تېگى يوقتۇر،
 ۋە لېكىن ئابدۇخالقنىڭ ئۇمىدى ھېچ ئۈزۈلگەيمۇ؟

-
- ① «تارىم» زۇرنىلى، «بۇلاق» مەجمۇئەلرىدە بۇ شېئىرنىڭ باشقۇ ۋارىيانتلىرىمۇ ئىلان قىدلىنغان . شېئىرنىڭ مەركۇر نۇسخىسى شائىر ۋاپاتىدىن ئاز واقت كېپىن باشقىلار تەرىپىدىن كۆچۈرۈلۈپ، خەلق قولىدا ساقلانغان يازما مەنبەدىن ئېلىندى ۋە خەلق ئېغىزىدىكى ۋارىيانتى بىدەلەن سېلىشىۋۇرۇپ كۆرۈلدى .
- ② تەرەپىال — تۇبۇقسىز، بىخەۋەر، ئۇشتۇمتۇت .

ئاچىل

گۈلۈم ئاچىلاي دەيدۇ،
باشققا سانجىلاي دەيدۇ .
يارىمنىڭ يۈرەك ئۇتى،
تهنگە يامشاىي دەيدۇ.

يارىم ماڭا ناز قىلۇر،
كۈلۈپ مېنى ماز^① قىلۇر.
يار قەدرىنى بىلمەيسەن،
زىمىستاننى ياز قىلۇر.

يار دەردىدە خۇن بولىدۇق،
تۈگەمەنلەرده ئۇن بولىدۇق .
قورقۇنجۇڭدىن قاتىقق تاش،
بىرىلىشەلەمەي قۆم بولىدۇق .

ياش تەلەپلەر ئۇخلاشما،
يار يولىدا بۇقلالاشما .
يارىم ئۈچۈن جان پىدا،
قەدىمىڭكە مىڭ تىلا .

غەيرەت گۈلۈم ئاچىلغىل،
ھىممەت يولۇم ئاچىلغىل .

يارىم ئۈچۈن بەرسەم جان،
قاچان بولسا بىر ئۆلۈم .

يا ئۆلۈم، يا كۆرۈم،
يارىم ئاھىلغىن .

① ماز — مەست، مەستخۇشلىق، ئامراقلۇق .

يەجۈج - مەجۈج^①

مەنچىلگ^② غۇلاب ھەممە خۇش،
بولدى پۇت ھەم قولى بوش.
ئامبىال بولۇپ زالىمالار،
قاقاقلاشتى تۇشمۇنىش.

ھەر سىخىدا^③ قىلىدى دۇدۇ^④
ئۆز ئالدىغا ئىدارە.
جوڭشەننىڭ^⑤ سۆزلىرىنى،
سانىماي بولار قاتارە.

سەنمنجۇيى^⑥ يېپىلدى،
قىلىماي ئەمەل ۋە كارە.
ئاخىر بولدى جۇڭگو،
يىڭىرمە ئىككى پارە^⑦.

بۇ پارىلەرنىڭ بىرى،
يۇرتىمىز ئىدى شىنجاڭ.
كۆپى ئۇيغۇر ئاھالى،
يوق ئىدى مۇندا بىر ئالى.

ھېچ تۈيمىدۇق بۇ ئىشنى،
ئۆتكۈزدۇق يازۇ قىشنى،
جىاڭجۇن بولۇپ يالى زېڭىشنى،
باشلىۋەتلى قىرىشنى.

بار ئىدى قازى، موللا،
ئۈستىدە تونۇ سەلله .
ئەمەنى تۇتماق ۋاجىپ[®]
دەپ چقاردى پەتىۋا .

ياڭ[®]نىڭ خىيالى باشقا،
ئۇستا ئىدى تالاشقا .
ئۇستا ئىدى ئارىدا،
تۇرلۇك نىزا باشلاشقا .

ياڭغا بۇ ئىش ئەپ كەلدى،
كەلگەندىمۇ زەپ كەلدى .
بۆرە پاقلان تاپقاندەك،
يۇڭدىمايلا يەپ كەلدى .

يەتتە باشلىق يالماۋۇز،
مەھكەم ئورنىشىپ ئالدى .
تىلاھەم يامبۇ بۇلاب،
تىنچىنده جاي سالدى .

كەتتى بۇ يۇرتىنلىك دائىقى،
ئالتۇن - كۈمۈشلىك كانى .
يالماۋۇزلار كۆپەيدى،
كۈنسېرى ئېشىپ سانى .

چېرىك قويىدى قۇمۇلغا،
شىڭىشىشيانى توسوشقا .
قورقار شېرىك چقار دەپ،
تەيار، ئوڭاي بۇ ئاشقا .

قۇمۇلدا ياتقى چېرىك،
بىكارغا لهىنى^① جىق يەپ.
تۈيغۇزدى بۇ قۇمۇلنىڭ،
خەلقنى دېدۇرۇپ «خەپ!».

ئۆزى، چېرىكى ئوغرى،
ئۆتىقى قۇمۇلغا زورى.
ئاھىر بېشىغا چىقىتى،
پەن ياؤنەن^② نىڭ زوهۇرى.

ئۇيغۇر يازدى قوشاقنى،
ئىچ - قارنىنى بوشانتى.
كۆرەڭلىگەن جىاڭچۇنى،
يالماۋۇزغا ئوخشانتى.

1928 – يىل

① يەجۇج - مەجۇج -- دىنىي رئوایەتلەردىكى سەلبىي تىپ، قىيامەت كۈنى غەلسە بىر مەخلۇق يەر - جاهانغا داۋراڭ سېلىپ، ھەممىنى يۇتۇپ كېتەرمىش . شائىر بۇ يەرده زالىم ھا - كىممىيەتنى شۇنىڭغا ئوخشاتقان .

② مەنچىڭ -- شىنخەي ئىنقلابىغىچە ھۆكۈم سۈرگەن مەنچىڭ خانىدالىقى .

③ ھەرسىڭ -- ھەرسىر ئۆلکە (省) .

④ دۇدۇ (都) -- ئۆلکە باشلىقىنىڭ ئەمەل نامى .

⑤ جۇڭشەن -- شىنخەي ئىنقلابىنىڭ رەھىرى سۈن جۇڭشەن ئەپىندى .

⑥ سەمنىنچۇيى -- سۈن جۇڭشەنىڭ «ئۇچ خەلق مەسىلىكى» ناملىق ئەسلى .

⑦ پارە -- ئۆلکەنى كۆرسىتىدۇ .

⑧ ۋاجىب -- ئىسلام دىندا ئىجرا قىلىمسا گۇناھ بولىدىغان دىنىي ئەمەلرنىڭ بىرى .

⑨ ياك -- ياك زېڭىشىنى كۆرسىتىدۇ .

⑩ لەڭ -- بۇ يەرده فېشۇدال ھۆكۈمەتنىڭ دېھانلارغا سالغان ئاشلىق سېلىقى كۆزدە تۈتۈ - لىدۇ .

⑪ يەن ياؤنەن -- (يەنە بىر ئىسمى پەن دۇيىك) سىياسىي ئۆزگەرىش قىلىپ، ياك زېڭىشىنى ئىتلىتۈرگۈزگەن كىشى ..

غەيرىتىڭدىن ئايلىنىي^①

كۆرمەك نېسىپ بولۇرەم،
كۈننەڭ جامالىنى ۋاي .
كۈن ئولتۇرۇپقۇ كەقتى،
چىقمايدىغۇ ئەجەب ئاي؟

ئاپتاپقۇ كەقتى قولدىن،
ئۇمىد يوق^② يەندە ئايىدىن .
تۆت ئەتراپقا باقسام مەن،
زۇلمەتنە قالغان ھەر جاي .

كۈننەڭ ئىشى بۇ بولسا،
تۈننەڭ ئىشى ئۇ بولسا ،
 يوللار ئېگىز - پەس بولسا،
 قەددەمە بىر يىقلەغاي؟

زەپت ئالسا ئەزىز تەننى،
غەم قورشىسا ۋەتەننى .
كۆر بۇتىشكى كىشەننى،
قانداق قىلۇر يىقلەماي؟

ھەممىنى قولۇم قىلسا،
هايۋاندەك زۇلۇم قىلسا ،
 دەپسەندە كۇكۇم قىلسا،
 ۋىجدان قانداق چىدىغاي؟

دەرد ئۈستىگە دەرد كەلدى،
كەلگەندىمۇ زەپ كەلدى.
زەرداب توشتى يۈرەككە،
بۇ جان قانداق پايلىغاي.

بۇندىن چوڭ بala يوقۇ؟
بۇ دەردكە داۋا يوقۇ؟
نە قىلماق كېرەك ئەمدى؟
ئىستىت جېنىم، هالماي.

غېمىمىزنى يەيلى بىز،
نېمە دېسەك دەيلى بىز،
قول قووڭوشۇرۇپ لەبېي! دەپ،
نە قىلسا قاراپ تۇرمای.

كېلىدۇ ئاشۇنداق كۈن،
كال سقىلىپ چىقماي ئۈن.
پۇشايمانغا قاچا يوق،
جان قوييار يەر قالىغاي.

ئۇبىغۇر ئېچىپ كۆزۈڭنى،
تونۇتۇپ قوي ئۆزۈڭنى.
قاچان بولسا بىر ئۆلۈم،
غەيرىتىڭدىن ئايلىناي.

① بۇ شىئىر «بۇلاق» مەجمۇئەسىدە «زۇلۇمغا قارشى» دېگەن ماۋزۇ بىلەن ئېلان قىلىنـغان. ئەسلىي قوليازىمدا ماۋزۇسى بولىمغاچقا، شىئىرنىڭ ئاخىرقى مىسراسىنى ماۋزۇ قىلدۇق.
② ئۇمىد يوق — بۇ سۆز يەنە بىر ۋارىيانتىدا «نىسىپ يوق» دېلىكەن.

ياز تونى^①

ياز كۇنى كۈندۈز قىزىق، بولغاي هاۋا ئىسىق ۋە تار،
ھەر كۇنى ئاخشامنى كۆپ جان خالغاي بىئىختىيار.
كېچە ھەركم ئۆگۈرسىدە تاغ شامالغا قاراپ،
«كەل، جىنىمنىڭ راهىتى» دەپ تەلمۇرەر بەك ئىنتىزار.
كۆك يۈزى ساپ، ئاندا يوق تاب، پارچە يۈلتۈزلار بىقىن،
شۇل يېراقتن خوب يېقىنلاشقانغا ئوخشاش پارقرار.
ھەر كىشى بۇ خۇش هاۋا ئاستىدا خۇشەللەق ئىلە،
گەپلىشىپ يانىدا يولداشى بىلەن كۆڭلىن ئاچار.
بار مەگەر شائىر غېرب، يالغۇز ياتۇر كۆككە قاراپ،
كۆكتە يۈلتۈزلار يانار، يەردە پەقەت شائىر يانار...

① بۇ شېرىنىڭ بىنه بىر ۋارىيانتى «تارىم» ژورنىلىنىڭ 1979 - يىل 12 - سانىدا ئېلان قىلىنغان . مەزكۇر ۋارىيانت كېيىن تېپىلغان يازما مەتبىء بويىچە ئېلىندى .

ئىشق - مۇھەببەت^①

سەن - سەن يۈرەككە ئوتالارنى سالغان،
ئەقىل - هوشۇمنى سۆز بىلەن ئالغان .
مۇھەببەت سازىن خۇش ئاواز چالغان،
باقاماسەن قىيا، ۋاي سەتكەڭ بالخان .

چىنمىدى - يالغان، جاۋاب بەر كۆزۈڭ .
ياغىدەك ياراشۇر ھەسەلدەك سۆزۈڭ .
جانلارنى ئالغان بۇلاقتەك كۆزۈڭ،
سەندۇرسەن مېنىڭ بەخت يۈلتۈزۈم .

دەرىيىدە كۆڭۈل ھەر كۈنى غەمدە،
ئىسىت، گۈل ئۆمرۈم ئۆتەمددۇ غەمدە ؟
كەبەڭگە بېقىپ، كۆزدىن ياش ئېقىپ،
ساقلارەمن جانىم ھەربىر قەددەمە .

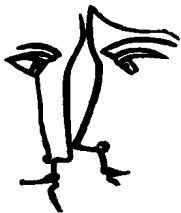
قىلغىل ئىلتىپات، كۆرمە بىزنى يات،
ھالىم خەتقەر دۇر يېتىشكەل پات - پات،
كۆرۈپ بويۇڭنى، سۆيدۈم خۇيۇڭنى،
كۆيىگەن يۈرەكنى ئەيلىگىل بىر شاد .

تۈنلەردە دائم تارتۇرمەن ۋايىم،
دەرىيىدەن قلىپتۇر دوزاخنى جايىم .

كۆيدۈم، كۈل بولدىم، سۆيىدم قۇل بولدىم،
كەلتۈر يادىڭغا بىزنى ھەم جانىم .

سەن بىر قىزىل گۈل، شائىرنىڭ بۈلبۈل،
تۈنلەرده سايىار دەردىڭدە غۇلغۇل .
بىزنى ئۇنىتۇما، گۈلنى قۇرۇتما،
ئۇيغۇر بىچارە بولدى ساڭا قول .

1928 – يىل

① بۇ شېئىر 1944 - يىلى كۆچۈرۈلگەن نۇسخا بويىچە ئېلىنىدى . « بۇلاق »، « تارىم » زۇر - ناللىرىدا مەزكۇر شېئىرنىڭ يەنە باشقا ۋارىيانتلىرىمۇ ئىلان قىلىنغانىدى . بۇ نۇسخىلار ئىچىدە ئاز - تولا پەرق بار .

سالام خەت ①

مۇھىبىم ئەكىدرخان سەن سالامەتىمۇ نە ھالەتتە،
سالامىمنى ئىلىك ئېلىپ، ئوقۇپ بىل ياخشى سائەتتە.
پولات باي باشلىق بىزنىڭ بۇرا دەرلەر نە ئادەتتە،
سالامەت بارمۇ ئەخەمەتجان ۋە ييا كەتمىمۇ بىر ياققە؟
تاما مىڭنىڭ تاما مىغا سالام ئەلۋەتتە - ئەلۋەتتە.

چىقىپدۇرمىز قارا يەر^② دىن، يېتىپدۇرمىز قارا شەھەردە،
زېرىكسەك سەيلە قىلۇرمىز دەربا ئاخشىمى ھەم ئەرتە.
ئۇيۇشتۇق ئۇيغۇرۇ موڭغۇل، ئۇڭكان ھەممە بىر يەرگە،
مۇڭدىشىپ ئۇقۇشقلى بولدى ئەپلىك ئۇشۇپ پۇرسەتتە،
ئۇمىدىم يۇلۇزى چاقنایدۇ، دەپ بۇ بىر كەلگەن غەنیمەتتە.

يىزپىتو ئۈچ كىتاب سۇنۇپىن^③ بىرىكەن سەنەنجۇيى،
خەلقىچىل ھەم هو قۇق، تۇرەمۇش - بۇ ئۈچكەن ئۇنىڭ ھەزمۇنى .
ئەگەر ئاشسا ئەمەلگە بۇ، بىر قەددەر ئىشنىڭ بولغانى،
لېكىن ئەكسىنى قىلماقتا، ھاكىمى مۇتلەقنىڭ قارا قولى،
ئادالەتسىزلىككە قارشى قايىندۇق ھەر يەرددە، ھەر پەيتتە .

سەلەر دە هالى ئەھۋالچۇ، ئۆزگەرىش يوق، بىر قېلىپتا تۇرغاندۇ؟
زۇلۇمنىڭ دەستىدىن ئەل - يۇرت، ۋايىداد! جاندىنمۇ تويفاندۇ؟
جاھاننىڭ نىمىلىكىنى مىڭدە بىر ئادەمغۇ ئەمدى تويفاندۇ؟
نە قىلماق كېرەك ئەمدى، دەپ ئۆزىگە بىر سوئال قويىسا بولما مەدۇ؟
نە كەم بولغانلىقىن سەزەمەي، يەنىلا ياتقاندۇ غەپلەتتە .

كۇرستىن بېشلىق كۈتسەڭ: كونا مۇقامى يەندە لاي، لاي، لاي،
 شەيتان شىللەغا منگەندەك، داي - داي سوڭرە ناي، ناي، ناي،
 قۇرۇق گەپتن ئەجەب بەزدۇق، قۇلاق ئاغرىدى ۋاي، ۋاي، ۋاي،
 يالغانغا بولدى پەرداز چىرايلق گەپ، بۇ يەردە هاي، هاي، هاي،
 «ئېغىزدا بار، ئەمەلدە يوق»، پىكىر - تەلەپلەر قالدى بىر چەقتە.

سىلەرگە ماددىي خالتام يوق، مەنىئى خالتام شۇدۇر دوستۇم،
 جاهان بەك كۆپ ئوزۇپ كەتتى، جاھالەتنە، ئۇيقودا ئۇيغۇرۇم،
 ئويغىنىش ئاچقۇچى ئىزدەپ ئۇنىڭغا خىلى قايغۇرۇم،
 پەن - مائارىپ ھەممىدىن ئەلا دېدىم، شۇنى ئىشقا ئاشۇرغۇم،
 ھەممىڭلارغا سالامم شۇ، قالدى گەپ بولسا، يار - يۆلەكتە.

1928 - يىل، قارا شەھەر

- ① بۇ خەتنى ئاپتۇر ئەينى زاماندا قارا شەھەرگە «سەنمىنجۇبىي كۇرسى»غا بارغاندىن كېيىن
 ئەكىم خانغا بازغان .
- ② قارا يەر — تۈرىانى كۆرسىتىدۇ. شۇ يىللاردا بەزى كىشىلەر ئىلىم - پەنگە قارشىلىق
 كۆرسىتىپ، ئىلغار يىكىرىدىكى زىبالييلارغا «جەدىت»، «كايپىر» دېگەن سۆزلەر بىلەن زەرىيە بەر-
 گەنلىكتىن، شائىر بۇ ئەھۋالغا قارىتا ناھايىتى غەزەلەنگەن. «قارا يەر» دېگەن سۆزى كىنايە ئور-
 نىدا قوللانىغان .
- ③ سۇنۇپىن — سۇن جۇڭشەن .

قاماڭاشمىدى

يالىچەرىپ تايپى لەھەت، بولماھىدەن ھۆرلۈك - ئەرك،
بەرمىسە ھۆرلۈك - ئەرك بۇ ئىشلىرى قاماڭاشمىدى.

ئادىمى ئالماشتىيۇ، يولى، تۈزۈم ئالماشتىيۇ،
جن^② دېگەننىڭ ئىشلىرى مىسقاڭچىمۇ قاماڭاشمىدى.

ئېتى جىننىڭ ئۆزى جن، جىننىڭ كۈنى بولغاي قىين،
ئېتىبارى بىر تىين، قىلغان ئىشى قاماڭاشمىدى.

ئابىدۇ خالق نەرە تارت، ئەندە قالقان، ئەندە ئات،
ئۇ خلاپ بېتىش بەك ئۇييات، جىننىڭ ئىشى قاماڭاشمىدى.

1928 – يىل

① يالىچەرىپ — يالىچەرىپ زېڭىشىن .

② جن — جن شۇرىپىن .

دostوْمغا ختاب

ھىممىتىگدىن، غەيرتىتىگدىن ئۆل، لېكىن ئايىرلىمىغلى،
ھەقلقىن بىلگەن يولۇڭدىن جانىنى بەر، قايرىلىمىغلى .
مانىئىڭ كۆپ بولسىمۇ، قورقماي ئۈزۈپ ئالدىڭغا باس،
تاغۇ تاش، دەرييا ئۇلۇغ سۆزلەرگە سەن تالڭ قالمىغلى .
ئات ئۆزۈڭنى بەھرىگە، ياخەرق بول، ياخاپ گۆھەر،
شر نە يولۋاس كەبى باسقان ئىزىتىگدىن ھىچ يانمىغلى .
تۆت تەرەپ ياخو ھۇۋلىشىپ، سەككىز تەرەپ تىغ تەڭلىسى،
ئېلىشىپ قانغا بويال، نوھۇسىنى ھەرگىز ساتىمىغلى .
كىمكى ھەق يولغا قەددەم قويسا ئۇتۇق مۇتلەق شۇنىڭ،
بۇ نېچۈك بولغا يى كېيىن دەپ، يوق خىيالغا قالمىغلى .
سەن ۋەتەن، مىللەت دېسەڭ، تارىختنا نامىڭ قالغۇسى،
بول جەسۇر، ئالىي نىشان، كۆلچەك بۇلافقا قانىمىغلى .
ئابدۇخالقىنىڭ سۆزى دەپ ئېتىبار قىلماي قېلىپ،
ئۈشۈر ۋىجدانىنى كېيىن پۇتمەس ئازابقا سالىمىغلى .

1929 – يىل

يېقىن بولدى

هاۋا ئۆزگەرمىدى ئەم دوستلار، بىلەمىسىن قايىسى چاغ بولدى؟
 ئۇزۇن ياز مەۋسۇمى ئۆتتى، بۇ زالىم قىش يېقىن بولدى.
 تېخى ئۇ خلاپ ئاچالماي كۆز، يانقورسەن نېمە بولغاندۇ؟
 ئايا ئەخۋان^① يېقىندۇر قىش، يېقىن بولدى، يېقىن بولدى.
 تەۋەككۈل بىرلە ئۇ خلاپ، ياخشى بۇرسەتلەر كېتىپ قالدى،
 تەۋەككۈل ۋاقتى ئۆتتى، ئىشلىمەس كۈنلەر يېقىن بولدى.
 ياتقۇرسەن ئۇييقۇ - غەپىلەتنە، ئۇلۇكتەك قىمرىلمائىسىن هېچ،
 تەۋەككۈل بىرلە ياتساڭ، قارا باسار تۈنلەر يېقىن بولدى.
 سېلىپ ئالۋاڭ يىغىپ كەتسە، تېبىش پاختا بولۇر مۇشكۇل،
 ھېلىھەم كەتتى تو، ئېرخۇا كېتىش، سەنخۇا^② يېقىن بولدى.
 ھارارت بەرمىگەمەي، سەنخۇا، لېكىن جايغا بولۇر دالدا،
 قوبۇڭلار! بۇنىڭ كېتىشى ھەم يىراق ئەمەس، يېقىن بولدى.
 قوبۇڭلار ئەم بۇرادەرلەر، ئۇلۇشكە بارمۇ مەيلىڭلار،
 كەرسىكە ئاز قالدى تو، ئېر جىو، كەرىش سەنجىي^③ يېقىن بولدى.
 قوبۇڭ جان قايغۇسىن ئەپىلەڭ، ۋاقت ئاز بولسا ھەم باردۇر،
 بۇ پۇرسەت كەتسە قولدىن، جانى بۇ قىش توڭلىتۇر بولدى.
 ئىشتىمەيسەن بۇرادەرلەر، قۇلاقلار پەردىسى ساقمۇ؟
 كېكىر دەك جىق قىچقىرىپ يىرتىلىشقا ھەم يېقىن بولدى.

1929 – يىل

^① شەخوان — قېرىنداش.

^② تو، ئېرخۇا، سەنخۇا — كېۋەزنىڭ بىرىنچى، ئىككىنچى، ئۇچىنچى ئېچىلىشى.

^③ تو، ئېر جىو، كەرىش سەنجىي — كۈن توختىغاندىن كېپىن باشلىنىدىغان بىرىنچى، ئىككىنچى، ئۇچىنچى چىللە.

نه قلای

دوستلىرىم، يورۇمغان زۇلمەت زامانى نه قلاي،
باسقلى بولماس تىكەنلىك بۇ زامانى نه قلاي .
چەرخى گەردۇن تەسکىرى بىلەك كېرەك يارەنلىرىم،
تەسکىرى چەرخلىق بولۇپ قالغان زامانى نه قلاي .
ئەي پەلەك، ساشا قاراپ چەرخ ھەم تەقور بولى راۋان،
 يول تونۇپ يۈرەلمىگەن قارىغۇ زامانى نه قلاي .
نەگە بارساڭ بارچىنىڭ ئاغزىدا بار دەردى ۋەتەن،
هاردۇقى، داۋاسى يوق، دەردىك زامانى نه قلاي .
سوْزلىگەندە ئۇشىپ كۈندە بارچە خەلق ئاغزىدا بار،
سوْزلىسىم قەلبلىرى پارچە يارانى نه قلاي .
بۇلۇل بىلەن قاغىنى بىل پەرق قىلماس ھېچ كىشى،
بۇلۇلى بىچارىگە زىندان جاھانى نه قلاي .
بۇلۇل ھەم ئىلاجىسىز يۈرۈر بۇ كۈندە باغ ئارا،
سامىئى^① بۇلۇلمۇ يوق، مۇنداق زامانى نه قلاي .
ئەي پەلەك، سەندىن شىكايدىت ئىپتىدۇر بۇ ئۇيغۇرى،
يەقىمىسىڭ ھالىمغا سەن سەندەك زامانى نه قلاي .

① سامىئى -- ئىشتىتكۈچى، تىمىشىغۇچى، خەۋىردار .

هجران

(مۇخەممەس)

گۈل يۈزى، شېرىن سۆزى، قىلىدى مېنىڭ ئەقلىمنى لال،
 بىر چىرايلىقكى ئاجايىپ بىر تاماشايى جامال،
 ھۆسىنگە گەپ يوق يەنە ئاندا تولۇق ئەردى كامال،
 نەقش قىلىمىشكى ئەجىب قۇدرەت قولى جەللۇ جالال،
 سۈرتى هەيرەت نېشىن زېھىمنى قىلمىش ئىشتىغال،
 قالىمىدى مەن خەستىدە ئەمدى قىمىرلاشقا ماجال .

ئەۋرىشم يۇمىشاقلقى قۇندۇزغا ئوخشاش قارا ساچ،
 ئاق، سۈزۈك يۈزۈلۈك يەنە ئالما ھەڭزىلىكتۇر قويىاش،
 قارا كۆز يادەك مۇقەۋۇھىس، يېڭى ئايىدەك قارا قاش،
 قۇرۇماس يادى بىلەن ئىككى كۆزۈمەدە ئەسلىي ياش،
 ئۈقىدا كۆيمەكتىن ئۆزگە تاپىمىدىم ھېچىر ئامال،
 «ھىجرى دوزاختىن يامان» دەپ راست ئىكەن ئۇشىپۇ ماقال .

سېنىڭ ئوتۇڭدا كۆبۈپ جىڭەر - بۈرەك بولدى كاۋاپ،
 قاپىلىدى تېبىمنى سانجق، كۈن - تۈنى ھالىم خاراب،
 تەلمۇرۇپ يۈلۈڭغا قاراپ، كۆزلىرىم كەتتى قاماپ،
 خاھ بىل، خاھ بىلىمگىل، قويىدۇم سائىڭا جاننى ئاتاپ،
 تاشمىدۇ باغىرىنى سېنىڭ قىلىمغىل مۇنچە ئۇۋال،
 چاقناپ چولپان، ئانار تالى ئۇجۇقۇر زۇلمەت زاۋال .

نه كۈنلەر ئېرىدى ئۇل كۈن، جانان بىلەن مەن ئىدىم ھەمراھ،
چۈناني ئۇل مەلىكە، تاج - تەخت، مەن ئىدىم بىر شاھ،
ماكانىم ھۆسنىڭە يوق تەڭ، يېتەلمەس پىر دەۋسىمۇ ھەتتا،
جاھانغا كەتكەندى داڭقى، كەپلەر چۈشىگەن ئەسلا،
ئەركىلەپ ئۆسکەندىم، ھەممە يەردە بىمالال،
ھەق ئاتا قىلغانىدى تارىختا چوڭ قۇدرەت، كامال .

ئاييرلىپ سەندىن ئىستى! ۋەيرانە بولدى خانۇمان،
باڭلىرىم دەپسەندە بولدى، چەيلىدى، يېدى قاۋان،
ھەممە يەرگە يامر بىان، بەرەمەس ئارام يىلان - چايان،
مسلى بولدى بىر قىيامەت، كۆز ئالدىمدا بۇ جاهان،
كەل جىنیم ھالىمغا باقى، نە چارە ۋە نەدۇر ئامال،
قاتىنى باشنىڭ ئىچى - تېشى، ئىشقىڭىدىمەن ئاشفتە^① ھال .

ئەي بۇرادەرلەر كۆرۈپ ھالىنى، ھالى - تالىق قالمىغىل،
نېمە بولدى بۇ جاهان دەپ سۆزلىمەي ھائۋا قىمىغىل،
كەلسە قولدىن مەرھەمەت قىل، تاشقا ئوخشاش قاتمىغىل،
ۋىجدانىڭى ئاخىر پۇتمەس ئازابقا سالىمىغىل،
ئابدۇخالق، خانۇمانىڭى بىزەت، قولۇ ئىغا ئال،
«كۆلمىگەن جاندا ئۇمىد بار» قوب باھار سازىنى چال .

1929 – يىل

① ئاشفتە — تازا ھاياجانلىنىش، خۇمار بولۇش، ئىشق ئوتىدا كۆيۈش .

① مہنسیہ

یاخشلار دن یاخشراق بير ببها يولداش ئىدىڭى،
مه جۇنۇنىڭ لەيلاسسىدەك دەردداداش ئىدىڭى، سرداش ئىدىڭى .
بۇ جاھاننىڭ لەززىتىگە سەن ئىدىڭ تەم بەرگۈچى،
ھەم گۈزەل بىر مەنزىرى بولسا ئاثا يەم بەرگۈچى .
جۈھەلە خشۇ ئەقرىبا، خالق ساڭا مەپتۇن ئىدى،
چۈڭ - كىچىك ياخشىلىقىڭدىن بارچىسى مەمنۇن ئىدى .
ئاي ئىدى ئىسمىڭ سېنىڭ ئاي دېمەك لايق ئىدى،
ئاي دېمەك بەلكى كېلىشىمەي، كۈن دېمەك مۇۋاپىق ئىدى .
قىلىمدى بۇ ھالىڭا دەۋازان تەھەممۇل ئاقبىت،
سالدى ئاغىرقىنى تېنىڭگە كەتتى سەندىن ئافىيەت .
ئىنقالاب بولدى، لەتف جىسىمىڭدا چىقى ئىختىلال،
بارچىنىڭ كۆڭلى سېنىڭ ھالىغغا جىق بولدى مالال .
ئافىيەت بەرگىل خۇدا دەپ كېچىلەر قىلدۇق دۇئا،
ئاقبىت قىلىدى ئىجابەت ياخشى ئەكسى مۇددىئا .
ئەيلىدۇق ھەققىنگىدە بىز، ھەققىن تەلەپلەر ئۇن قىنپ،
بولدى ھالىڭ ئۆزگەچە، كۈننىڭ بېشىغا كۈن پىتىپ .
ئىرجىئى ئایات ئىلە كۆكتىن ساڭا كەلدى نىدا،
قىلىمدىم بىردهم تەۋەققىپ ئاقبىت بولدۇڭ جۇدا .
ئاھىلەر، پەريادىلەر چىقى پەلەكەلەرگە بىر ئۇن،
كەلمەمدۇر سەن، چۈنكى ئالىي روھىڭغا يەر تار ئىدى،
ئالىي روھالار يەر يۈزىدە تۈرمىقى چوڭ ئار ئىدى .
يەر يۈزىدە ئەمدى سەن بىرلە كۆرۈشىمەكلىك ماھال،

خاس سېتىڭ روھىڭغا ئەمدى ياخشىلىق بىرلە ئاتال .
 ياخشى ۋەسىپىڭ تا قىيامەتكە قەدەر تىلدا بولۇر ،
 خاس ساڭا بولغان مۇھىببەت تا ئەبەد دىلدا بولۇر .
 ھەم سەپەر ئەتنىڭ تەرىپىال يولدا بىزنى تاشلىدىڭ ،
 ئۇل ئازابلارىنىڭ يامانراقى پىراقنى باشلىدىڭ .
 كۆرسە مەجنۇن ئۇشىبو هالىمنى تېخى^③ مەجنۇن بولۇر ،
 ياكى پەرھاد كۆرسە هالىمنى يامان مەھزۇن بولۇر .
 سۇ بولۇر ئەھۋالىمە ھەر تاشى يۈرەكلىرنىڭ ئىچى ،
 چىدىغاي قانداق بۇڭا زەررە مۇھىببەتلىك كىشى .
 غۇنچىغا كم ئاغرىماس ، كەتسە سېچىلماسىتن قۇرۇپ ،
 ياكى بىر ياش گۈل تۈزۈپ كەتسە ئېچىلماسىتن تۇرۇپ .
 گۈل ئىدى ، كەنتى لېكىن شاخىدا خارە يوق ئىدى ،
 سۆھىتىدىن ئەسلىي دىلدا زەررە يارە يوق ئىدى .
 تاشلىدىڭ جىسمەن گۈلۈم ، روھەن ھامانە بىرگە بول ،
 ھەم ييراقتۇر ، ھەم ئېغىر تۇرمۇشتا قالغان ئۇشىبو يول .
 بار ئىدى شائىر سۆزى : «سۇندى قاناتىم قايرىلىپ» ،
 توغرا چىقى ئۇشىبو سۆز ، قالدىۇق سېنىڭدىن ئاييرىلىپ .
 قىزغىنىشىئور هالىمىز تېخى يەنە تەدبىرى يوق ،
 ھەقنىڭ ھۆكمى بىر بولۇر ، ئەسلا بۇنىڭ تەخرى يوق .
 ئاپىرىن شائىر فۇزۇلى ، قۇددۇسۇللا ئاپىرىن^④ ،

يېشى يېڭىرمە تۆت ئىدى مەرھۇمەنىڭ ئەمدى بۇ يىل ،
 ئاييرىلىپ قانداق چىدار ، قانداق قىلار ئەمدى بۇ دىل ؟
 مىڭدە ئۈچ يۈز دۇر قىرىق توقۇز بۇ گۈل سولغان سەنە ،
 ئەمدى كەلمەس بۇ جاھانغا ، بۇ سۈپەتلىكتىن يەنە .
 ماھى زۇلقة ئىدىگە ئۇن يەقتە ئىدى ماتەم كۈنى ،
 شەنبە كۈننىڭ چىقىشى ، يەكشەنبە كۈن كىرگەن تۈنى .
 ياش ئېلىپ كەتتى خۇدا ، بەك قىسقا قىلىدى ئۆمرىنى ،

جهنهت ئىچىرە ئەيلسۇن ئاللىن سارايدا ئورنىسى
يەندىلىك بىرلە ئەگەر بولسا ئۇنىڭدا مەئىسيەت،
سەن غەفور دۇرسەن خۇدايا ئەيلىگەيسەن مەغپىرەت.
قل ئىجابەت ئۇيغۇرۇ ئىنىڭ دۇئاسىنى ئەي خۇدا،
روھىنى شاد ئەيلىگەل، بەرگىل ئائىغا خەيرۇل جازا.

① بۇ مەرسىيىنى شاپىرىنىڭ ئايىمخانىنىڭ ۋاباتىغا بېغىشلاب يازغان. خەلق ئىچىدە ساقلاغا ئاغار، ياز ما مەندى بىرچە ئىلىنلىدى.

^② یهنه بىر ۋارىيانتىدا «يهنه» دېلىگەن .

③ بو بیتیلگ ٹکنچو مسرا اسی مهندی ده ٹینق ٹھہمس . بو یور ده ئاپتور ئەزېدېچان شائېرى فۇزۇلۇنىڭ «مۇھەببەت بىر بە لادۇر كم، گىرپىتار بولىغان بىلەمەس» دەپ باشلىنىدىغان غەزلىيگە تىئىدە . شارە قىلىسا كېرىكەك .

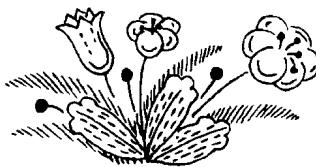
بئۋاپا^①

ھېچ كىشى مەندەك يەنە بۇ دەردكە دۇچار بولىمغاي،
كۆڭلى قارا بئۋاپاغا ھېچنېمە كار قىلمىغاي .
بولسا بولغاي مىڭ بالاغا مۇپسلا، ئەمما - لېكىن،
تاش بېغىرلارنىڭ ئوتقىغا ئەسلا گىرىپتار بولىمغاي .
ئىشق ئوتدا كۆيگۈچە خۇمداندا كۆيگەن ياخشراق،
بئۋاپا يارنىڭ ئوقى دوزاختا بولغاي - بولىمغاي .
كۈن - تۇنلى ھېچ ئۇيقو يوق، كۆبۈك ئازابى قىينىدى،
تەلۋە بولدۇم يا ساراڭ، ھالىمغا باققاي - باقمىغاي .
يارسىز ھەرنزىرە كۆڭلۈمگە خۇشياقىماس مېنىڭ،
مەجىنۇنى دەشتىنى كېزىپ، لەيالانى تاپقاي - تاپىمغاي .
بىر كۆرۈپ قالدىم نەكۈن، ئىككىنچى نېسىپ بولىدى،
ئۈز ئۇمىد دېسىم كۆڭلۈگە، تېخىمۇ يالتايمىغاي .
بئۋاپا، كۆڭلى قارا نە بولدى يارىم دېمىدى،
ئۆمۈر باھارىم پەسىلى كۆز، يامغۇرى ياغقاي - ياغمىغاي .

بۇ شېرىنىڭ مىلادىيە 1946 - يىلى (منگونىڭ 35 - يىلى 1 - ئاي) كۆچۈرۈلگەن
تۇرپاندىن تېلىلغان يەنە بىر نۇسخىسىدا مۇنداققۇ يېزىلغان :

ھېچ قىين هىجران ئوتىدىن يامانراق بولىمغاي،
ھېچ كىشى مەندەك يەنە بۇ دەردكە دۇچار بولىمغاي .
مەن يانارمەن ئۆرتىنىپ، تەندە جاي تاپتى ئوقى،
يانغانىمىدىن، كۆيگەنىمىدىن بىر خەۋەردار بولىمغاي .
داد - پەرياد تۈنلىرى بولدى ئىشىم، بارمۇ ئىلاج،

ئاه، تەبىئەت مۇختەلىپىدۇر دەردكە دەرمان بولىمغاىي.
 يوق گۈپا ئەسلىپى چراىلقتا دېگەن سۆزدۇر قەدىم،
 چۈنكى، مەغرۇر كۆڭلىدە ئاجىز غېرىبلەر بولىمغاىي.
 بىر تەرەپتن چقتى شامال، بىر لەقىف خۇشبوى شامال،
 تالىك سەھەردىن باشقا چاغدا بۇ شامال ھېچ بولىمغاىي.
 ئەقتى خۇشىوپى دىماغانى كۈن ۋە تۈن ھەم مۇتەسىل،
 ئەتىر - ئىپار بۇيى ھەم لېكىن بۇ قىسمەت بولىمغاىي.
 ئەي شامال، غېرىپ سالامنى يەتكۈز سەن ھامان،
 ئىشقىدا ئاز قالدى جان، كۆپ ئانچە غاپىل بولىمغاىي.
 ئابدۇخالق ئوقتنا كۆي ياخودى ئاق، ۋەسلىگە يەت،
 چىن يىگىت ئېيتقان سۆزىدىن، يولۋاس ئىزىدىن يانمىغاىي.

① بۇ غەزىمەل خەلق قولىدا ساقلانغان كۆچۈر مەنۇ سخىسىدىن ئېلىنىدى.

ئۇمىد كەبەم

يار ئوتۇڭدا مەن يېنىپ،
كۆيدۈم، قىزىل چوغ بولدۇم .
بۇ ئوققا ھېنى تاشلاپ،
جانان قايان يوق بولدۇڭ .

ھەر كېچە تالىڭ ئانقۇچە،
يادىلەش بىلەن مەن ئويغاق .
ئاسماندىكى يۈلۈز لار،
بۇ ھالىم ئۈچۈن ئايغاق .

بىرەمۇ كەلمىدىك يارىم،
مەلۇم بولىمىدى ھالىم،
ئەندىشىمۇ قىلمامسەن
تۇتمىسۇن دەپ ئۇۋالىم؟

كەتكەندە كۆزۈڭ بىلەن،
ھەم تاتلىق سۆزۈڭ بىلەن،
سۇغىرىپ ئېلىپ كەتلىڭ،
يۈرۈكىمنى ئۆزۈڭ بىلەن .

باردىڭ ئۇنىتۇلۇپ قالدىۇق،
يولۇڭغا قاراپ قالدىۇق،
دادا! دەپ ئىشقىڭدا ئەمدى،
پەرياد نەغمىسىن چالدىۇق .

يار دەردىڭ ئۇچۇن پەرياد،
تۈنلەردى چىكىپ ۋايىدە .
ئاھىم قىلمىدى تەسىر،
ۋايىدادىم، ساشا ۋايىدە ! ...

ئەي مېنىڭ ئۈمىد كەبىم،
ئېچىلما مەسەن ئەلەم چەكسەم
چىقىتى يەندە ئاۋازى،
ئېلىپ سازىمەن چەكسەم .

كەلتۈر يادىڭغا جانىم،
قىل خەۋەر تۈرغان جايىڭ،
بۇ بىچارە غېرىبىنى،
سالما ئازابقا دائم .

ئۇيغۇر زار - زار قاقشاڭ،
ۋاپا قىلىمغاچ ئۇل يار،
قەپەستىكى بۇلۇلدەك،
ھەسەرت - ئەلەمم ئازاتار.

روزى موللىغا^①

روزى موللا، سەنمۇ ئادەم،
تۇۋا قىل، ئەسىلىڭگە يان!
چۈنكى بولدى، سەن يۆلەنگەن
تاش داۋانىڭ قۇم داۋان.

ئەسکە كەلتۈر، خەلقىمىزگە
نى زۇلۇملار ئەيلىدىك.
قىلما ئۇمىد، تۇقىما ماتقىم،
ئەمدى كەتتى شۇل زامان.

سەن زالىم بولساڭ خەلقە،
زۇلۇم سېلىپ تىنمىدىك.
زار قاقشتىپ خەلقنى،
قىلچە رەھىم قىلمىدىك.

ھەر كۈنۈڭنى كەچ قىلالماي
لالما ئىتتەك قانسراپ.
ئاخىرەتكە بارغىنىڭدا
كۆرەرنىڭنى بىلمىدىك.

جن شۇرىپىندىن كەلسە بۇيرۇق،
بىر خىراجەت توغرۇلۇق.
سەن بىرىنى يۈز قىلىپ،
ھەركىمگە مىڭ سەر چاپلىغان.

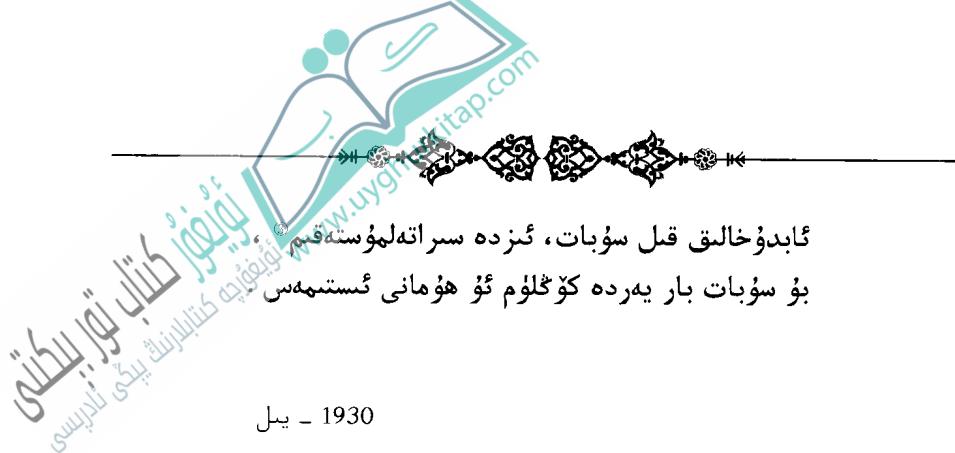
كىم ئۇنى چاپسان تۈگەتسە،
 چىقۇر دوزاخ ئاستىدىن ·
 بولىمسا سەن شەپقەت قىلماي،
 پۇت - قولىنى باغلىغان ·

① بۇ شىئىرنى شائىر ئامارچى روزى مولىنىڭ دەۋازىسىغا چايلاپ قوبىغان، روزى دېگەن بۇ ئادەم ئىينى يىللاردا خەنزۇچە ئوقۇغان ۋە يامۇنىڭ ئاشلىق ئىسکىلاتىنىڭ ئاشلىق تابىشۇرۇپ ئىلىش ئىشىغا مەسىءۇل بولغان، دېھقانلار يامۇلغا تابىشۇردىغان ئاشلىقنى بۇ كىشى ئارقىلىق ئۆتكۈزۈتتى، لېـ كىن، بۇ كىشى بىر گە بىر ھەسىسە قوشۇپ ئالاتتى، شائىر ئۇنىڭ ھەددىدىن ئاشقان خىيانىتىگە ۋە ئېغىر جىنaiيىتىگە قارتىا يۇقىرىدىكى ئاگاھلاندۇرۇشى يازغان ·

ئىستىمەس

ئەي يارىم، هىجرىڭدە كۆڭلۈم ئىنتىلىشنى ئىستىمەس،
مەن خىتاب قىلسام ۋەتەنگە ئىزدىنىشنى ئىستىمەس .
ئوت بولاتىم، تولغىناتىم مەن يېنىپ چاقماقسىمان،
ئەل ئېغىر ياتقۇدا بولدى ھەم بىلىشنى ئىستىمەس .
ئۇ ئۇزۇن، بۇ قىسقا دەپ ھاۋاشىپ يۈرىدۇ بەزىلەر،
ئوغىرى تەگسە ئۆيىدە مالغا ئىز تېپىشنى ئىستىمەس .
ئېھتىياجاتى ئۈچۈن سەن بىر كېڭىش بەرسەك ئەگەر،
بىز بىلۈرمىز دەپ تۇرۇپ ئىجرا قىلىشنى ئىستىمەس .
هام^① نىڭ ئەۋلادى بۇ كۈن قوللۇقتا بىرى قالىدى،
ئۇيغۇر ئەۋلادى بۇنى ئەسلا سېزىشنى ئىستىمەس .
يەپ زەھەر بولدى كېسەل، ئەھۋالدا كۆپتۈر خەتەر،
مىللەتىم جان چىقىسىمۇ داؤلىنىشنى ئىستىمەس .
باشقىلار پويىز، پاراخوتتا ساياهەتلەر قىلۇر،
بىزگە كەلسە بىر قوتۇر ئېشەك منىش ئاسان ئەمەس .
ئىزدىدى ھۇما^② قۇشنى كۈندە كۆكلىرگە قاراپ،
ئىستىگەنلەر بېشىغا ھۇما قوئۇشنى ئىستىمەس .
مىللەتىم تارتقان ئازابىغا كۆڭۈل قانداق چىدار،
ئەل غېرب ئىڭرايدۇ ئەمما تەۋرىنىشنى ئىستىمەس .

بۇ سۇبات بار يەردە كۆڭلۈم ئۇ ھۇمانى ئىستىمەس
ئابدۇخالق قىل سۇبات، ئىز دە سراتەلمۇستەقىم ③

1930 - يىل

-
- ① ھام — يازروپادىكى مىللەتلەر كۆزدە تۈنۈلدۈ .
- ② ئېسانىلەر دە ھۇما قۇشى دېگەن قۇش پەلەكىنە پەرۋاز قىلار مىش . قۇشنىڭ سايىسى كىم .
نىڭ بېشىغا چۈشىسە، شۇ كىشى باىشاھ بولار مىش .
- ③ سراتەلمۇستەقىم — توغرى يول .

کۆرۈنگەن تاغ يىراق ئەمەس

ەنلىلى مەقسەت ئۇزاق، تېز ماڭىمىدى منگەن ئۇلاغ،
تاش قۇراملقىتا مېڭىپ، ئاسقاپ يامان بولدى ياداپ .

ئازغىنه بىر ئىستراھەتنى قىلاي ھاسىل دېسىم،
ھېچ ئارام بەرمەس ماڭا تۆت تەھپىتىن ئىت قاۋاپ .

گاھى ئوخشارەمن مۇھەت ئاتلاسىدا بىر كېمىگە،
تاغ كەبى دولقۇن ئىچىدە خەس كەبى ھالىم خاراب .

بىر چۆكۈپ بىر چىقىمەن، تۇنجۇقۇپ بىر تىنەمەن،
كۆرۈنەر ساھىل قاچان، دەپ كۆزلىرىم كەنتى قاماپ .

ھەققە بالىدىم دىلىمنى، ئىشقا سالالىي تىلىملى،
زوقلىنىپ سوقۇر يۈرەك، مىڭ پارە قىلىسىمۇ چاناپ .

جان ئۆلۈم خەۋىپىدە قالدى، كۆزلىرىدىن ياندى ئوت،
ئۆلمىسىم غازى ئەگەر، ئۆلسەم شېھىتلەردىن ھېساب .

ئېقى ئاق، قارىسى قارا، ھەرگىزمۇ ئاق بولماس قارا،
ئاجر سۇون مىستىن تازا ئالتۇن كۆيۈپ ئوتتا چىداپ .

كۆرگۈلۈكى كۆرگۈلۈك يا ئابدۇخالق ئۆلگۈلۈك،
ئىككىنىڭ بىرىگە ئۇرماق، ھەر جانغا بولسۇن شۇ ختاب .

كۆڭۈل خاھىشى

تاغ ئېگىزلىكتىن چىقارماس ئات، مەڭھر ئۇ كان بىلەن،
 سۇ تېرىنلىكتىن چىقارماس نام - شۆھرىتى مارجان بىلەن .
 تۇرمۇشۇم، تۇرغان ئۆيۈم ئاۋۇال قاراشقا بەك تۆۋەن،
 تۆت تەرەپكە تارىتۇر خۇش هىد مەڭھر ۋىجدان بىلەن .
 سۆزلىشىشكە، سىرىدىشىشا چىن يىگىت، مەردىلەر كېرەك،
 قىلمىغايىمەن ئاشنالق ئەقلى كور نادان بىلەن .
 قاپقارائىغۇ تۈندە - يالغۇزلىقتا ھەمراھدۇر چىراغ،
 ھەر تەرەپكە نۇر چاچۇر ئىلىمى ھەم ئېرىپان بىلەن .
 شۇندىا كۆز ئالدىمدا ئاييان تاغۇ - دەريا، گۈل - چىمن،
 تۇپرەقى كۆزلەرگە سۈرمە، تەرىپى داستان بىلەن .
 تولغىنىپ ئىڭرىيەدۇ ئەل - بۈرت زالمىنىڭ زۇلمىدىن،
 چىن يىگىتلەر، ئەزىمەتلەر قۇقۇزۇر ئىمکان بىلەن .
 ھەم سىياسەت تەشۈشى كۆڭلۈمنى رەنجىتمەس مېنىڭ،
 ھېچقاچان ئادەم يېڭىلەمەس، ئېلىشىپ ھايۋان بىلەن .
 كۈنۈ تۇن ھېچ ئۇييقۇ يوق، ۋىجدان ئازابى يەنچۇ،
 ئەلنى ئۇيغاتماق تىلەك، تاڭدا بىر چۇقان بىلەن .
 مەن زېرىكەندە قەلەم ئەڭ ياخشى بىر سازىم مېنىڭ،
 ئېيتىڭىز چۇ، ئۇشبو تۇرمۇش تەڭ ئەمەسمۇ خان بىلەن .
 ئابدۇخالىق ئۇشبو يولدىن قايتىما باشىڭ كەتسىمۇ،
 ئەلنى قىل غەمدەن خالاس قىلىچنى بوياپ قان بىلەن .

كۆر دوم

قۇياش چىقانغا كۆپ بولدى،
پۇتۇن دۇنيادا كۈندۈزدۈر.
ۋە لېكىن بىز نىڭ شىنجاڭنى
قۇرۇمدهك قاپقاڭا كۆر دۇم .

يىلى 1930 -

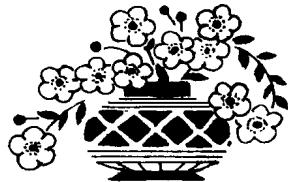

ئارمان^①

ئەي گۈلۈم كەلگىل بېقىن، لۇتفىڭ ماڭا دەركارىدۇر،
 شائىرىڭ بىسىيار خەتىردى ھەم ئۆزى بىمارىدۇر.
 ئىشى كويىدا مېنىڭ ھالىم يامان، بولدى يامان،
 ھۇنچىلىك ئاۋارە قىلغان ئاي يۈزۈڭ رۇخسارتۇر.
 ھۇمكىن بولغايمۇ سېنىڭ ئىشقىڭدا ھېچ يالتايمىقىم،
 بۇ خىيال مىڭ كەررە ئۆلەمەكتىن يامانراق كارىدۇر.
 بىر بېقىپ، ئىككى قاراپ ئوقتقا گەربىتار ئەيلىدىڭ،
 ئەمدى باقمايسىن قاراپ، باقسام دىلىڭ ئەغيارىدۇر.
 ساڭا لايمقۇ غېرىب بىچارىگە قىلماق جاپا،
 قىلىقىڭغا جان پىدا، كەيىم ئەجەب خۇمارىدۇر.
 سەن بۇ دىلىنى خەستە قىلما، ھېچ كېلىشىمەيدۇ ساڭا،
 زۇلمى قىلماقلق ساڭا ھېچبىر يېپشىمىس ئارىدۇر.
 قىلما ناز جانىم چىقار، بابو كەرەم ئاچقىل ماڭا،
 قان خەتىرلىك خۇپىدە، كۆڭلۈم تەلەپ دىدارىدۇر.
 بىر كۆرۈپ ئۆلسەم يۈزۈڭنى مەندە ئارمان قالىغايى،
 كەلمىگەي تەرىپىكە تىل، كۆڭلۈم بەسى ئاۋارىدۇر.
 ئاشلىقاج بۇ زارىنى ئىنساپىقا كەلگەيمۇ پەرى،
 چۈنكى ئاندا بىر مىجەز بار، زالىمى خۇنخارىدۇر.
 كۆيىگىنىم گۇناھ بولۇپ، دوزاخقا كىرسەم ئاقبىت،
 دوزاخ ئىچرە سەن ئۈچۈن كۆيىمەككە جان تەبىيارىدۇر.
 ئىستىگەننى ئىستىمەيدۇ بۇ كۆڭلۈنىڭ خاھىشى،
 ئىستىمەسنى تولا ئىستەپ يېگىنىم ئازارىدۇر.

هەققەت لازىسى ئاچىمچىق، سەپەر مۇشكۇل، يۈل ئۇزۇن،
ئاقسا قان، كېسىلسە باش، دىدار تەلەپ قارارىدۇر.
ئابدۇخالق قىل پىدا جان، بەلباغنى ئالماپ ئىككى چىگ،
«جاندىن كەچ جانانغا يەت» بۇ بەكمۇ ئەلا چارىدۇر.

1930 - يىل

① بۇ شىئىر «بۈلاق» مەجمۇئەسىنىڭ 1981 - يىللەق 2 - سانىدا ئېلان قىلىنغان. مەركۇز نۇسخا خەلق قولىدا ساقلانغان يازما مەنبىيەدىن ئېلىنىدى.

دەردى دەۋاران

(مۇخەممەس)

ئۆتۈرمۇ بۇ ئۆھۈر، ئەپسۈس، ئارمانى نادامەتنە،
تېپىلماس شادىلق شەخس، ئۇمۇمەن، ھېچ ئالامەتنە،
قاييان بارسام، قاييان باقسام، ئۇمۇمەن ئۇشبو ھالەتنە،
نە يەڭىلغى مەنپەئەت باردۇر، بۇ يەڭىلغى ئىستىقامەتنە،
چۈشەندۈرگۈچى يوقىمۇ بۇنى دەۋارى جاھالەتنە.

زۇلمى ھەججاجدىن ^① ئېشىپ، قىلدى زۇلۇم ئۈست - ئۈستىگە،
ئاسارەت خورلۇقى، قوللۇق ئىزاسى كۈندە يۈز تۈگە،
بۈيار جىبرەن ئاقارغان يۈزنى كۆرسە دەر مىلار ^② كۈكە ^③،
بىرى - بىرىگە ياردەم بەرمىدى بۇ تەندە ھەر ئۈگە،
پىتەر زالىمنىڭ زۇلمى، ئۆتتى جانىمغا ناھايەتنە.

ئەقلىسىزلىق بولۇپ سەندىھەت، ھامانە پەيزى ئەھلى خار،
پەلەك ھەم ھەر زامان ئۇشبو ئەقلىسىزلىرىنى كۆپ ئاسرار،
ئەقلىسىزلىر تېپىپ قۇۋۇھەت جاھان ئاسايىشىن بۇلقار،
«كوزا سۇندۇرغان ئەزىزىۇ، سۇ كەلتۈرگەن خار - زار»،
لىۋىمنى چىشلىبان «خەپ!» دەپ تۇرارەن جىددىي قىياپەتنە.

زامانە زورۇ زومبۇنىڭ، ناماشا ھەم راسا كورنىڭ،
خېرىدارنى خۇش قىلدى ياراپ مالى تۆھەتخورنىڭ،

مەردكە چاپلىماق بوهتان كەسپىدۇر قەسەم خورنىڭ ،
هاماڭ تەنۋىرىسىگە ماڭدى پەلەك «پېشانسى شور»نىڭ ،
خەپ ! ياقاڭدىن ئالمىسام ، ئالۇرمەن تائىلا ، قىيامەتتە .

نەقلالىي ، ئەي ئاداش ، بەر مەسلىھەت ، كېڭىشەيلى بىز ،
زۇلۇم زەنجىرىن ئۈزۈپ - پاچاقلاپ ، مېڭىشقا يول ئاچايلى تېز ،
دېدى : «تەقدىر ئىلاھى شۇ ، بەندە قولدىن ئىش كەلمىگەي ھەرگىز»
دېدىم : «ناھەقنىڭ ئالدىدا ھەققانىيەت قانداقىمۇ پۇككەي تىز»
ئۇيۇشۇپ بىر يەرگە باش قوشماي ئۆتۈر كۈنلەر جاھالەتتە .

ئەزەلدىن ئۇيغۇر ، ئىقباللۇك سېنىڭ شۇنداق فارا كەلدى ،
يۈرەك بۇ دەمگىچە ساقىسىز ، جاراھەتتە يارا كەلدى ،
نېمانچە كۆتۈرەلمەسىلىك ئەلەملىك ماجبرا كەلدى ،
ھەق ئۈچۈن ئاچساڭ ئېغىز ، كۈندە مىڭ بالا كەلدى ،
تېخىمۇ باغلىبان بەلنى داۋالاپ دەردىنى ، ياشا سائادەتتە .

① ھەججاح -- مۇھەممەت پەيغەمبەرنىڭ دەۋىرىدە ئەلگە زۇلۇم قىلىپ زالىم ئاتالغان پادشاھ
ھەججاح ئىمنى بىسوپ .
② دەر مىلار -- دەرھال سۇۋاش ، دەرھال مىلەش .
③ كۈگە -- فازانلىك كۈيىسى .

پەيىزى بار^①

قارا چايىدا خاسىيەت،
باش ئاغرىقى دەپىئى بولۇر.
ئىچىسلە قۇۋۇھت بېرىپ،
تەر چىقىرىشقا پەيىزى بار.

بۇ كۆمۈر قارا نىبىمە،
كولاب ئالۇرلەر خاشىدىن.
دەپىئى بولغايلەر زىمىستان،
بۇ كۆمۈرنىڭ پەيىزى بار.

ئاق بۇلۇت ئۆرلەپ مانا،
تۇتتى پەلەكتىڭ مۇللىكىنى.
قارا بۇلۇت ئۆرلىسە،
يامغۇر يېغىشقا پەيىزى بار.

قارا ئەڭگەر ما^② شىپادۇر،
يېسە ئەڭگەر قۇۋۇھت بېرۇر.
قېرىلار يېسە ئۇنى،
پىشاپ تۇتۇشقا پەيىزى بار.

① بۇ شېئر 1947 - يىلى تۇرپاننىڭ يار مەھەللسىدىكى خەلق ئەلنىغەمچىسى بۇرەن ئاكىدىن كۆچۈرۈۋىلىنىغان. ئەسىلى ئۇن كۆپىلەت ئىدى، قالغانلىرى يوقلىپ كېتىپ مۇشۇ توت كۇپىتلا ساقلىنىپ قالغان. بۇرەن ئاكا ئابىدۇ خالق ئۇيغۇر بىلەن زامانداش ئىدى.
② قارا ئەڭگەر -- تۇرپاننىڭ قارا سايىۋا ئۇزۇمى .

ئايلىناي

بىر كۆرۈپ ئىككى كۆزۈڭدىن،
ئۈچ بېشىڭدىن ئايلىناي .
تۆت كۆرۈپ قانداق چىدaiي،
جاندىن كېچىپ بەش ئايلىناي .

ئالىتە كۆرسەم مەن بويۇڭنى،
يەتنە تۈرلۈك دەرد بىلەن .
سەكربىا سەككىز بېرىپ،
توققۇز بېشىڭدىن ئايلىناي .

ئون قېتىم كۆرسەم بويۇڭنى،
مەن يۈگۈردىم ئاه ئۇرۇپ .
ئوتتۇز ئەيلەپ مەن پىغان،
قرىق بېشىڭدىن ئايلىناي .

بولسا دۈشمەن ئەللىك - ئاتىمىش،
مەنكى مەن بىچارىگە،
قلىسا سەكسەن پارە مەن،
توقسان بېشىڭدىن ئايلىناي .

يۈز كىشى دۈشمەن بولۇپ،
گەر ئىككى يۈز تۇرسا فاراپ .

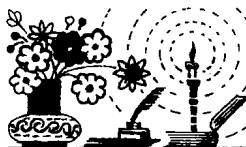
چراغ^①

تۈننى كۈندۈزدەك قىلۇر خۇددى گۆھەر بۇ چراغ،
نۇرىنى ئالغان قۇياشتىن نۇرى جەۋەھەر بۇ چراغ.

قاپقاراڭغا تۈنده نۇرنىڭ مەنبەئىدۇر بۇ چراغ،
تۈنده يول تېپىپ مېڭىشنىڭ مەشىھەلىدۇر بۇ چراغ.

تۈنده قەلەم تۇنقىلى بولماس يوقالسا بۇ چراغ،
قانچە يازسام شۇنچە قايىنار، دەرد تېگىدىن ئىشتىياق.

ئابدۇخالق كۈن - تۈنى ئۇيقوۇدىن بىدارىسىن،
خۇددى بىر پەرۋانىسىن، كەتمە ھامان نۇردىن يىراق.

① بۇ شبىر شائىرنىڭ تىجادىيەت ئۆيىدىكى لامپا شېشىگە كىيدۈرۈلگەن قەغەزگە يېزىلغان
نۇسخىدىن كۆچۈرۈلگەن.

يامان بولدى

ئېزىلدى يار دەردىدە يۈرەكلەر پارچە، قان بولدى،
كۆزۈمدەن كەتتى يار، گويا ماڭما ئاخىر زامان بولدى.
پەلەكتىڭ دەستىدىن پەرياد، مېنىڭ يارىم قايىان بولدى،
قبىلىپ سەھرادا يالغۇز، ۋاي، ئىشىم ئەمدى يامان بولدى.

جېنىمىڭ دەردىدە بولدى كۆڭۈللەر غەم، ئەلەم كانى،
يو قالدى بۇ كۆڭۈلىنىڭ ئۇ ئىشەنگەن ھاهى تابانى.
بولۇرمۇ ھىممىتى ۋىجدان بۇ ئىشتىدا دەردى، دەرمانى،
قبىلىپ چۆللەردا يالغۇز، ۋاي، ئىشىم ئەمدى يامان بولدى.

ئېغىر بىر دەرد ئىكەن يارنىڭ پيراقى، كۆيۈكى هېجران،
خىيالى، پىكىرى يادىدا كۆيۈپ جان قالىمىدى دەرمان.
جېنىمىدىن ئاجرىغان كۈن بۇ تىرىكلىك بولدى بىر ئالۋاڭ،
قبىلىپ چۆللەردا يالغۇز، ۋاي، ئىشىم ئەمدى يامان بولدى.

كۆڭۈلدە يارنىڭ دەردىدىن، غېمىدىن باشققا بىر ئىش يوق،
قادالدى ھەر كۈنى ئۇشىپ يۈرەككە يۈز تۈمەن مىڭ ئوق.
ئەجەبمۇ بىچارە بولۇم مەن، لېكىن ئەسلا ئىلاجىم يوق،
قبىلىپ سەھرادا يالغۇز، ۋاي، ئىشىم ئەمدى يامان بولدى.

بەر مەدەت^①

دەلىم خەستە ھەم يارادۇر،
ئەي ھەكم قىلغىل داۋا.
ئۆچسۈن ئۆمرۈمىدىن ئالەم - دەرد،
هاجىتىم قىلغىل راۋا.

سەن ئەگەر ئەتسەڭ داۋا،
تۈگەر پىغانىم بىڭۈمان.
شىپايىڭ مەلھەم بولۇپ،
كىرگەي ۋۇجۇد، بۇ تەن ئارا.

ئاخىنۇرۇپ ئالەم قۇچاغىن،
ساڭا چۈشتى كۆزلىرىم.
ساقايىتقىن كۆئۈرم ياراسىن،
بەر نىجات، بەرگىل شىپا.

ساڭا ھاجەتمەن بۇ ئۇيغۇر،
دەردىگە تاپسۇن فارىخ.^②
ئۇمىدىن قالدىرما يەردە،
بەر مەدەت، بەرگىل شۇرا.^③

① بۇ شېئر مۇھەممەد زىيىدى ئارقىلىق چەت ئەلەد ئېلان قىلىنغان نۇسخىدىن ئېلىنىدى.

② فارىخ — قۇزىلماق.

③ شۇرا — ئازادىق، ھۆرلۈك.

ئىللە كىم كۈته ...^①

ئۇل سۆيىھلەرن، ئۇيغا تالغان،
ئاندە بىلىم نى كۈته .
نەرسە سۈىلى ئىشلىمى،
ئىرنەن ئۇل تىك سلكتە .

بىر قاراماقچى بولا ،
تاغى دە پوسماقچى بولا .
بىر ئورۇندادى ئېيلەنە ،
ئايلاڭ ئۆتە ھەم يىل ئۆتە .

قىزغانام بىك تۇرلى ئوي ،
بىرلەن يوۋاتماقچى بولام .
بىر يوۋاتماسدان ھەمان ،
مەجھۇل بىلىمەس سر كۈته .

سەر كۈته ئۇل ئىللەنىدى ،
قورقىنجلى سەر كۈته .
ئۇل كۈته دە ئۇل كۈته ،
دېب ئىللە بىلىم ئۈركىتە .

سايرىدى ساندۇغاج ھەماندا ،
ئىم، ماتور تاۋاشى ئانىڭ .

بىرده ئۇل سالمى قۇلاق،
زېھىننەدە ئىللە كم كۈته.

كۆردى ئۇيغۇر ھالنى،
قىزغاندى چەندان يىغلادى.
بىاڭ ئەجەب شۇنسى لېكىن،
بىلەم نىگەدۇر كېمىستە.

① ئابدۇ خالق ئۇيغۇرنىڭ بۇ شېئىرى تاتار تىلىدا بىزىلغان، ماۋزوٰسى تۈزگۈچى تەرىپىدىن قوبۇلدى.

باغ ئارا سەيلە قىلىپ^①

باغ ئارا سەيلە قىلىپ،
بىر دەستە گۈل تاللىدىم.
دەستە گۈللەر ئىچىدىن،
بىر قىزىل گۈل تاللىدىم.

سايرىدى نەچە بۇلبۇل،
خۇشلىنىپ، خۇشلاندۇرۇپ.
شۇنچە بۇلبۇل ئىچىدىن،
بىرلا بۇلبۇل تاللىدىم.

تاللىغىنیم گۈل ئەمەس،
سوئىگەن گۈزەل يارىم مېنىڭ،
بۇ گۈزەل يارىم ئۈچۈن،
بولسۇن پىدا جانم مېنىڭ.

① ئابىدۇ خالق ئۇيغۇرنىڭ بۇ شېئىرىنى ۋە يۇقىرىقى تاتارچە شېئىرىنىڭ قولىاز مىسىنى مۇھەممەد زەيدى 1930 - يىللاردىن بۇيان ساقلاپ كەلگەن.

بەر جاۋاب

قانچىلار ياتسا بۇلۇڭدا ئارىسىز ئەپىئون شوراپ،
قانچىلار شوپاڭدا ئىچسە مەست بولۇپ خەمەر - شاراب .
ئەي چراڭۇ، ئەي ھاراق، بارمۇ نومۇس، بەرگىل جاۋاب؟
سەن بىلەن بولما مەدىكەن، بۇ ھالىمىز زەبۇن، خاراب؟

كەلدى دەپ مېھماننى ئائىلاپ، ۋاي ئىست كەپقالغىنىم،
ماڭا ئۆلۈم بۇ ھارامغا تەڭ شېرىك بويقالغىنىم،
تۇرغىنىمدىن ياخشىر اقتۇر، ئۆيگە كېتىپ قالغىنىم،
ئابدۇ خالق ئولتۇرۇپ، ھېج تاپىمغا يەندا ساۋاب .

1932 - يىل

مەرسىبىه^①

ئەي پەلەك بۇ جەبىر - زۇلمۇڭغا چىدارىم قالمىدى،
قالمىدى سەۋىرىم مېنىڭ تاقەت - قارارىم قالمىدى.
ئەي تەبىئەت ئادىتىڭدىن تاشقىرى قىلدىڭ زۇلۇم،
بۇ زۇلۇمنىڭ دەستىدىن تەندە مادارىم قالمىدى.

بىز چىقاردا سالىمول ئەزائىدىن قالغان دادام،
بىز يېنىپ كەلگۈنچىلىك تېبىندە ھەم جان قالمىدى.
بىز ئۇرۇمچىدە ۋاقت ئاغرىق ئىدىلىك، قىلىدى خەۋەر،
ئائىلىبان سائەت تۇرۇشقا بىز دە ئىمکان قالمىدى.

يۈرمىدى ئاپتوهوبىل يا چىقىمىدى بىزگە قانات،

^②...

نەزىرگە ئولگۇرۇپ كەلدىق ئەلەملەر ئىچىدە،
... كۆرگەن زامان جاننى قويار يەر قالمىدى.

يىلىدىن ئاشقان ئەردى ئوڭ يانىمدا يەل بار دېگىلى،
بۇ يېلىگە قىلىمغان دۇنيا داۋاسى قالمىدى.
ئاھ ئۇرۇپ، پەرياد چېكىپ، مىڭ نالە قىلساق تەلمۇرۇپ،
ئەكس سادا يوق قېرىدىن ھېچىر نىداسى بولمىدى.

ھەر كۈنى قېرىھەن مەن قۇرئان تىلاۋەت ئەيلىسەم،
ئەمىدى بىزگە، سەندىدىن ئۆزگە قىلار مۇرۇۋۆھەت قالمىدى.

... شۇل سەۋەبلىك ئىچىرە قالدۇق باش ئېگىپ،
سەن كېتىپ دۇنيادا بىزگە زەررە لەززەت قالىمدى.

پاتىمە، مەرييەملىرىڭنى تاپشۇرۇپ بىزلىرگە سەن،
ئۇشۇ دۇنيادىن كېتىردىن سەندە ئارمان قالىمدى.
ماڭلىيىتىدىن تەر تۆكۈپ تاپقان سېنىڭ مۇلۇكلىرىنىڭ
ئۇچرىدى زور بالالىرگە يۇرتۇمدا بۇستان قالىمدى.

بۇ خەۋەرلىرىڭ ئۆزۈلەت سەۋوڭ تەھەممۇل ئەيلىدىڭ،
بۇ گۈزەل سەۋەرلىڭ سېنىڭ بۇ يۇرتىتا بىر جان قالىمدى.

① بۇ مەرسىيىنى ئابىدۇ خالقىق دادسى (ئۇرتاق ئەدەبىي تىل بويىچە بۈۋىسى)نىڭ ۋاپاتىغا بې-
غىشلاب يازغان. شاقىرنىڭ ئىنسىنىڭ ئايالى تۇردىخان ھەدە يادقا ئېلىۋېلىپ، ساقلاپ
كەلگەن. شېئىر تۇردىخان ھەدىنىڭ ئېيتىپ بېرىشى بويىچە رەتلىنىدى.
② بۇ بىر قۇر ئۇنىتۇلۇپ قالغان.

رۇبائىي ۋە پارچىلار

ئایاغ - قوللارنى مەھكەم
باغلەمىش ئارغا مەچىنى قاتلاپ،
تېرىن يار چىتىگە كەلتۈردى،
چۈشىسۇن دەپ ئایاغ ئاتلاپ.

*

سەن ئۆلۈك دەھىسەن مېنى،
ھەن ئۆلىمدىم تېخى تىرىداك.
بىر مىسال بار: «ئىشەنگەن
تاغ ئارا ياتماس كېيىك..»

سەن ئىشەنگەن تاغلىرىڭ،
پايىدا بەرمەيدۇ ساڭا.
تائىلا بەش كۈندىن كېيىن،
زارى يىغلايسەن ماڭا.

*

نېچۈك ئەھۋادادۇر مىللەت،
ئۇيغۇر ئەۋلادى ئېچلىڭ كۆزىنى.
قىلىڭ غەيرەت، قىلىپ ھىمەت،
قوپۇڭ، تاشلاپ قۇرۇق سۆزىنى.

* * * * *

قىلىپ تاقەت زېلىل خارلىق،
يېتىپ كەلدۈق بۇ چاغلارغا.
كېلىپ ياتلار ئىگە بولدى،
قىلىپ زورلۇق ئۇ تاغلارغا.

*

جەبر - زۇلۇمدىن قۇتۇلماي، ئۆتىمەكتە ئۆمۈرلەر تامام،
«يالغۇز ئاتنىڭ چېڭى چىقماسى» يا يەتمىدى مېنىڭ چامام .
مىسىلى كۆزىنى تېڭىپ جۇۋاازغا قوشقان سېرىق ئۇيى،
تېپىلماس يەر يۈزىدە زۇلۇمغا بىزدەك چىڭ چىدام .

*

ئورىلار كولىنىپ يول ئۈستىگە، ھەر يەرگە قۇرمىش دام،
لېكىن يول يورۇش ئىلىمىدە كۆزىمىز ناھايىت خام .
قىلۇر ئافنى قارا، كۆرسەك قىلۇر تۆھىمەت يامان بەتنام،
ھەقىقەتتىن سۆز ئاچساق، بېرۇر بىزگە يامان دەشىنام .

ئۇمۇمىي ھالىمىزغا قايغۇرۇش، بىزلەردە ھاماقدەتلىك،
ئالالساق ئىككى - ئۈچ خوتۇن، دېگەيلەر خوب شىجائەتلىك .
يوغان سەللە، ئۇزۇن تونلار بىلەن بىزلەر دىيانەتلىك،
كۆرۈشكە زاھىرەن تەقۋا، كۆرۈنەستە خىيانەتلىك .

*

بۈيۈك ھىممەت نىدا قىلدى: «كۆڭۈل دوستۇم نە بولدۇڭ؟» دەپ،
كۆڭۈل مەھزۇن جاۋاب بەردى: «جاھاندىن رۇغبىتىم قايتۇر». .
بۈيۈك ھىممەت دېدى: «ئەي ئابدۇخالق كۆڭۈلگە ياخشى ئۇختۇرغل،
مۇراد - مەقسىتىگە يەتكەي، باغلىسۇن بەل يەنە بىر داپقۇر!»

*

دەردى دەۋارانلار ئۇزۇن، ۋايداد! ئۆھۈرلەر قىسىملىش،
تەجربى كەم، ئېتىياج جىق، ھەر ئىشى بىنۇسخىمىش.
ياخشىدىن كۆپرەك يامانغا نەپسى بىزنى قىسىملىش،
مېۋسىز بولسا دەرەخ، ئاندا نە ئىش قىلسۇن يېمىش.

*

دىلىمدا يار ھىجرانىڭ، تىلم زىكربىڭ بىلەن مەشغۇل،
سېنىڭدۇرمەن، سېنىڭدۇرمەن، ساڭا مەن كەمەتىرىن بىر قۇل.
تىرىلدۈر خاھى ئۆلتۈرگەل، ماڭا لۇتفىڭ ئېرۇر ئەي گۈل،
مەھبۇبەگە مۇھەببەتتىن خەۋەرسىزلەر ئەمەس مەقبۇل.

*

توپىدا ياتسا گۆھەر،
بولماسى باھاسىغا زىيان.
سۇ ئاقۇر ئاققان ئېرىقىن،
سايدا ھەم تاشقىن قىيان.

*

ۋايى يۈزەملىڭ ۋايىكىم،
بەختىم نەدىن مۇنداق قارا.
قاغانلار قونمىش كۆڭۈل
باڭدا ھەر بىر شاخ ئارا.

*

غېرىنىڭ ھالى مۇزەردۈر، نىزەر قىلغىل ئایا جانان،
سېنىڭدۇرمەن ئایا جانان، ساڭا باشىم بىلەن قۇربان،
شىپالق يولنى كۆرسەت، قىلىپ دەردىم ئۈچۈن دەرمان،
ئۆلۈم ئالدىدا كۆز يۈممىي ئۆلەرمەن قالىغاي ئارمان.

*

بۇ يول ئۆتۈخىدا ئۆرتەندىم، يۈرەك - باغرىم كاۋاپ بولدى،
سېنىڭ دەردىڭىنى جق تارتىپ، پىغامى بىھىساب بولدى .
ئۇيغۇر ۋەسىلىڭگە يەت! دەپ ۋەجداندىن ختاب بولدى،
تاقةتكە قالىمىدى ۋاقت، بۇ جان ئەمدى چىدап بولدى .

*

بىر كۆيىگىنىمگە يۈز مەررە ياندىم،
باشتىن - ئىياغا مەن قانغا بويايدىم،
يار نازى ئىلە ئىھىلەر كەرەشىم،
رەسۋايئاللەم مەن خوب ئۇيايدىم .

*

تىكەنلىك بويى يوق، ئۇنگەن زىيانلىق ئوشبو گۆللەردىن،
چىرايى بولمسا ھەم مەنپەئەتلىك ئوتالار ئۇنگەن خوب .
جاھاندا يارى يولداشىز كۈن ئۆتكۈزەمكىمغۇ مۇشكۇل،
ئېبىقلار بىرلە سۆھبەتنىن يۈرۈپ چۆللەرەدە ئۆلگەن خوب .

*

ھەققەتنىڭ روھى قېچىپ كەتتى مېنىڭ دىيارىمدىن،
نە بولدى خۇش پۇراقى ھېچ كەتمىدى بۇ دىماغمىدىن .
ئىزدىدىم كۆپ، تاپىمىدىم شەجەن - روجەن سەھر اسىدىن،
ئىزدىبان تاپىتم - دە، ئالدىم لېنىنىڭ گۈلباگىدىن .

*

ئاھ، قاچان مەلۇم بولۇر، دەرىدىمنىڭ دەرمانسىزلىقى،
بولىسمۇ، دەرىدىم قېلىن، تېگىدە ئارمانسىزلىقى .
دەرىدىڭىدە ئاقارادى باش، ئەي ۋاپاسىز باغرى تاش،
روھىمغا بولدى ئازاب، رەقىبىم ۋەجدانسىزلىقى .

*

تاکى ھەر تائىدا مۇئەزىز من ئەلەلخ^① دەپ قىچىرۇر،
 ئاڭلىمايدۇرلەر بۇ ئۇنى بازار ئارا ئاھەنگىران^②،
 جان تىكىپ پۇل تاپ دېگەن ئىمامە ئەزەم ئىمىش،
 قانچە يىل بولدى بۇرادر ئەجەب چىداپتۇ بۇ چاپان!

*

ئوقۇھاي سودىگەرلىك قىلغىنىڭ كۆپ ھەنپەئەت قىلماس،
 ئېلىپ بەشكە، سېتىپ ئونغا كامالاتىغا يەتكۈزدى .
 باللارنى ئىبىر دۇق دىن ئۈچۈن سەھەرقەندۇ بۇخاراغا،
 بۇلارنىڭ ئەقلىنى ئاللا ھەۋزە ئىستىنجا^③غا يەتكۈزدى .

*

ئەي قەھەر تەلئەت پەرى، پەيكەر جامالىڭدۇر قۇياش،
 مەن نەزەر قىلىدىم، گۈزەللەرگە پىدا بولسۇن بۇ باش .
 ھەر گۈزەل بولماس چرايلىق، ھەر چرايلىق ھەم گۈزەل،
 چىن گۈزەل بولغاي چرايلىق سۈپىتى بولغاي گۈزەل .

*

ياخشىدىن ياخشى چىقۇر،
 چىقار بوغۇن^④ دىن ھەمم ھەسىل .
 يېمىسىڭ يېمىھىدىغان
 يېمىھىنى بولمايسەن كېسىل .

ئاھ، لېكىن زالىم تەبىئەتنىڭ
 مىجەزىدۇر تەتلىر .
 ئالدىسا خۇددى ھەسىل -
 بولغاي زەھەر، تۈمىماي كېتۈر.

*

چىقىتى ياؤزورپا دېگەن يەردە ئاجايىپ بىر سوقۇش^①،
بۇ سوقۇشقا كىرمىگەن دۇنيادا پادشاھ قالمىدى .
رۇسىيە ئاقچاسىمۇ^② سەردىن^③ ۋوشۇق توختاپ ئىدى ،
ئەمدى بۇ كۈنگە كېلىپ ، داچەن^④ گە بىرنى ئالمىدى .

*

يۇرەككە ئوق تېڭىپ ياتسام ئىدى ئاستانىدە ھەي - ھەي ،
مازارىم گۆل قۇچۇپ قالسا ئىدى بىستانىدا ھەي - ھەي .
ۋەتەننىڭ دانە تۈپىر أقى گويا ئالتۇن ، ھىدى زەپەر ،
تەۋەررۇك نامىنى يازسام ئىدى داستانىدا ھەي - ھەي .

① ئەلفەلاخ -- ۋويغىنىش ، ئازاد بولۇش .

② ئاهەنگىران -- تۆمۈر چى .

③ ئىستىنغا -- ناماز ئوقۇش ئۈچۈن تەرتەت ئېلىشنىڭ ئالدىقى شەرتى .

④ بوغۇن -- ھەسەل ھەرسى كۆرە تۈتۈلىدۇ .

⑤ سوقۇش -- بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشى كۆزىدە تۈتۈلىدۇ .

⑥ ئاقچا -- ئەينى زاماندىكى چار پادشاھنىڭ پۇلى . بۇ بۇل «سوم» دېبىلەتتى . بىر سومغا شىنجاڭىدا بەش سەر يەرلىك بۇل تېڭىشلىقى . سودىگەرلەر بولۇپىمۇ مەككىنە بارىدىغان ھاجىلار ۋە بېپەك يولىدا تۆكە بىلمىن فانتايىددە ئالار رۇسىيە سۈمىننىڭ بىرىنى بىرىنە چە سەر يەرلىك بۇلغا سېتىۋالاتتى . مۇستىبىت ياك زېڭىش خەلقى گىزىت - ۋۇرتالا ئۇقۇشتىن مەھ . رۇم قىلغانلىقىتنى ، دۇنيا ۋەزىيەتسىن بىخەمەر قالغان سودىگەرلەر ئاق پادشاھنىڭ غۇلاب كەت . كەنلىكىنىغۇ بىلەمەي ، ئۇنىڭ سوملىرىنى ساقلاۋېرىپ ، نەتجىجىدە بازاردا تۇقىمەس بولۇپ قالغان . دىن كېپىن ، ئىقتىسادىي جەھەتنىن كۆپ زىيان تارتقانىسى . شاشىر بۇ يەرده شۇ خىلدەكى كىشىلەرنىڭ ھالغا ۋاي دەپ ، چار پادشاھنىڭ ۋەلغانلىقىنى قوللاب - قۇۋۇھتلەكىنى بىلە . دۈرۈدۇ .

⑦ سەر -- شىنجاڭ بازىرىدىكى بۇل ، بىر كۆپغا توغرا كېلىدۇ .

⑧ داجىن -- شىنجاڭ بازىرىدا ئەينى يىللاردا بۇز داچەنگە بىر سەر بۇل تېڭىشلىتتى .

مۇرەببەلەر

ئاھ خىالىگىدىن يېتىپتۇ جىق ماڭا ئاۋارىلىق،
ئىشق سەۋداسى ئىمىش بىز بىداۋا بىمارىلىق .
يار ساڭا كۆيگەنسىرى كۆڭلۈمە ئارتۇر يارىلىق ،
ئاھ ماڭا يەتكۈزۈمگەن دۇنيا ئىمىش غەددارىلىق .

مەن ھەممىشە ئوپىلغان ئويۇم سېنىڭ ھەققىڭىدىرۇر ،
ھەم يەنە قىلغان سۆزۈرمۇ دائىم سېنىڭ ۋەسىلىڭىدىرۇر ،
بۇ كۆڭۈنىڭ خۇشلۇقى يوق بولسىمۇ ۋەسىلىڭىدىرۇر ،
ئۇيقو يوق تۇنلەر قالۇر ، ئاجىز غېرب بىمارىلىق .

ئايىرىلىپ سەندىن ، شۇبۇ كۈنگە قەددەر يادىمىدىسىن ،
ماڭ خىيال قىلغان بىلەن دائىم مەڭەر يادىمىدىسىن ،
بۇ قاراڭفۇ كېچىدە ئەي قەددەر ، يادىمىدىسىن ،
كۆرگەلى مانى بولۇر ئاجىز غېرب بىمارىلىق .

ئارزو - ئارمانىم مېنىڭ^①

يار ۋە سلىگە يېتىشتۇر
ئارزو - ئارمانىم مېنىڭ .
بولغۇسى بىر كۈن نېسپىپ
دەرىدىمگە دەرمانىم مېنىڭ .

نا ئۇمىد ئوغلان ئەمە سەمن
ملۇچ جاپا چەكسەممۇ گەر ،
ھۆرلۈكىن تاپماق ۋە تەننەنگ
ئاھۇ ئەپغانىم مېنىڭ .

ئىستەكىڭ يورۇتقۇسى ،
ئۇيغۇر سېنىڭ ئەۋلادلىرىڭ .
غايلىك مەقسەت - نىشان ،
شۇلدۇر شەرەپ - شانىم مېنىڭ .

ئابىدۇخالق بولما روھىسىز
دەپ يۈرۈپ قىلدىم قەسەم .
كەتسىمۇ باش بۇ يولۇمدا ،
ئاقسىمۇ قانىم مېنىڭ .

يىلى - 1932

① نۇ شېئر 1930 - يىللاردىن بۇيان ئەزىز نىزاز ئاكا ساقلاپ كەلگەن نۇسخىدىن تېلىنىدى .

لەندەن ساڭا زالىمالار

تۈمەن لەندەن ساڭا خەلقتنى،
قان ئىچكۈچى ۋەھشىي زالىمالار .
گۇناھسز خەلقنى قىرغان
ۋە يىرتقۇچ ۋەھشىي زالىمالار .

تىنج ياتقان پېقىر - پۇقرى ،
سەبىي مەسۇم ئوغۇل - قىزنى ،
ئىچىپ قانىنى ، ئاپەتلەر -
چاچقۇچى ۋەھشىي زالىمالار .

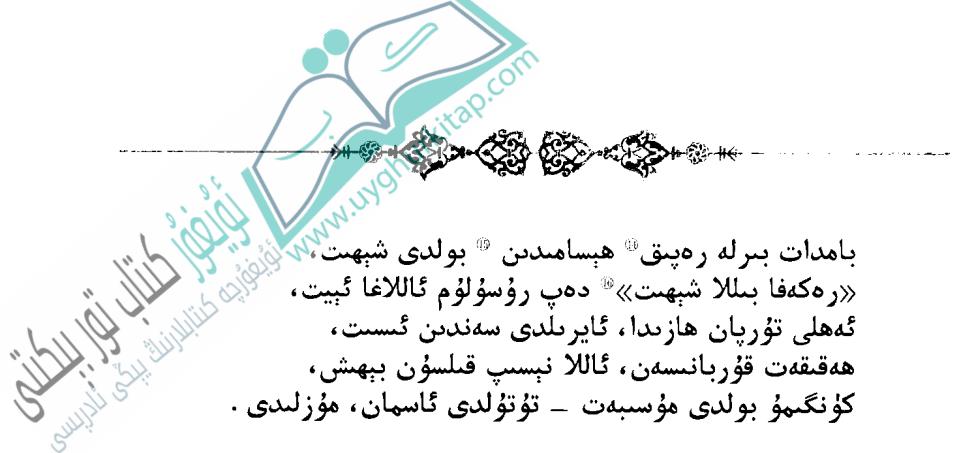
مۇزلىدى^①

سوغ زىمىستان قەھرتاندا يولدا داۋان مۇزلىدى^② ،
پوتلا چېرىك يولغا چىقىتى ، چىقىتى بوران مۇزلىدى ،
قار - شۇيرغان ئۇردى - سوقتى ، بولدى سەرسان مۇزلىدى ،
لەنچاڭۇ يېڭىحائى جىڭگۈك^③ بولدى ۋەيران ، مۇزلىدى ،
پاختىلىق تامبىال ئىچىدە جايى پىنهان مۇزلىدى .

جن شۇربىن غۇزەپ بىلەن ھەربىيگە بۇيرۇق^④ قىپتىمىش ،
«تۇرپانلىق زەۋازىلار»^⑤ نى جادۇدا باس ، دەپتىمىش
ئەللەك ھارۋا دادۇي - رىنما جادۇلەرنى^⑥ ئەپتىمىش ،
بۇيرۇقنى ئىجرا قىلىشقا بىش يۈز چېرىك كەپتىمىش ،
ياۋغا فارشى سوغ كۈچەپ نەچەجە چەندان مۇزلىدى .

موسۇل مۇھىتى^⑦ ئاكىلاپ بۇنى ، ئۇرۇمچىدىن ماڭدى شۇئان ،
چىقىتى چىغ دەڭدىن^⑧ چېرىك سايىپىدا^⑨ سوقتى بوران ،
كەلدى تۇرپانغا خەۋەر ، چېرىك گاشقۇنچە داۋان^⑩ ،
رۇسلىنىپ «فارشى ئېلىش»^⑪ قا چىقۇق ئالدىغا تامان ،
تاڭ سەھەر يارغۇل ئارا بۇ ھەربىي پەرمان مۇزلىدى^⑫ .

تاباقىبل تۇرۇشقا بىزدە نەيزە - ئورغاڭ تەبىyar ئىدى ،
جالالاتلارنىڭ ئالدىدا بىزگە ھەققىھت يار ئىدى ،
جان تىكىپ ئاتلاندى يۈرەت ، توسماق ئۇنى بىكار ئىدى ،
«توققۇزى رەڭ ، بىرى جەڭ» دېگەن قەدىم سۆز بار ئىدى^⑬ ،
ئالدىدۇق دۈشمەننى بىز ، ئۇر - ئۇردا چاشقان مۇزلىدى .

بامدات بىرلە رەپىق^⑩ ھېسامىدىن^⑪ بولدى شېھىت،
 «رەكەفا بىلا شېھىت»^⑫ دەپ رۇسۇلۇم ئالالغا ئىيت،
 ئەلى تۇرپان ھازىدا، ئايىرلىدى سەندىن ئىسىت،
 ھەققەت قۇربانىسىن، ئالالا نېسىپ قىلسۇن بېھىش،
 كۈنگەمۇ بولدى مۇسېبەت – تۇتۇلدى ئاسمان، مۇزلىدى.

ئاقارغان تالىك سۇبەمگە چۈشتى قىزىل قان جىلۋىسى،
 ئۇجۇقۇپ بولدى شۇ كەم پالەچ چېرىكىنىڭ ھەممىسى،
 پاك – پاڭزى چۈشتى قولغا ۋۆق ۋە مىلتىق جەممىيىسى،
 قالدى جان قايغۇسدا لوبي – ئامبىال، تۇنچىسى،
 مىسىلى كەچ كۈزدە چۈئىندهك ھالى پەريشان، مۇزلىدى.

1933 – يىل 2 – ئاي

- ① بۇ شېئىر 1933 – يىل 1 – ئايىلاردىكى تۇرپان دېقاقلار قوزغلىڭىنىڭ غەلبىسىنى خاتى.
 رىلەش بۈزىسىدىن شۇ يىلى 2 – ئايىلاردا بېزىلغان. ② داۋانچىنىڭ داۋىنى كۆزدە تۇتۇلسۇدۇ.
 ③ حىنگىكۆك — ئەبىيۇنكەش. ④ جىن شۇپۇنىڭ 1933 – يىل 1 – ئايىدا بەش بۈزىچېرىكىتنى
 تەركىب تاباقان «جاڭشىكىباڭ (داۋاملىق غالىب كەلگۈچى ياتالىون)»نى تۇرپان دېقاقلار قوزغۇم-
 لىگىنى باسۇرۇشقا ئەۋەمىش توغرىسىدا چۈشۈرگەن بۇيرۇقى. ⑤ تۇرپان قوزغلاڭچىلىرى كۆز-
 دە تۇتۇلدۇ. ⑥ ئەللەتكەن ئاراجىچى هارۋىسى بىلەن يولغا چىققان بەش بۈزىچېرىكىتنى تەركىب تاباقان
 قوشۇن. ⑦ موسۇل مۇھىتى – تۇرپان ئاستانلىك سودىگەر. ⑧ چىخ – دەك – ھازىزىرىقى ئۇ-
 رۇمەجي، ⑨ تۇرپان تاششۇلىكى يارچە ساقال قۇختالىغۇسى. ⑩ سايىغۇپۇ – ھازىزىرىقى تۇزۇنۇ كۆل
 (يەننخۇ)، ئۇرۇمچى – تۇرپان تاششۇلىدا. ⑪ داۋان – داۋانچىڭ داۋىنى، دۇشىمن قوشۇنى
 داۋانچىنىڭ ئاشقۇچە خەۋىرى تۇرپانغا يېتىپ كەلگەن. ⑫ تۇرپان شەھىرىگە كىرىدىغان جايىدا
 خىزمەتتىن ئاماڭشۇرۇلغان ۋە يېگىدىن تېمىلىنىڭ كەلگەنلەرنى تۇرۇتسىپ قويىدىغان ۋە كۆتۈۋا-
 لىدىغان بىر مۇراسم سۈپىسى بولۇپ، بۇ يەر «جاڭاڭىي» دەپ ئاتالغان. قوزغلاڭچىلار مۇشۇ
 بىرده ئۇستىلىق بىلەن «قاراشى ئېلىش» تاكتىكسىنى ئىشلىتىپ، دۇشىمننىڭ ئالدىغا چىققان. ⑬
 ⑭ بۇ مىسرادا جىن شۇرىن ئەۋەتكەن قوشۇنىڭ قوزغلاڭچىلار مۇھاھىرسىسە كىرىپ قالغانلىقى
 بابىان قىلىنىدۇ. ⑮ «قاراشى ئېلىش» تاكتىكسى ئىشلەتكەن قوزغلاڭچىلار «جاڭاڭ» مەھەللە-
 سىدە ئەللەتكەن بىرگە گۈلخان يېقىب، جىن شۇرىن قوشۇنلىرىنى كۆزۈلۈشته كۆنۈۋالىن قىيابىتكە
 كىرىۋېلىپ، سوغۇقتا توڭلاپ كەتكەن چېرىكىلەر گۈلخانىدا ئۇتسىنىشقا باشلىغانىدا، بىر باي ئۇق
 چىقما مایلا ھەممىسىنى ياك – پاڭزى يوقاقان. ⑯ رەپىق – (ئەرمىچە) دوست. ⑰ قوزغلاڭچە-
 بەرلىرىدىن بىرى بولغان ھېسامىدىن زېپەر. ⑱ «رەكەفابىلا شېھىت» – (ئەرمىچە) «ھەي مۇھەممەت
 پېيغەمبەر، سەن خۇدانىڭ ئالدىدا مەھۇمنى شېھىتىز دەپ كېپىل بولغۇن» دېگەن مەندىدە.

قىزىدى

يىلدىكىدىنىمۇ ھاۋا ۱۷۷ سىسىقتا تۇرپان قىزىدى،
ئوت بولۇپ ۋاللاھۇ ئاللم نەچچە چەندان قىزىدى.
دەل - دەرەخ تاشلىدى يايپراق، كەتى بوسنان سارغىب،
ئوت ئىچىدە ھۆپ ئۇرۇپ يۈسۈپ پىفاك^① قىزىدى.
بۇتلا چېرىك، ماڭقا يايلارنىڭ ھېسابن قىلىمدىۇق،
تۇڭلىڭۇ^② تەنجاڭ^③ ۋە ئىڭجاڭ^④، نەچچە لىنەنجاڭ^⑤ قىزىدى.
تۇڭچىلاردىن^⑥ ھامۇئىتاخۇن^⑦ تو لا ئويىدىن چىقىدى،
مەھىتلى^⑧ مەغرۇرى نەپسى لوچىڭدا^⑨ سەرسان قىزىدى.
دايسىي ھادايىنىڭ^⑩ سىسىققا خىلى تاۋى بار،
مەيدىسى ئاجزى كېلىپ بىسە جۇافەن^⑪ قىزىدى.
قانچە سوغۇلۇق قىلىسىمۇ مۇزدەك پاراڭدىن گەپ ئېچپ،
يەلىپوڭلۇچ تۇتقان غادايغان ياردادا بۇرھان^⑫ قىزىدى.
يۈسۈپ ئاشىپەز چۇ داخەنىنىڭ^⑬ كېنیزەكىگە يۈقۇپ،
ئارقىدىن تائىگىودا خوب تۇزلۇق پالاخمان قىزىدى.
سالسىمۇ مۇزدەك پاراڭ هاجى نىياز سەپىلۇڭ^⑭ كىرىپ،
سودىگەر مەھمانىمىز سىدىق ئوسىمان^⑮ قىزىدى.
خۇددىي ياغ ئالغان قاپاقتهك سوگۇ سۇۋاۋازنىڭ^⑯ بىشى،
تەرلىدى، سۇ بولدى چىپ - چىپ، تېنەتى مەھمان، قىزىدى.
مەنسىزدۇر بۇ قىزىشلار، قىلچىمۇ ئەتىجىسىز،
ئۇيغۇرا، بازغاننى ئال - تۆھۈرەمۇ چاپسان قىزىدى.

① يۈسۈپ پىفاك — تۇرپان يېڭىشەھەرلىك، ئابدۇ خالق ئۇيغۇر بىلەن زامانداش ئادەم بۇ-لۇپ، ئەبىنى چاغدا يېڭىشەھەر دە كۆنچىلىك دۇكىنى ئاچقان. «پىفاك» — تېرىچىلىك دۇكىنى بۇ-

لوب، يۈسۈپ تېرىجىلىك قىلغىچقا، دۇكتىنىڭ نامى لەقىم بولۇپ سىڭىب، «يۈسۈپ يېقاڭ» دەپ تا-
تالغان. ئۇ يەندە ئېنى مەز گىلەدە يۈنۈن تۇرپانغا تۇرۇلغان چاققاچىي شىدى. ② ③ ④ ⑤ خەدەرە
ھەربىي ئەمەل ناملرى يۈنۈپ، باش قوماندان، پولك كوماندىرى، باتالىيون كوماندىرى دەپ تا كومان
درەلىرىنى كۆرسىتىدۇ، ئەملىنى چاغادا تۇرپاندىكى جېرىكىلەر تۇرپان كۆشىشەمەر دىكى سېپىل ئىچىدە
تۇراتتى. سېپىل ئىچىدە بىرمەر تۇپ دەرە خۇمۇ ياكى سۇمۇ يوق شىدى. بۇ ھەربىي ئەمەلدا، جېرىكىلەر-
ئىنگ توپلىسى ئىچىكىرى ئۆتكىلەردىن تېلىپ كېلىڭىنەرنى بولۇپ، تۇرپاننىڭ شۇلارنىڭ سۈپىسىق هاوا اسىخا كۆتۈل-
مىگە جەھالى بە كەۋ خاراب ئىدى. شائىر بۇ مىسرالاردا شۇلارنىڭ بىچارە قىياپىتىنى مەسүسخەر فەل-
خان. ⑥ تۇڭچىي - تەرجىمان، تىلماجا. ⑦ ھامۇت ئۇڭچىي - تۇرپانلىق كشى. شۇ چاغادا تۇرپان
ناھىيە ئامېلىغا تەرجىمان بولغان. بۇ ئادەم مۇ ئاشلىسى بىلەن ناھىيە مەھكىمىسىدە ئۇلۇرأتتى. ئۇ -
سەققا جىدا مىسر ئادەم بولۇپ، ھاوا ئىسىسى كەتكەن چاغلاردا كۈن بويى گەمدەن سەرتقا قىماقتى.
⑧ مەتمەلى (تۇڭچىي) - تۇرپانلىق كشى. شۇ چاغادا تۇرپان ناھىيە ئامېلىغا باش تەرجىمان بولغان.
بۇ تادەم تۇرپان بېگىشەھەر دە ئۇلۇرأتتى. ئۇ «مەنسىيى» گە تايىنىن، تۇرپان خەلقنى كۆپەلەپ فاققى
- سوققى قىلىپ نورغۇن پارا يېكەن، يارا يەپ تاپاڭىن بایلىقنىڭ بەدىلىگە مەككىگە بېرىپ «ھاجى»
بولغان. ئۇ پارا يېمىش كۆپەلەھەمشە ئىسىسىق - سوغۇققا بەرۋا قىلماستىن، ناھىيە مەھكىمىسى ئەتى-
پىدا چۆر كەلەپ يۈرەتتى ھەم پارا يېڭىلەنلىكدىن بەغۇرۇلىتاتىنى. شائىر بۇ ئادەم بىلەنۈز ئامانداش بول-
خاچقا، بەزى سورۇنلاردا بىرگە بولۇپ قالغاندا «ھەگەر نەپىسىنلەك سۈرەتتىنى سىزىش توغرا كەلسە، مۇ-
شۇ مەتىلى تۇڭچىنىڭ سۈرەتتىنى سىز سا كۆپىيە» دەپ، ئۇنىڭ تاچ كۆز خۇمۇسىتىنى مەھمىسىز-
لەك بىلەن ئېچىپ تاشلاشتى. ⑨ لوچىڭ - تۇرپان كۆشىشەمەر. ⑩ مادابىن (ما فامىلىك دايى)
- ئېنى چاغىدىكى تۇرپان يامۇلدىكى بايلىرنىڭ باشلىقى. بۇ ئادەمنىڭ ئاشقازان كېسىلى بولۇپ، بولۇ
بېسىلا مەيدىسى ئاغىرىدىكەن. شائىر بۇ يەردە يامۇلدىكى دايىسىنى مەسخىر قىلىدۇ. ⑪ ھاۋاھەن - بۇ-
لو. ⑫ بۇرھان - تۇرپانلىق يار بېزىسىدىن، ئۇرۇي سەننەتە تەخۇمار ئادەم ھەم خەلق قۇشاچىسى. ئەملىنى
چاغلاردا تۇرپاندا بۇ ئادەمگە «بۇرھان سوغۇق» دەپ لەقىم سىگىن، بۇ ئادەم باش باھاردىن تاكى كەچ
كۆز گىچە قوللىدىن يەلىپو گۈچ چۈشمەيدىغان، غادىيىپ ماخىدىغان، مەغۇر، كېلىشكەن، قۇپۇق بۇرۇ-
لۇق، قاۋۇل بىر ئادەم ئىدى. بۇ مىسرالاردا شائىر شۇ ھەزىلچىنىڭ سوغۇق جاچقىلىرىمۇ تۇرپاننىڭ شۇ
يىلدىكى يەۋقۇل ئادەم ئىسىسىق هاوا ئاسغا» كار قىلىغان «لۇقىنى، ھەتتا سۈرۈگە كەپەرنى تىتىماي قىلىدىغان
تادەم (بۇرھان ئاشق ئۇرۇمۇ بۇ ئىسىسىق قىزىپ كەتكەنلىكىنى تەسۋىر لىديە. ⑬ چە داخەن
چاغلاردا تۇرپانغا ئاشىمايل بولغان كشى. بۇ سەرماشىق مەر مۇنى ئۇنداق يۈسۈپ چۇ داخەننىڭ خۇسۇسى
ئاشىمىزى ئەكەن. چۇ داخەننىڭ دەپراللىق خەنزىر قىزلارىدىن ئاڭتە - يەمەتە ئەپەر كېپىزىكى بولۇپ، ئۇلار
ئامىغا ئاشىش - تامان، جاي تو شۇ جىلى ئاشىنىغا كەرىدىكەن، ئاشىم بۇرۇپ سەرتاپلاش شۇ كېپىزىكى كەلەر دە-
لەن مەزىل - چاقچاڭلارنى قىلىشىدىكەن، بىر قېتىم ئاشىم بىلەن كېپىزىكىنەن كەلەر جاچقىچاڭلارنى بولۇپ قې-
لىم، فازاندىكى قورۇمىنى كۆپۈرۈۋەتىنەنكەن، قورۇمىنى ئىشكەنچىي رەت تەسيارلەغۇچە بىر مۇنەجەۋاقت
كەتكەن، بۇ ئىنگىن ئامىمال ئاچىچىقلەنىنى بولۇپ ئاشىمىز گە دەشىم بەرگەنلىكەن. ⑭ ھاجى نىزىز
سەپىۋاڭ - كېيمى تىككۈچى بولۇپ، ئۇمۇ ئورپاننىڭ لەتىپچىلەرنىساڭبىرى. ⑮ سىدقى ئۇ سەمان -
شۇ چاغلاردا جەنۇنىي شىنجاڭدىن سودىگەرلىك كەسى بىلەن تۇرپانغا ئەتىپچىلەرنىساڭبىرى.
تەقۋىدار، دىبايەتلەك، مەجزىرى ئېپىر - بېسىق سودىگەر بولۇپ، ھاجى نىزىز بىلەن تونۇشۇقى يار ئىكەن،
ھاجى نىزىز كۆپ ھالالاردا بۇ ئادەمگە ھەزىل - جاچقىچاڭلارنى قىلىپ ئۇنى ئاخا قىلىدىكەن. ⑯ سوگۇ
سۇۋازا - سۇۋازا ئاشىم (خۇبىز). بۇ ئادەم تۇرپان بېگىشەمەر بۇ تاخانا ئالدىكى خۇبىز ئاشىم.
زۇلىنىڭ قورۇما قورۇغۇچىسى بولۇپ، تاقىرىش شىدى. بۇ ئاشىپ ئۆزۈل كەپقۇل ئادەم ئەپەر كەپقۇل
مەشھۇر شىدى. شائىر بۇ يەردە تۇرپاننىڭ شۇ يىلدىكى يەۋقۇل ئادەم ئىسىسى كەتكەن بىز كۇنلۇر-
دە، بېزغىرىم ئاپتاپتا، ئۇنىڭ تەبىتىدە، ئۇنىڭ ئۇ سىنگە، خېرىدارلار ئاشقۇزۇلغا كۆپەلەپ كېلى-
شىۋاتقان جىددىي شارائىتنا مەشغۇلات قىلىمۇتاقان ئاشىمىزنى سۇرەتلىپ بەرگەن.

ئىچ پۇشۇش^①

(بەنپاڭزىدا^②)

كۆزۈم يۇمسام بىلەلمەيمەن، ئۆزۈم ئۇخلاقىمۇ، ئويغا قامۇ؟
كۆزۈم ھەم ئىلغىيالماس ئۇ فارامۇ ياكى بۇ ئاقىمۇ؟
قوپۇرەن، ئولتۇرۇرەن، ئۆز - ئۆزۈمنى ھېج بىلەلمەسمەن،
بېسىپ تۈرغان يېرىم ھازىر سىلىق - غىلتاتىمۇ، تايغا قامۇ؟
سۆزى قاتىقىق، كۆزى قېپايش، بۇ كەلگەن دارىن - ئامبالىنىڭ،
غەز ھېلىك كۆزلىرى بىزدە، ھەقسىتى بىزنى چاپما قامۇ؟
گۇناھسىز بىز، ئەيپىسىز بىز، بۇ شۇمalar^③ ئالدىدا قىلچە،
ۋە ياكى بىز ئۇنلۇپ چىققان ئورۇپ تاشلاشقا چاققا قامۇ؟
جاھان تارىخىدا مەشھۇر ئاتالغان نامىمىز ئۇيغۇر،
قېلىشمايمىز بۇ شۇمalar دىن، ئەممەسىز ياكى ئاكسا قامۇ.
بۇلار قىلماقتا بىزلەرگە تۈھەن تۈرلۈك ھاقارەتلەر،
بىلەلمەيمەن بۇ سۆزلەرنى، قىلىنغان بىزگە چاچقا قامۇ؟
ئاتايدۇ بىزنى چىھەنتۈ دەپ، قوشۇپ ھايۋان بىلەن بىر سەپ،
چىداشقا زەرە تاقەت يوق، ھايائىلىق بىزگە شۇنداقمۇ؟
شۇڭى ئالدۇق تاياق - تۈقامىق وە ھەم پالتا، قارا مىلتىق^④،
باشلىدۇق بىز ئۇلۇغ جەڭى قارا تاغلارنى ئاتالاپمۇ ...
خەۋەر تاپىتم بۇ ئەھۋالدىن، قۇمۇلدەن پارتىلغان بۇ جەڭ،
خۇشاللىقتىن تۈرۈپ كەقتىم، ئورۇن - كورىپەمنى تاشلاپمۇ؟
داۋاملاشتى بۇ جەڭ دەھشەت، چۆچۈپ ھۆكۈمرانلارنى
(زۇلۇمدىن نارتىمغان قولنى، گۇناھسىز ئەلنى باغلاپمۇ).
ئىشىرىڭ قىلىدىم سەپەرگە، ئۆزۈمنى دەگىسىمەي دوستلار،
ئۆزۈق كەمچىل، ئۆزۈن يولغا، بۇ يول ئويي - دۆڭمۇ، پاتقا قامۇ؟

بۇ دۇشمن چامدىنى ئالغا، چىكىندۇق ئاز، بۇ دۇشمنىدىن،
 لېكىن، غايىت ئېغىر ئەھۋال، ئاسارەتتن قۇتۇلساقمۇ.
 ياؤاشلىڭ دۇشمنى كۆپتۈر، ياؤاشلىق بىر بىلمسىزلىك
 بىلمسىزلىك جاھالەتتە ياشاش مۇمكىنە قانداقمۇ.
 چۈۋۇلدى ساپ زېھن، تارقاپ پىكىر، باشنى خىال باستى،
 بۇ ئىش ماقولمۇ ياخىرىنىش ۋە ياكى جىملا تۇرماقمۇ؟
 يۈرەكتە بارمۇ ياخىرىدىن، نېمىشقا سالىدۇ تىترەپ،
 كۆيۈك دەردىمۇ، قۇلۇقىمۇ ۋە ياخىرىدىن قورقاقامۇ؟
 يېراققا پارقرار يۇلتۈز، ئەجەب ئايىمۇ ۋە ياخىرىلىپان،
 كېچەمۇ ياخىرى كۈندۈزمۇ ۋە ياخىرى ئىچ پۇشار چاغامۇ؟
 تىلمەم ئىلغىيالماس تاتلىق بىلەن ئاچىچىق ئاراسىنى،
 چوچۈكمۇ بۇ ئىچىمىلىك ياخىرى شورمۇ ۋە ياخىرى قىرتاقمۇ؟
 بولالماي ئاهۇ تارتىپ، ئەيلىدىم پەريادى ۋاۋەيلا،
 ئېغىزدىن كۆككە چىققاي ئوت، بۇ ئىش دەردىمگە ئايىقاڭمۇ؟
 ئۈزۈن نۇن فايقارڭىغۇ، بارچە زىجان ئىستىراھەتتە،
 بىلەلمەيمەن نە بولىدۇم، ئاغىرىدىمۇ ياخىرى مەن ساقمۇ؟
 قويۇپ ماڭماقچى بولساام يۈرەلمەيمەن نە هادىسى بۇ،
 بېسىپ تۈرگان بېرىم ياخىرى خەندەرلىك پەستۇ قىرغۇقاڭمۇ؟
 قېنى، مۇڭداشقلى يارھى مۇۋاپىق، بارمۇ بۇ دەمدە،
 ۋە ياخىرى مىسکىن پېقىر ئۇيغۇر ئاسارەتتە ئۆزى تاقمۇ؟! ...

3 - يىل 1933 - ئاي، تۈرپان

① بۇ ماۋزۇدىكى شېئىر بېگىدىن تېپىلغان قولياز مىلار ئاساسىدا تولۇقلانىدى.

② بېنباڭرا — تۈرمە كامىرى.

③ شۇمalar — شۇ زامانىدىكى چوڭ — كىچىك ئەكسىيەتچى ئەمەلدارلار ۋە ئۇلارنىڭ بارلىق ئاتارەمن - جاپارەمنلىرى كۆزدە توتۇنىدۇ.

④ قارا سىلىنلىق — دورا، باختا، ئوقنى ئاغىزدىن سۈمىبە بىلەن چىڭداب ئاتىدىغان بىر ئاتار بېرىلىك مىلىتىق.

بۇ كېچە^①

(مۇخەممەس)

بولىسا يارىم قەددەھ شۇ پىيالە بۇ كېچە،
قالمىسۇن ھەسرەت - نادامەت يەقتى نالە بۇ كېچە.
ئۇشبو مۇھاتاجى تاماشا قىل شەلالە بۇ كېچە،
نۇرىنى ھات ئەيلىگەن كور كۆزى شەھلا بۇ كېچە،
ئىشقىمىز - ئېرپانىمىز ساغلام تاماشا بۇ كېچە.

سىزگە بىردىق ئىشقىمىزنى ھەرنىز ھەردە بىمالال،
بۇ كېچە دەردىھرگە دەرمان بولغۇسى سۆيگۈ مالال،
ئىلتىپات يوق بەڭگى بولغانلارغا قالدى سوڭ سوئال،
سۆيگۈ مەيدانىغا نسبەت بولمۇغاي ھېچ قاچ ماھال،
ھەر ئۆمۈر بىزلەرگە بۇرسىت بەردى مەۋلا بۇ كېچە.

سۆيگۈ ئەھلى سۆيگۈنىڭ قەدرىنى بىلمەك بىرلە بار،
بىلمىگەنلەر قالدى چۆلده، قالدى دەردى ئاھ - زار،
كۆرگەنىڭگە، بىلگەنىڭگە قىلىمساڭ كۆپ ئېپتىخار،
يار ئەھىسمەن، يار دېمەك، قىلماققا ياد قىلسა ئۇيار،
ئېتىقلى تارىخنى مەن، قىلدىم ئاۋارە بۇ كېچە.

بىزنى خوب ياد ئەيلىگەن «يارىم» دېگەن ئاۋازىمىز،
باغ ئارا - گۈلشەن ئارا جەۋلان قىلۇر پەرۋازىمىز،
سايرىغان بۇلىۇل كەبى ھەربىر مۇقامغا سازىمىز،

كەل مېنىڭ دۆلەت قۇشۇم، قون، تەخت سۇلتانىم مەگەر،
داغ ئەلەمەدە قالمسۇن، كۆڭلۈمەدە شەيتانىم مەگەر،
ئىككى ئالىم خۇش بولاي مۆھىن سەن، جانىم مەگەر،
يوق، كى هېچ جان قىممەتى سەندە ۋۇجۇد جانىم مەگەر،
بىر پەرىشتە ۋەسىپىدە كۆڭلۈمنى ئوينا بۇ كېچە .

زالمغا سۆيگۈسنى بەرگەن ئۆل بىچارەلىك،
كۈlli داستانى مۇھەببەت تەسۋىرى ئاۋارەلىك،
ئىشق سەۋۇدا شەئىدە كۆيمەككە يار پەرۋانەلىك،
تارىخى زۇلمەت ئىكەن، بىلمەسكە يار شەيدانەلىك،
رەھىمە قىل، يانىمغا كەل، كۆڭلۈمنى ئۇۋلا بۇ كېچە .

سەن گۈزەلسەن، سەنكى ئەفشا ئەتكىلى چىدىن نىيەت،
قارىشىڭ «يا» ئوقۇر، سۆيگۈنگە كەلگەن زۆرۈرىيەت،
خاكسارىڭ مەن، زۇلۇمۇر مەن ئۇچۇن مەھرۇمىيەت،
شۇ كۆڭلۈنى ئۇۋلماققا بولىمسا بىر جىددىيەت،
ئىزبىرايى، كۈلىستان دەشتىگە پالە^② بۇ كېچە .

سەن ھالال بىرلە ھارامنىڭ پەرقىنى بىلمەي تۇرۇپ،
قىلىمغىل مەرد، سۆيگۈنى ئۆزۈ گەنچە ئەنداز كەلتۈرۈپ،
قانىچىلار كەتتى بەقاگە ئىشقى سەۋۇدا تۆكۈرۈپ،
ئاشقىي بىچارىلىكىڭ ھۆكمىنى بىلمەي تۇرۇپ،
سۆيگۈنى كۆڭلۈگە قوشماققا ھاۋالە بۇ كېچە .

ئۇشبو پۇرسەتنى قاچۇرساڭ سەن جۇۋاينىمەك دېمەك،
سۆيگۈنىڭ قەدرىنى بىلمەس بىداوا، بەزگەك دېمەك،
بىر كۆتەكىدەك ئوت ئىچىدە هوشى يوق ھىڭگەك دېمەك،

تاشلغان ئۇ جماقنى مەلتۇن، دوزىخى كۆيىمەك دېمەك،
بولمسا ئەقلەك، بولۇپ كەلگىل كى لەيلا بۇ كېچە.

بىزنى كۆرمەك بىرلە باغنىڭ كۆللەرىدىن ساز چىقار،
ئۇن ئۈچىنچى سۆيگۈ مۇقامى دېگەن ئاواز چىقار،
جىلۋىلىك، خۇشلۇق سرى مۇندىدا كۆپ دىلباز چىقار،
بولمسا ھېچىرى نامايش ئەتكلى بىر ناز چىقار،
كۈن ۋە ئاي بولغا يى خجالەت كۆزى شەھلا بۇ كېچە.

بىز بۇ ئاخشاملارنى ئاخشاملارغا قوشماق بىرلە خۇش،
تەشرىخەتلەك بەزم ئارا بولغا يى چىراڭ قىلغاي بەھوشتى.
ئۇشۇ سائەتلەر غەنیمەت، كەل قوشۇل ئابات نە ئۇش،
مۇندىدا بار مەردانلىك، يوق مەرد يالغاندىن تاۋۇش،
مەن ئايىان قىلدىم ساڭىا، قىل زەۋقى چۆلە بۇ كېچە.

ئۇيغۇر، يار لۇتفىنى كۆرمەكى بىلمە ئىماندىن ييراق،
كۆڭۈل باغى مەگەر... بولما قۇرباندىن ييراق،
نىڭە بولسۇن سائادەت قەدرى ھېكىمەت جاندىن ييراق،
جان سېنىڭدۇر، قىلما يارەب بىزنى جاناندىن ييراق،
جوڭە ئاساسىي يوقالغان مەجلسى ۋاللا بۇ كېچە.

① بۇ شېرىنى شائىرنىڭ سىئىلىسى خەلچىخان ئاپلا(ھەممە) 1986 - بىلى ھەجگە بارغاندا، باھاۋىدىن ھاجى ئارقىلىق بىر كونا زۇرنالدىن كۆچۈرۈۋەغان. مەزكۇر زۇرنال خېلى بۇرۇن تەمىز وۇندە ئۇيغۇر بىرىنچىدا نەش قىلىنغان بولۇپ، بۇ زۇرنالدا ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ بىر ئۇر كۆم شېرىلىرى ئېلان قىلىغىنىكەن. بىز بۇ شېرىلاردىن بىرىنى، يەنى «بۇ كېچە»نى نەشر گە تىيارلە دۇققۇ . (نەشر گە تىيارلىقچىلاردىن).

② پالە — پال سېلىش دېكەن مەنندە .

ئۆلۈم ئالدىدىكى خىتاب^①

بىزگە بار ھەرقاچان ئۆلۈم يَا كۆرۈم،
ئۆلۈمىدىن قورققان ئۆزى بىر لۆم - لۆم .
كۆتۈرگەن باشىڭنى،
تىك تۇت قەددىڭنى،
جەڭ قىلىپ ئۆلسەمەن ئېچىلغايى گۈلۈم! ...

^① بۇ شىئىرنى 1933 - يىل 13 - مارت كۈنى شائىر نىزىرىيەند قىلىنىپ، كوجىدا سازا- بى قىلىنغاندا قىتل قىلىنىشتىن سەل ىليلگىرى غەزىپ بىلەن ئۇقۇغان. تۇريان بېگىشىمەردىكى ساتراشخانىدا ئىشىك يوچۇقىدىن كۆرۈپ تۇرغان ئابىلەت قارىي ئۆز خاتىرسىدە ساقلىغان .

ئاچىل

ئاپتوري : ئابدۇخالق ئۇيغۇر
نەشرگە تەبىار لغۇچىلار : ماخمۇت زەيدى ، ماخمۇت ئەكىبر ،
ئىسمائىل تۆمورى ، يالقۇن روزى
مهسىۇل مۇھەممەرى : بارجان زەپر
مهسىۇل كورىبكتورى : گۈلشەھەر نېھەت
تەكلىپلىك كورىبكتورى : ئايگۈل ياسىن
مۇقاۋىيسىنى لايمەلىكىجۇچى : ئەكىبر سالىھ
نشر قىلىپ تارقاتقۇچى : شىنجاڭ خلق نەشرىياتى
ئادرېسى : ئۇرۇمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 - نومۇر
تېلېفون: 9991-2827472
پوچتا نومۇرى : 830001
باسقۇچى : شىنجاڭ شىنخۇ 2 - باسما زاۋۇتى
ساقتقۇچى : شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق شىنخۇ كىتابخانى
فورماتى: 1230×880 مىللەمبىتر ، 1/32
باسما تأۈپىقى : 3.875
قىستۇرۇما بېتى : 4
نەشرى : 2008 - يىلى 7 - ئاي 1 - نەشرى
باسمىسى : 2009 - يىلى 2 - ئاي 2 - بېسىلىشى
ترارازى : 5001-8000
كتاب نومۇرى : ISBN 978-7-228-11689-8
باھاسى : 12.00 يۈمن

[General Information]

书名=绽开吧 维吾尔文

SS号=40232597